

pter bonū qd potest in illo latere et q forte in nobis est maius ul simile p̄t̄ - k saltē om̄ino esse p̄t̄. Vnde Sed a in oīek - sabbati t̄cē dñice in q̄dragēsima. Euem̄ sepe vt q̄ boni cōdā publice peccantē iudicat̄; prius odioz matū q̄ ipsi in secreto depulsā tur nō sentiat̄. Qui fornicatorē accuſant̄-pester; supbie q̄ de sua castitate extollū ignorat̄. Qui ebriosū cōdōm nāt̄ virū inuidie q̄ exceedū ip̄i nō videant̄. Quid ergo nobis in hm̄i p̄ uit̄ remedi⁹. Quid restat salutis. n̄ vt cū peccantē sp̄icam⁹ aliūz mox in dinem⁹ deorsū. q̄ dæcti ex nr̄ cōditio ne fragilitatis h̄im⁹. si nos s̄ma p̄etas n̄ fūst̄et h̄uile inspiciam⁹. B.

Iactantia qd sit R̄o. Sm T̄o. ii. q. cxxij. Iactantia p̄e importat q̄ h̄o v̄bis se extollat̄. dicēdo de se aliquid qd q̄ sup̄ se ē. Hoc at̄ signit duplē. Qñq̄ em̄ aliq̄s loq̄ de se nō qd̄ sup̄ id qd̄ est in se h̄ sup̄ id qd̄ de eo h̄oies opināf. Qñq̄ h̄o loq̄ de se sup̄ia id qd̄ est in se sm̄ reue ritatē. Et in isto mō magis p̄e iactantia cōsistit. q̄uis v̄tro q̄ mō dīc possit.

IVtr̄ iactantia sit p̄t̄m̄ mōile. R̄o. Sm T̄o. vi. Iactantia p̄t̄ duplē cō siderari. P̄t̄m̄ sm̄ se. A. u. in qntū ē quoddā mēdaciū. B. a. tūc est mōile p̄t̄m̄. qñi aliq̄s iactāter p̄fert qd̄ est stra glām̄ dei Ezech. xxiiij. A. p̄mo po ti⁹. xxvij. vbi qd̄ seq̄f. Sm̄ cōtra prind p̄e T̄i. B. Eleuatū est cor tuū a dixi sti de ego fū. ul̄ etiā cōtra castatē p̄p̄ mi. sicut cū q̄s se iactādo p̄cipit i cō tumelias alioz. vt Lu. xvij. Sm̄ fū sicut ceteri h̄oim̄ raptōres iniusti ad ulteri. rebūt etiā hic publican⁹. Sed si nō sit cōtra gloriā dei ul̄ caritatē p̄ ximi est p̄t̄m̄ veniale. Sc̄dō mō p̄t̄ cō siderari iactantia sm̄ suā cām̄. Et si q̄ dē p̄cedit ex supbie ul̄ inām̄ glā tāh̄ q̄ sit p̄t̄m̄ mōile; a ipsa erit mōile al̄ erit veniale. Si h̄o fit ppter appetitū luci. vides p̄tinē ad p̄ximi deceptō; ul̄ dānūa sic magis est p̄t̄m̄ mōile

Sed nec hoc sp̄ q̄ p̄t̄ esse tale lucū ex q̄ ali⁹ nō dānificat̄. Qd̄ yronia q̄ straria iactantie qñq̄ est qdām iactantia. vide ⁊ Ierom̄. q. ii.

Ieiunū Triplex est ieūmūum P̄t̄m̄ corporis a cibō māti. Sc̄z afflōtōis a gaudio t̄pati. Ter cū w̄lupta p̄t̄ mōile. A. De h̄js duobz vltimis Sm̄ de se. di. v. ieūmū B. Est sciend̄. q̄ primū ieūmū dñs instituit in padiso. sed postea sc̄ifica uit̄. xl. diebz a noctibz i deserto Mat. iii. et Lu. iii. A. De isti⁹ nō Gñ. ii. B.

IVtr̄ ieūmū sit sp̄ laudabile. k̄ nō. R̄o. Sm T̄o. in. iii. di. xv. In tribus casibz nō est laudabile. neq̄ etiā tici tū. Sm̄ primo qd̄ p̄ ieūmū subtrahere qd̄ est n̄ccariū vite nō licet. sicut nec scip̄i; interficere. sed h̄ est valde raro. q̄ natura modicis cōtentā est. Itē nō licet subtrahere qd̄ est n̄ccariū Sm̄ ea q̄ incūbūt facienda ex officio ul̄ ex societateoꝝ ad q̄s q̄s cōuiuit. Hoc em̄ cēt de rapina hostiā offerre. Itē t̄do nō d̄; cētanta abstinentia q̄ h̄o ab opibz vltimibz impediāf. Sm̄ a licet ad ea nō teneat̄. in discretū tñ erit tale ieūmū a nō tici tū. Sed abstinentia siue ieūmū laudabile ē. qñ p̄ ipsuꝝ caro diminuit a suo rotore. ita q̄ fa ciliꝝ spūi subdraf. nec ppter hoc accesserat̄ mōis. q̄ ex abundantia plures moriūt q̄ ex defectu. A. Idē in sum. con. li. j. ti. xi. q. xij. B.

IVtr̄ ieūmū cōdat sub p̄cepto R̄o. Sm T̄o. ii. ii. quest. cxlvij. q̄ ieūmūum quantū ad necessitatem coertionis p̄cē ul̄ satisfactōnis in p̄mia l̄ ad eleuatōz mētis ad spūata. sic in cōi eadit sub p̄cepto legis nature S; de terminatio t̄pis et modi ieūnādi eadit sub p̄cepto iuris positiui. q̄ ab ecclā sic est statutū. Nec tñ q̄libz tñs grebīes peccat mōile. sed tñ q̄ trās grebīes ex atēptu. ul̄ sic q̄ impediāf finis quē int̄dit legislator. Sed q̄ ex ea rōnabiliti frāgit ieūmūz nō peccat mōile. nec est trāsgressor p̄cepti. A. Idē in sum. cō. eo. ti. q. xv. B.

Reg^o Quantū ex p̄cepto tenet q̄dē p̄mo totā q̄dragesimā de ose-di-iij-n̄ licet. a-c. nō optet. a-c. placuit. Itē de q̄tuor tpibz. di. lxxvij. statuimus. Itē in vigilia natitatis dñi. ex. co. c. i. Itē in vigilia p̄thecostes. ut nota² di. lxxvij. nccatio. A. in glo. i. ē. f. b. Et in vigilia assūptionis bñ virgis ex. co. c. i. Itē in om̄ibz vigilijs aplo rū. p̄terq̄ Philippi et Jacobi q̄r vñt tpe paschali. et Johānis euāgeliste q̄r venit infra octauas natitatis ex. co. c. i. De festo etiā bñ Bartholo maii vñctudo seruanda est. nō de ieu nādo; q̄r hec est iā firma a vniuersalit sed de die celebrādi festū. ut in dicto c. osiliū. Itē ex vniuersali ecclie cōsuetu dīne p̄ceptū est de vigilia bñ Johānis baptiste. a om̄iu scōp. a ut Iu no. ponit sā Laurētij. q̄r si aliq̄ dicta rū solēmitatū venerit in sc̄a feria vi gilia ieuunabifm sabbato. ut in c. cō sibiū. Sile de ieuunijs que ep̄i in suis ep̄atibz indicūt. de ose. d. v. ieuuna. a di. iij. c. i. A Scdm Iimo. sup Rubri ca. de obser. ieu. traslatio. ieuuniū p̄t etiā ex alia cā fieri q̄r cū festū occur rit sc̄a feria. Dicat em̄ ibi s̄nota q̄r li cet ieuunia nō dēant vñctati vñ redi mi sine cā tñ cū cā p̄nt vñctati. sicut b̄r q̄r in q̄busdā locis Francie vbi st ecclie sancti Quīstini. nō ieuunafm vi gilia om̄iu scōp. sed t̄cā p̄cedēto die. b. Sūt a alia ieuunia nō de p̄cepto s̄ de vñctio. sic de aduētu. ut in dicto. c. osiliū. A. Iimo. vbi s̄ videf dicere q̄r ieuuniū aduētū sit etiā de p̄cepto vbi est vñctudo. b. Itē in q̄rta a sexta fe ria a sabbato. de ose. di. iij. ieuunia. a. e. Sabbato. A. In dicto. c. ieuunia b̄r q̄r nō ieuunās q̄rta feria videf cū Ju da trādere xp̄m. a nō ieuunās. vi. feria videf cū crucifixibz crucifixere. Et sic ieuunia nō vitenf de cōsilio; sed de p̄cepto. Q̄s p̄t cōdī vbi est cō suetudo. ar. xij. d. illa aut. s̄lā ut sup pat; in obligatōe ieuunor̄ etiā vñctudo op̄af. Cōsuetudo vñ cōtraria nō

excusat nō ieuunātes in vigilijs aplo rū. a i alijs solēmitibz ieuunijs. In alijs vñ sic. n̄ p̄lat⁹ aliud iniūgat bñ vñ sti. a in sū. cō. e. ti. q. p̄vj. ad fi. b. Itē rogatōes de cōse. di. iij. rogatōes.

Retur hiceat ieuunā in dñica p̄x⁹ f m Tho. iij. q. cxlviij. Q̄r die dñica ieu nare nō vñerit. q̄r dies est letidie Vñ si q̄s tūc ieuunar; q̄r faciēs cōtra cōfue tudinē p̄t xp̄iam; nō es̄ a p̄tō im munis. lic; ieuuniū de se fit laudabile om̄i tēpe A. Q̄s b̄r hic intellige q̄n cū scandalō alicorū; ieuunaref vñ ad q̄ndā ceremonialē obseruatiā quaz illa die faciebat pagani ieuunantes. Vñ a p̄ptor b̄ idē statutū fuit ec de feria q̄nta. de ose. di. iij. ieuuniū. Sec⁹ si ieuunā vñ cōflicis abstinentie. vñ aliq̄ religioso respectu. vñ p̄ se vel p̄ impositōe; supiorē sit in q̄nta feria in q̄ ieuunam⁹ ex debito i ieuunijs sta tutō. de ose. di. iij. nō licet. a-c. nō op̄ tet. Vñ a. lxxvij. di. c. vñtina. dicit. Itē ro. Vñtina om̄i tpe ieuunā possem⁹. Q̄s i actibz ap̄lor̄ diebz p̄thecostes et die dñico ap̄lin paulū a cū eo credō tes fecisse legim⁹. b

Retur hora sit cōpetē comedēdi. Reg⁹ f m Tho. vbi s̄ Cōueniēs est hora no na. A p̄to b̄ facit de ose. di. j. solēt. b̄ Nec illā optet stricte cōiderare. s̄ sūf facit grossa extatio. sc; q̄r sit circa ho rā illā. Nec multuz no;c; si ex aliq̄ cā aliq̄ntulū hora illa p̄uenia. vñ si for te p̄pt infirmitatē vñ etatē; vñ aliqd bñmōitati hora comedere; cederet ali cū in magnū grauamēsā cēt cū eo in ieuunio disp̄fan̄s vñ ut aliq̄ntulū p̄ueniret horā. A. Itē in sū. cō. e. ti. j. ti. xij. q. xxxij. b

Retur q̄bz cibis ieuunātes dñt abstinentie Reg⁹ f m Tho. iij. q. cxlviij. In ieuunio q̄dragesimā intdicat vñciūsalē oua a oia lacticiā. In alijs āt ieuunijs diū se vñctudoles sit q̄s q̄s bñuā d; f m moēs eoz int̄ q̄s vñsa? lxxvij. d. vñtina. Eius āt carniū grātē i oī ieuunio p̄hibit⁹ est q̄r grātē magis ēt telecta bñla ad bñore luxurie magecoopā

Ieiunium.

Vnde et in sexta feria necessario est abstinentia a carnis et eccl. in sabbato summae quietudine et quiete. ex eo consitit Con. Host. A Con. etiam Imito. ut in sibi. co. eo. tit. q. xxxvij. Et regulariter in omnibus ieiunio misericordia et quiete excusat utrumque est ab omnibus quod quod semetipsum trahunt carnis origine ieiunio a lacteis; caseo et ouis. Ceterum piscium etus ita christiano retinet ut hoc ei infirmitatis solaciolum; non luxurie pariat incedit. Denique quod a carne abstinetur neque sumptuosiora maiorum belua rum quietia preparatur. Vnum quod ita bibere permittitur quod ebrietatem omnino fugiamus. alioquin restat ut oia quod corporibus libenter sumunt faciamus. B.

Iuxta potum soluati ciuium Regum Tho. ii. ii. q. cxlvij. Ieiunates non poterunt pluries bibere. quod potum sumit magis ad alteratorem corporis a digestione abiturum. quod ad nutritorem; licet alii quod modo nutritur. Non tamen immodeate beatibus peccare. a meritum ieiunij perdere. etiam si immodeate in una comestione cibum assumatur Con. Imito. sive potus assumatur anno cibum sive postea. A. Idee in sum. con. co. ti. q. xxxvij. B.

Individuum de affectionibus Regum Tho. vbi sunt. Potest es seu electuaria non soluari ciuium. sicut nec per alias medicinas nisi quod in fraude ea sumatur in magna quantitate per modum cibi Con. Imito. A. Tho. tagit hunc in dicta q. cxlvij. ar. vii a mil dicit de affectionibus. sed tamen de electuariis. a duobus assumuntur soluvi cibis medicinae. Et hoc inde posset intelligi de affectionibus aliis quod non in fraude assumuntur per medicina als non Vnde Al. dicit quod cibus spedient electuariorum soluit ieiunium nisi fiat causa necessitatis. ut in dicta q. xxxvij. Imito. etiam super rubrica obseruando. dicit Electuariis delicate non credimus quod alter habeat ut nisi sicut alio cibo delicato Medianam atque remouenda in

CXXIXij.

firmitate vel fugientia accipe licet sine potu in die ieiunij. sed per suadentem sanitatem ubi non est signum infirmitatis non credo. Ecce ergo quod non est differentia inter electuaria affectiones a alia. non inquantum assumatur per vera necessitate infirmitatis. Vnde quanto est cibus sickerior sive per diutorum tantum licet tempore ieiunij distinguitur. denique ut per eam in dicta q. xxxvij. Al. dicit quod potum anno per adiuvium soluit ieiunium. sed per non nisi fiat immodeate per necessitate. Sed ut per colligere ex Imito. ubi est circa ista potatione. quanto ad hunc ut habeat anno vel per prandium attendenda est quietudo. B.

In qua etate tenet quod ad ieiunium Regum Tho. ii. ii. q. cxlvij. quod diu ali cui sunt in statu augmenti non tenet scilicet usque ad finem tercii septembrij. et xxij. anni. Couenit est autem ut etiam in hoc tempore se ad ieiunandum exercetur plus vel minus secundum modum suo etatis et possibilite. A. Quoniam tamen magis tribulatio imminet in signum preciae artioris esse puerum ieiunia indicatur. sic et de iumentis legi. Jo ne. iiiij. Hoies et iumenta non gustent quodque neque aquam bibant Regum Tho. ibis. B. Non enim quod a iumentis eligiosi sed Willius sup soluendo ieiunio iuxta discretum; plato quod se geret dominus. A. Imito. autem ubi est ditat quod ad ieiunandum tenet oves sane mente. et dolis capaces potentes ieiunare. cum ipsis poterant possint et poterant esse voluntate. pueri etiam poterant ut ipse beatus et maiori etate poterant dispensari ut ab iunctis ieiunij absoluatur. Et huiusmodi tuisti. super hunc passum diuini diuisa setiatur. B. **I**ndividuum peregrinatibus a multis laboribus Regum Tho. vbi sunt. Si peregrinatio a labore modo differri possit a divinitate absque detrahendo non sicut propter hunc esse ieiunia permittenda. Si autem immineat necessitas statim peregrinandi. et magnas dietas faciendo. vel etiam multis laboribus. et simul cum hoc non possint ieiunia obseruari. non obligatur homo ad ieiunandum. Vide tandem in talibus rebus rendum esse ad supponendem. ipsenamem nisi forte ubi non est consuetum. quia

prelati dissimilantes annuere videns.
A. Idem in sū-cō-eo-ti-q-xxvij. vbi eccl
addit fīm eundē Tho. q̄ nolūt odu
cere opatiōs n̄ strangāt ieiunū. non
sunt immunes a p̄ctō nisi forte sit cā
ncaria q̄ festinatō; operis exposcat.
Itē q̄ ex pte opatiōs intētio maioris
tuici nō n̄ccarij a p̄ctō nō excusat si ie
iūnū strangit. Ibidē etiā 8r fīm glo
ray. q̄ ppter ieiuniū; suandū q̄s nō
co gif mendicare cū non confuererit
als mendicare. B

**¶ Quid de cursibz q̄p̄ vſus ē dñis
n̄ccarij. B** fīm Wil. Si nō p̄nt fili cur
re ea ieiunare excusant. Secq̄ q̄n̄ mos
ranc v̄l modicū vadūt A. n̄ forte im
mineret eis grādis viatio quā non
p̄nt p̄fere; soluat ieiunū paucis di
ebus aī. fīm eundē Wil. ut in sū-cō
-ti-q-xx. B

¶ Quid de fuitoribz nobilitū B fīm
Wil. Si tles ex cā p̄ueniāt horā omne
dobi nō credo q̄ peccent fili si p̄libant
modicū. dico aī horā. ut q̄p̄ter cōti
nuatō; tpis totū possit postea repu
tari q̄ivna mensa. Sīc etiā nec peccat
q̄ pregustat abos dñorū ad cautelaz
veneni. p̄moa hoc casu lic; eccl pregu
stare carnes dñorū. Rec itē peccant
q̄ q̄n̄q̄ surgūt de mensa ut portentri
nū. encēnia. a h̄mōi Con. Iimo. A.
a addit. Itē credim⁹ de mebis p̄gu
stantibz medicinas. Et in hiis casibz
credimus q̄ monacho lic; p̄gustare
carnes. Et con. Hosti. ut in sū-cō-eo
-ti-q-xx. B. Et idem dicit Wil. de fuito
ribz a lectoribz mēse inter religiosos
dum tñ cum licentia. A. Idem in sū
-cō-eo-ti-q-xxvij. B

¶ Quid de paupibz a mendicatibz.
B fīm Tho. h̄. h̄. q-xxvij. Si p̄nt ha
bere tātū fili q̄ sufficit ad vñā come
stionē nō excusat a ieiunio. si nō p̄nt
excusant. Sile a q̄n̄ ppter p̄cedētem in
diā ieiunū nūc ferre nō p̄nt. A. Idem in
con-eo-ti-q-xxvij. B

**¶ Quid de mulieribz pregnātibz seu
lactantibz. B** Si n̄ccitas debitatis
corpis impedit eas: nō tenēt ad ie

iumū. p̄mo si credibz p̄babilit te picu
lo cap v̄l aborsu: nō solū p̄nt sed etiā
tenēt soluē ieiunū. sicut Wil. ponit
A. Et idem si timeat de piculo pueri lac
tentis fīm cū Wil. ut in sum. con-eo
-ti-q-xxvij. B

**¶ Vtq̄ vxores ppter p̄hibitō; viroq̄
deant dimittē ieiunia. B** fīm Iimo.
Licit dimittē debēat vota A. et ieiunia
seu abstinentias votivas. p̄xxij. q-v.
manifestū. B. non tñ ieiunia. A. scilicet
indicta ab ecclia. ut in sū-cō-eo-ti-q-
xxvij. vbi lēc notāt. B. n̄ forte q̄ ppter
scandalū vitandū sacerdos dispē
fare possit. l-d. ut ieiunere. ext. de de
ni. exco. mi. latores Con. Hosti.

¶ Quid de infirmis a debilitibz B fīm
Wil. Excusant. sed p̄ q̄n̄ta debilitate
arbitrio boni viri standū est. Idem in
semibz. Al. Hoc fuit dictū Iimo. ut in
sum. cō-eo-ti-q-xxv. B

**¶ Vtq̄ sup solutōe ieiunij fit petēda
dispēsatio. B** fīm Wil. si cōstat de cā
apter quā solutiō est ieiunū nō est
n̄ccarij; ut petat dispensatio. p̄serti
ut dicit Tho. cōsuetudine infueniēte
Si aut dubiū fit vtq̄ fit cā n̄ccarij. A.
siue dubiū fit sibi siue alijs fīm eūtē
Wil. ut in sum. cō-eo-ti-q-xxvij. B.
tūc petēda est dispensatio ab episcopo
loci si cōmode potest haberi. atiter a
proprio sacerdote. A. Hosti. dicit q̄
in ista dispensatōne non sufficit licē
tia simplicis sacerdotis etiam ex ius
sta causa. n̄ summa necessitas immi
neat. q̄ ad episcopum sine periculo
haberi non possit recursus. Et est cā
sufficiens ad dispensandū ut dicat in
firmitas. nature debilitas. ciborum
caristia seu penuria. paupertas. p̄gati
natio. labor. a p̄trachio nimia mens
se. ut patet in seruientibz mensis no
bilium. a huiuscmodi. ut in dicta
questiōne. xxvij. B

¶ Utum ieiunia possunt redimi. B fīm
Iimo. Ieiunia ecclie n̄ p̄nt redimi
nisi causa v̄l necessitas subfit. sed ie
iunia voluntaria possunt etiā fine v̄l
la causa redimi. A. scilicet que subfit in

Ignorantia.

iciunāte dummo al sit utile fm cui
dem. vt in sū-cō-co-ti-q-xxix. vbi ed
p; q etiā hoc casu ista redēptio facē
da est autē supioris. B. a infimeti.
A. De ista infimetiē nō dicit. I. mo-
vt p; in dicta. q-xxix. q; vt puto ipē
lo qdewolūtarīs respectu originis.
seu nccarīs respectu executōis forte
rōewti. I. deo dicit q ad hāc redēptō;
nccaria est autē supioris. S; bñ crē
do q si icūmū adō eset volūtarīu qd
ad illud nullo mō qd obligaref; q
posset intermiti. B. Jeūma āt q in
pmā imponū redimi pnt autē supi-
oris. A. dū tñ ex iusta cā et discrete
fm Rāp. a in sū-con. li. iii. ti. xxvii.
q-xxxiii. B. ex. devoto. e. fi. A. Poti-
us in. e. i. vt; intuenti. a etiā in dē-
q-xxix. B. a. di. lxxvij. psbit in. fi. Si
8 icūmū fuit votū. quō possit redimi-
ul mutari. vide. 7. votū. v. p. totū.

Vtricūmū fē; i mōli pēto p̄fis. B.
fm Al. Qūtū ad vitā etiā nō pdest
sed tñ valet p̄cipue qntū ad tria. s.
obedientia; mādati ad qd qd tenet
sue obligātē ecclia siue oſſoē pmā;
inūgente. I. qd qntū ad castitate;
icūmū optime disponit. Terdo qd
magis oſſe dīne gratie facit. A. I. de
in sū-cō-co-ti-q-xxxiii. B. Ad qd va-
lent bona opa eſ caitatē facta. tē ſ
caritas. e. fi. A. Poti. q. penl. B.

Vtr̄ icūnās teneak dare i ekinas
qd ſibi reſtat. A. u. qd p abſtinentiā re-
ſeruaf. iuſ illud Greg. Hoc qd tibi
p icūmū ſubtrahis: alteri largore. B.
B. fm Al. Nō. Sāti ſo qd vidēn̄ di-
cere qd ſic: intelligūt te cōſilio uſ de di-
uitibz qd viuerant fratré ſuū nccitatem
hīe. A. qd tūc ſi daudūt viſcera ab eo
in veritate in caritate nō icūnānt. j.
Jobā. iij. fm eūdē Al. a in sū-cō-hi-
ti. xij. q. vi. B. **I**eu. qd tuor comi-
tari dñt fm Rāp. ſc; largitas Ihero.
Qd māducatur eras ſi nō icūnaēs
da paupibz. ut icūmū tuū ſit ſaturi-
tas aie. non marsupij lucrū. I. leti-
cia Mat. vij. Cū icūnātis nobis fieri
ſic ypocrite tristes. I. hora apetēs. j

CXXXIX.

Reg. xiiii. Jonathas q pūenerat lo-
raz adiudicat q morti. I. mensura
Aug. Mens audiata aboy laxata
perdit orōnis virtutem.

De diuīſis intētōibz icūnātū nota
versū. Abſtinet eger egēs cupid⁹ gu-
la ſimea virt⁹ Abſtinet eger. qd non
pōt comedere. l. ppter medicinā Egēs
qd nō h; qd comedat Cupid⁹. ne ex-
pēdat Gula. gulosus vt poſtea au-
di⁹ comedat Simea. u. ypocrita. vt lau-
def. Virt⁹. i. virtuosus. vt mereaf.

Ignorātia. vtr̄ fit pētū. B.
fm Tho. prima. iij. q. lxxvij.
Ignorātia eoz q qd tenet ſci-
re ſci; ſine quibz nō pōt ſbitū actū ex-
ercere pētū eſt ppter negligētā. Oēs
autē tenet ſciere cōmūter ea q ſunt
ſide avniūſalia iuris p̄cepta. ſingu-
li autē ea que ad eoz ſtatutū vel offi-
cium ſpectant. Sed ignorātia ſc; q
qd nesciat ea que ſcire nō pōt cū non
fit ex voluntate noſtra: non eſt pētū.
Silt nō eſt etiā pētū ignorātia eoz
q qd ſicut posſet ſcire nō tamē tenet
ſicut theorematā geometrie. A. u. re-
gulas a therō ras qd ē videre fm Ca-
tho. B. aut quēdā ſtingētā p̄ticulari-
tā. A. I. de in sū-cō-hi-ii. ti. xxiij. q-
xvi. vbi ſi etiā quomō nulla igno-
rātia inuincibilis eſt pētū. a qd ig-
norātia inuincibilis ſi q ſtudio fu-
perati nō potesta q qd ignorātia
eſt pētū: ignorātias nō ſep eſt in pētō
ſc; actuati. ſed ſobū qd ſtē temp⁹ acq-
rendi ſcientiā quā habere tenet fm
eundē Tho. Quod potest intelligi. n
intentionē cōtinua eſſet obliq ſc; negli-
gendi necessariā ſcire. B.

Ignorātia facti non iuris excusat
ex. de re. iurē. ignorātia. li. vi. Hui⁹
dicti intentō em tene. vt in ſequē. q-

Vtr̄; ignorātia excusat a pecca-
to. B. fm Guil. Duplex eſt ignorā-
tia. Quedā eſt iuris. ut ſi nescit ſur-
tum eſſe peccatū. Quedam eſt facti
ut ſi nescit hāc rem quā accepit eſſe
alienā. ſed putat ſuam. Ignorātia
autē iurē. aut omnino eſt inuincibilis

a iniuoluntaria. ut qd scilicet aliquid sine culpa sua scire non potest. sicut in infans tibz vel amētibz a naſitatem. a tūc excusat a toto. Et eodem modo si aliquid de aliq̄ casu dubitatis cōſutuit pītos. a quibus tñ habuit aliter q̄ veritas se habet excusata. ppter talem ignorantiā. Nam in se fecit quod potuit. Si vero in hac iniuincibilē ignorantiā incidit culpa sua. tūc autem fuit p op̄ illūtū. ut h̄ p vigilias vel abstinentiam ducem ad amētiā. a tunc excusat a toto. etiā si feruens excessus pītū veniale fuerit. Aut fuit p op̄ illūtū. a tūc dicūt qdā q̄ excusat a tāto. licet nō a toto. ar. d. l. se pē. xv. q. j. q̄ sed h̄. Quidā autē dicūt q̄ pītū sequens excusat a toto. si nullū h̄; vñ vñ vñ. Et hoc p̄babiliū avīj p̄v. q. j. aliquid a. c. se. A. Scdm canones tñ. omibz talibz si liberati fuerit est pīma imponēda. sed leuior q̄ si samēs. Et hoc sit ad cautelā. ut in sūcō. eo. tit. q. xvij. vbi etiā s̄i fm glo. Ray. q̄ hñtibus vñ vñ vñ q̄ ad ea si ne qbz nō est salū; nulla ignorantiā ē iniuincibilis. simile et omīmo. q̄ si nō iniueniret hominē a q̄ doceat. ratiō doceret eū. nō stare p ipsū. H̄ Si vero ignorantiā iuris sit iniuincibilis. a iniuoluntaria. tūc si fuit affectata in nullo excusat. pīmo etiā est speciale pītū. Si vero nō fuit affectata sed solū q̄ neglegxit addiscere excusat a tāto. sed nō a toto. Hec de ignorantiā iuris. A. Ide in dicta. q. xvij. Tñ sciendū q̄ hoc intelligendū est fm modū negligētio ut tāto minor sit excusatio quanto maiore fuit in addiscēdo negligētia. in tantū ut lata negligētia equipeat dolō. ut ff. deposi. l. qd nerua. a de isti ut aiatur. li. vj. H̄ Si vero sit ignorantiā facti. hec pītē duplex. Nam vel ignorantiā est cā agēdi. ita q̄ si sciret illā circumstātiā q̄ trahit in pītū nō facaret a se fecisse dolet. a hec excusat a toto. si tñ debita diligētia pīmissa fuit q̄ si pīmissa non fuit excusat solū a tanto. A. et qñq̄ a nullo. vice; si igno-

norātiā fuerit crassa a supīna dict. eut aiatur. H̄ Vel ignorātiā est comītā actū sc̄; q̄ etiā si sciret circumstan̄tia pītū nihilomin⁹ faceret a hec nō excusat. Con. p̄dictis pē. a Tho. in sept̄o. a in pīma sc̄de. q. lxxvij. A. Ide in sūcō. eo. tit. dicta. q. xvij. H̄ Vñ p̄ ignorantiā excuse⁹ q̄s a statutis ordinarijs. h̄. Lex. q. v. a. s̄. Excoicatio. j. q. vj. Et vñ excuse⁹ scolarū q̄ ten. sui doctores opinionē vide. Opīmio.

Ignorātiā crassa a supīna s̄i p̄ me tapīrā boīs crassi a supīni. q̄ nō videt etiā ea q̄ corā eo sūt. A. Vel q̄ talis est larg⁹ a distentus. a sic hmōi ignorātiā magna a latā. sic q̄ publica a māifesta dicit se ignorātiū cui nō facile credit. xvij. di. qd̄ dictis.

ILegitimus. Illegitimus natū ml̄ tipīl̄ sunt. Nam ali⁹ s̄i mājor. ille p̄pue q̄ nat⁹ est de scorto. Ali⁹ spuri⁹ vel noth⁹ q̄ de adulterā. A. In sūcō. li. iij. t. xix. q. j. s̄i fm glos. Ray. q̄ spuri⁹ s̄i nat⁹ ex cōcupina pro spurcīa in cōtinētīe. Noth⁹. vñ nat⁹ de adulterā. Vide. em̄ fili⁹ cē de māōz. mō cū nō sit. sic a notas febres dicī. q̄ wre q̄rtane a hmōi vidēt a nō sūt. Sed veritas est q̄ ex adulterio nat⁹ s̄i etiā spuri⁹ ut m. c. tanta ex. qui sūnt legit. H̄. Ali⁹ naturalis q̄ de sōluto a soluta. Et tales cōs. p̄hibēt or dinari. q̄ p̄ antiq̄ legē mājores p̄hibiti sūt intrare templū dei. A. vñq̄ in decimā ḡnatō. Silea spuri⁹ in. c. p̄ ve nerabilē. de q̄ insta. a in dicta. q. j. B. Deut. xxiij. ex. de elec. immotuita ex. q̄ si. fint. legit. p̄ venerabilē in si. Cā at p̄hibitois triplex est sc̄; digitas dericatis. q̄ hmōi vñtibz. ferri nō d̄; ex. de excess. p̄la. int̄ dilectos. Itē detestatio patrī criminis. ex. de here. v̄gētē. Itē; q̄ tales fili⁹ solēt cē imitatores pīmī scelerē. vj. q. j. si q̄s cū militibz. et di. lvj. si ḡs. In scolaribz tñ digtibz tales nō sp̄ p̄hibēt. ff. de deu. l. spuri⁹. l. ḡnatiter. q̄ spuri⁹. A. Et in h̄. q̄ pat; q̄ si iste legitim⁹ habeat appetitorē legitimē natū cī p̄fert in of

Illegitimus.

ficio dignitatis. Et supradicta omnia
habent in sū-con-dicta. q.i.fīm Rai-
Hosti. et Goff. b

T Quid si illegitimi pignoratiā p
moti fuerat. Rxō fīm Hosti. In hoc ca
su fīm oēs pbabil ignoratiā excusat
ar. C-de testa. l.j. et ff-de offi. pto. l.
ij. Ipse wō si veritatē nouit in cōspe
ctu dei cecidit qntūcūq occultū sit. qđ
de tēp-or. c. h. Si nihil seit excusat⁹ ē.
A. Idem in sū-cō-eo-ti. q.i.b

T Sed nūqd fili⁹ d; credere v̄bis ma
tris cui⁹ fili⁹ sit. Rxō fīm Hosti. Pūia
facie credidū est mīt. ex. de pba. p tu
as. a de presup. afferte a. c. lrās. q.j.
Verūtū nō cogit credere. ar. C-de tes
ta. l. nec pfectio. A. cū ipse fuerit cōit
habit⁹ p legitio utz in sū-cō-dcā. q.i
b. Si tñ habz oſcientiā. impetret di
ſpensatō em. que in b casu ſatt facile
obtinere debet.

T Quid de filijs ſaēdotu; q̄s fuſcep
te legitima vxore an ſacru ordinēb⁹
fīm Ray. Tales de iure cōmuñ pmo
ueri pñt ad oēs ordies a dignitates
n̄ illa ecclā in q̄ p̄es corū immediate
fuerūt plati v̄l canonici. vbi nō pñt
canonicari v̄l pmoueri. A. Verū e ad
eadē dignitates a p̄bdaſ q̄s p̄es
cor⁹ tenuerūt. Ad alias autē in eadē ce
dicia poterūt canonici a pmoueri
ſicut dicit exp̄ſe Ray. ut in sū-cō-e
ti. q.vj. etiā viuētib⁹ cor⁹ patrib⁹ et
in eadē ecclā in ſuo officio manentib⁹
ext. de fi. p̄b. ad heca pt; in iurib⁹ q̄
ſequūt. b. ex. eo. ad heca. c. ad extir
pādas. i. c. ad abolēbā. Et de talib⁹
pt intelligi. lvi. di. q̄. Sed b. Idem host
Her. a Goff. Et addit Goff. Nota q̄
cū p̄ habuerit psonatū v̄l vicariā p
petuā in aliq ecclā fili⁹ immediate ip
ſū v̄l ipsā h̄re nō p̄t. ex. eo. qm̄. a. c.
ad extirpādas. Idem ſi p̄ habuerit p
fonatū. fili⁹ n̄ p̄t h̄re vicariā. nec ecō
uso. ex. eo. michael. a. c. cōſtitut⁹. A.
Idem ecōuerſo intelligif q̄ ſi p̄ h̄uit
vicariā p̄ petuā; fili⁹ immediate p̄ ſo
natū h̄re nō p̄t. ut in dicto. c. cōſtitu
t⁹. a. eſt ratio. q̄ p̄ petuā vicari⁹ curā

CXL.

habet ecclēſie cuius vicarius exiſtit
ex de offi. vica. ex pte fīm cūdō Goff.
ut in dicta. q.vj. b. q̄ ſi fili⁹ disp̄esa
tiue ſuccedat p̄i: ſtat iſti⁹ bñ poterit
poſtea ſuccedere p̄i ut ponit Hosti.
q̄ in b nō ſuccedat p̄i immediate ſz
ſec⁹ ſi prim⁹ habit⁹ ipſā ecclā ſolū
de facto. A. ſz; prim⁹ ſtat. q̄ tūc ſcds
nō poterit ſuccedere. ut p; in sū-cō-e
ti. q.vj. b. Porro ad neptos hec p
hibitio nō extēdīt. ut Ray. ponit Idem
Goff. et Hosti. A. Idem in sū-cō-e
ti. q.vj. b

Pono q̄ aliq̄s bñs vxore ea inē
ce fit ſaēdos a poſtea ex ea gnat fili⁹
nūqd eſt legitim⁹. Rxō fīm Hosti. Si
vir fact⁹ eſt ſaēdos ignorāte v̄l inua
ta vxore: fili⁹ nō indiget disp̄efatōe.
xxvij. di. ſivir. ex. de uer. ſiu. qdā a
c. placut. Sed ſi vxor oſenſit q̄ vir or
dinarek v̄l ſciēs nō atradixit. tūc fili⁹
us illegitim⁹ eſt a disp̄efatōe indiget
ex. co. lrās. lxxvij. di. eps. xxvij. d. ſe
riati. in fi. ar. liij. di. ſi ſeru. xxvij. q.
j. agathosa. Inno. Goff. a Her. vi
dē ſentire q̄ in iuſtincē taliſ diſpen
ſatōe indiget. A. Dic b dari⁹ ſā ut
p; in sū-cō-e. ti. q.vj. Ray. dixit ſim
pliſter q̄ taliſ fili⁹ eſt legitim⁹. ma
xime ſi vxore cōtradicente a ignorā
te: vir fuerit ordinat⁹ Goff. wō oſtra
ſz; q̄ fit illegitim⁹ Et Inno. a Her.
ſentūt cum Goff. Glo. wō Ray. di
cit q̄ iſte eſt legitimus q̄ ad ſucceſſi
onem hereditatis. non quo ad ordi
nes a ecclēſiā ſta beneficia Hostiē.
verō hoſtores concordando di
ſtinguit ut ſuþ. a eius diſtinctio ſa
tis etiam conſonat iurib⁹ allegat⁹
in quibus dare conſtat q̄ nec per re
ligionem nec per ordinatē potest
vir ſepari ab uxore inuita v̄l igno
rante. b

T Quid si nato aliquo de illegitimo
coitus poſtea pater contraxit cu; ma
tre. Rxō Si tempore conceptus pater
poterat eam habere in uxorem: a po
ſtea ducit legitimat⁹ eſt filius. a ad
oēs actus legitimos admittet. A. et

etiam ad hereditatem fratrum Ray. ut in suis
con-co-ti-q-x. b. etiam si p' natuitate;
filii matrem nupserrit alterus quo mor-
tuo traxit cum isto ut eodem verso. pater
duxit aliam quod mortua duxit istam. Secundum
autem si tempore acceptus non poterat esse mem-
moriū inter ipsos. quod tunc licet sublato
impedimento duceret illam non legitimam
filiam ex quod si sint legitima. tanta in Autem
quibus monachis effiliatis. vix circa pri-
cipium. A. Idem in suis co-dicta q. x. fratrum
Ray. Goff. a Hosti. Et additum Ray.
Quod dixi in primo casu legitimatum talis
quod ad oes actus legitimatos videlicet quod fal-
lat in episcopatu ad quem non poterit talis
pmoueri absque dispensatione pape ut
per fratrem unum fratrem ex de electio innotuit
area principium. Idem recitat Goff. et
Hosti. sed magis approbat quod talis
dispensatione non indigeat. etiam in hoc
casu. et hoc in favore ploris. ex qui si
sunt legitimi ex tenore. et qui maxime accu-
pos. videntur in fine. b.

¶ Quis potest dispelare cum illegitimo
fratre. Episcopus potest dispelare quantum ad ordi-
nes minores a beneficium sine cura. aut
non nec ad dignitates aut personatus. non
potest ex electo. q. li. vi. A. Idem etiam per quod
etiam per papam fuerit cum tali dispensatione
ut possit beneficium curatum obtinere. intel-
ligi. solum devenio. b. quod si a papa dispel-
satorem obtinuerit. a postea impetrat
uit quod duo a papa beneficia cum cuius possit
hunc tacuit at p' defectum non valit
hoc secura gratia. ex electo. si est cum quod. li. vi.
¶ Que dispensatio est circa illegiti-
mos fratres fratrum Ray. Si tales intrant
monasterium de iure comuni potest pmoueri
ad oes ordines. lvi. di. q. li. ex electo. q. li.
Religionis enim ingressus tollit irregularitate. si a in-
stitutedine. xix. q. vi. non licet. Ad placide; tamen non potest pmoueri
ueri absque dispensatione. ut in dicto. c. i.
A. scilicet pape fratrem quidam cum hunc die illegi-
time natu absque dispensatione sebis apostoli
ex nec ad dignitatem. nec ad personatum
aut alia beneficia curam habentia debeant
admitti ex electo. minimis. Alij dicunt quod cum
talibus religionem ingressus potest episcopi di-

spesacem quod possint pmoueri in abbates
non at in episcopis. Et ad electos minimis. dicunt
quod intelligitur remanentibus in scelis. ut
in suis co-dicta. xix. q. vi. b. certe in
dicto. c. i. minimis. nec in electo. q. vi. b. disti-
ctio. Vnde nec nos distinguimus deum. ff.
de of. p. l. i. i. a. ex dicto. ad audiencia
Vnde p' veris videlicet. b. Si vero remanet
in scelis. nec ad ordinem. nec ad platuram
potest absque dispensatione pmoueri. ut ibi
b. s. certe eos quoniam adhibebit dispensatione
magna. scilicet ut ordinem a instituam in
ecclesiis. alijs a persona dico. si sunt filii
probitei. At vero in quibuscumque ecclesiis
ar. ex. eo. p'ntu. Maior ut enim in persona
aliquam tamen medio. ext. eo. extra transmissa.
Maria ut in persona nullo tamen medio ex
eo. ex tua. A. Idem in suis co-dicta. q. vi. b.
¶ Quid si cum illegitimo dispellet quod ad
ordines a beneficio ecclesiastico. b. Si ab
episcopo facta sit dispensatio. non extendebitur
ad ea quod potest scilicet ut in. vii. q. dictum est. Si
vero a papa potest pmoueri ad pro
chialē ecclesia. non ad personatum ut recto
rum ad quam per electorem procedi suavit
ex. de p'ntu. c. vi. A. Idem in suis co-dicta. q. vii. b.
¶ Utque legitimatus quod ad actus ecclesiasticos
sit per fratrem legitimatus ad actus scelares. b.
De fratre sunt multe opiniones. Probabi-
lis tamen videlicet opinio. Immo. dicunt quod quod
legitimatus fuit ab aliquo principe scelari
potestate. intelligitur legitimatus quod ad oes
actus scelares in terris quod legitimatus sit
finit. quoniam etiam in alijs fratribus quod ad scelaria
mis finit tamen quod esset in alterius p'ntu
sita nec in alijs fratribus sucedet ab inter-
stato. quod sic auferetur tamen hereditibus defini-
ti. Sed taliter non intelligitur legitimatus ad
ordines. quod hoc non est de iurisdictione
iudicis laici. Sive vero legitimatus fuit ab
episcopo in quantum potuit scilicet quod ad minores
ordines a beneficio sine cura. et in alia
modo oculi poterit pmoueri ad p'ntu. q. vi.
b. est de iurisdictione ecclesiastica. et in
nullius p'ntu. a. multo magis a pa-
pa. Sed talis non est legitimatus quod ad
actus seculares. nisi in terris que tem-
poraliter pape subsunt. Satis Con-

Illegitimus.

Ber-ex-q̄ fi-sint le-p vene-A.in sū
cō-e-ti-q-xv-diūsa sup h̄is dicta po
nunt. Et dñs Anto-de bu-sup dicto
ca-p venerabilem-latiq a clariq pdeā
tangit sic. q̄ qdā est legitimatio ple
missiā-p quā delect fundamētū vicij
a q̄ surgit differētia legitimatiōis a ille
gūiatōis a hāc solus p̄ facere p̄t q̄
solus disponē p̄t sup mūmonio Que
daz est legitimatio plenior q̄ integrat
ad iura p̄meue nature-nō disponēdo
in viā a hāc p̄t a papas impator
fī illa q̄ ad eos spectat. Quedaz est
plena-ut dispensatio cū eo in atiq ef
fectu legitimatiōis-nō ex toto integrā
do-adhuc illā p̄nt vtricq Adde-a ec
inferiōis-ut p̄t colligi ex p̄dictis-Se
qf. H̄is visis si qra² an papa possit
legitimate in terris impij-dico sic Aut
papa vult disponē in mūmoniū-a plē
futurā a nō dubito q̄ p̄t etiā in tr̄is
impij-q̄ suū p̄cipali est disponē de
mūmonio. Et sic intelligo q̄ dicunt
Io-an-a Host-Jō oēs filij q̄ p̄ducū
tur hodie de mūmonio vltra q̄tū gr̄
du etiā in terris impij sūt legitimatiōis
a oēs etiā q̄ nati sūt ex pupilla a tu
toe-a ex stralentibz sine oēnsu pa
tris-a ex rectore p̄uincie cui s̄biecta.
Aut papavult legitimatiōis disponēdo in
radice mūmonij q̄ ad p̄lem iā p̄ditā
a tūc dico q̄ in omibz casibz in q̄bz le
gitimare p̄t disponēdo in radice mū
monij;q̄ in omibz illis casibz p̄t legi
timare in terris impij. si tñ legitimatiōis
incipiēdo a radice mūmonij:z a in oī
bz casibz in quibz non p̄t v̄l nō vult
dispeſādo incipiēdo a radice mūmonij
in omibz illis legitimatiōis q̄ ad fras su
as et nō impij Videam⁹& qñ p̄t inā
piendo a radice mūmonij Jō si vult
disponē legitimādo natū de rapto cō
sensu mūmoniali inf̄ pentes a nō vi
deo q̄ possit s̄rā nō poss̄ facere q̄ eff̄
mūmoniū absq̄ oēnsu cū sit natuā
liter de effētia illibz lic; possit fingere
oēnsu stante dubio-ex-de spou-is q̄
Et si dicat-P̄scep̄ singit oēnsum
vbi nō est-ut-l-i-C-de rei-vxo-act-di

CCLi.

co. q̄ illud in positivis nō in sacram
tib⁹. Nam tali facitalia hñt formā
facti naturalē. a exigū verā essentiā
sensus. in qbz nō video q̄ papa ali
qd possit Vbi enī p formavitas exi
git: fictio nō opaf Con. Jo. an. Aut
vult legitimare pductos ex mūonio
q̄ ad formā suā efficiat: inuidit tñ
pter resistētiā iur⁹ a si resistētiā eff̄
uris ciuitis. q̄ ad ipsū nō spectat de
mūomio. dico q̄ possit legitimare q̄
h̄c fictio poss̄ trahi retro cū nō h̄c et
aliquā pincipiū resistētiā q̄ validū;
esset. q̄mō exq̄ solū ius ciuile resi
stet: filij ab ipso pincipio essēt lez
gitimi. Aut mūomio validū q̄ ad
formā cūdō extrinsecā h̄ebat impedi
mētū canonici vñ 8mū. Nō facio int̄
ista diff̄erētiā hic. Et adhuc nō credo
q̄ poss̄ legitimare disponēdo in radicē
mūonij q̄ exq̄ mūo⁹ h̄uit resistētiā
uris ciuit̄ est ipossibile q̄ fictio ope⁹
resurgent̄ mūo⁹ ut retro. q̄ defiat in
extre⁹ a q̄ sup̄ eo-tanta. ff. de sena.
Paul⁹ als. l. senatoris Vñ credo q̄ h̄
legitimatō nō valeret ut trahes radicē
a mūomio. sed bñ p̄tralere ut legi
timatōis collatura de nouo. Qñ h̄o
disponit in radicē mūonij aples ē
pdita ex mūoio q̄ ad ius canonī
cū resistat mūo⁹ vñ legitimatōi phis
p̄t cē dubitatio pbabilitis. Et dico q̄
h̄ casu p̄t legitimare disponēdo in mū
moniā declarādo legitimitatē ppter
dubiu⁹ mūimonij. q̄ est ei subiectūa
ad euitādā pplexitatē stāte dubio⁹
a q̄ exq̄ nō h̄ clarā resistētiā iur⁹ p̄t
retro trahere fictio ad pincipiū legiti
matōnis a q̄ ppter dubiu⁹ pbabile ca
sus ē supposit⁹ pape ut de grauiorib⁹
ut p̄; in hac decre-p̄ venerabilē. vñ.
mib⁹ igif̄ icl. Et sic p̄dēte dubio a q̄
diu latet impedimentū videm⁹ q̄ p̄ ex
colore mūimonij autoritate ecclie
plem legitimat. de clā. de spō. aū; in
hibitio. a supra eo-peruencita vibili
bet Vñ hoc casu legitimat etiā in ter
ris impij. q̄ disponit in radicē mūo
nij. ad h̄ supra eo-tantā. Nam nulli

dubium: q̄ legitima q̄ fit ex illo ea:
si ex solo mūo. etiā dēpta q̄uicq̄ so-
lēitate dotaliū instrūtorū quā re-
q̄at lex. habitat a p̄le legitimat. ec̄
in terris imperij. Et sic de facto oſutui
Mutine. Qnq̄ p̄ intendit legitimata
re ſoli ſerēdo iura legitiſatis. nō di-
ſponēdo in radice m̄tioni. l. q̄ nō ſe-
ul q̄ nō p̄t. qd pat; ex p̄dās a tunc
day est q̄ in terris ec̄cē p̄t legitimata
re ut hic. v. v̄ibz igf. t̄l. q̄ in iſtis
exercet iura iperij. Aut vult legitimare
in terris iperij a tūc aut vult legitimata
re ſibi ſuppoſitū. ul ſupponēdū rōne
dericat q̄ eo q̄ ſe legitimat p̄t deri-
catū. Si dericat ſaltē m̄te iuf̄ nota. de-
transact. ex lūs. Et dico q̄ p̄t. Et co-
legitimato ſecuto dericatu-legitim⁹
est q̄ ad tpalia ſpūalia a q̄ ad oia
vt; ex vna allegatōne hic. Nec obui
at q̄ ex b̄ p̄cudiceſ nō ſuppoſito-ne
dicat q̄ fit legitim⁹ a illegitim⁹ q̄ ſi mō
ſtr. Aut vult legitimare nō ſuppoſitū
nec ſupponēdū de p̄xmo. Et tūc aut
vult legitimare cū oſenſu illi⁹ q̄ ſupio-
rē n̄ recognoscita ſic eſt q̄ ſi in poſſeſ-
ſiōe libertatis. Et talis p̄t legitimari.
vt hic v̄r. v̄mibz. Aut in terris illi⁹
q̄ ſupiorē recognoscit ut impatorē
caſus videt hic. v̄r. v̄mibz q̄ nō poſ-
ſit q̄ hec q̄ ſit ſupremi impij. ut le-
gitimare t̄l. nō p̄t fieri ſi oſenſu ſupio-
ris ut vult hec dece. q̄ nō eſt alibi in
hoc. Et b̄ q̄ p̄ nō legitimet in terris
impj q̄ ad bona tpalia tenet Bar.
et Cy. S; ſi viſ tenet q̄ hec p̄t ſit pro-
gabiliſ in h̄ntē ſilem ptatē. ſicut dic-
m̄ in b̄n̄ q̄ ſit meri impij. ut dixi d
fo. cōpe. e. ſi diligēti. credo q̄ nō poſſ
fac p̄ ista legitimato. circa ſbiectū
impio. m̄ſivbi oſentirēt oēs: qbz pre-
iudicat. q̄ tal iuriſdictio nō p̄t pro-
gari ad p̄iudiciū eorū. Et hoc tenet
Jo-an. dices. q̄ p̄ hoc i ſuis ec̄cē p̄t
libere. ſine aliqui⁹ cōtradictōe. In
terris v̄o ſbiectis impio nō p̄t qn
cōtradicerē poſſit is cui fit p̄iudiciū n̄
in ſpe. h̄ in re. q̄ iā poſſidet hereditas
tē. Sec⁹ ſi ſoli ſperet. Vñ fm v̄ Hōſti.

ſolo p̄e inq̄rēte dū viuit p̄t fieri legi-
timato. eo at mortuo cōſentītibz ilē
q̄bz iam delata eſt hereditas alio nō.
a q̄ ad feudatia ſeſtētē dño feudi. n̄
obſtāte cōtradictōe h̄ntū ſpē t̄m. S;
t̄n in eoz p̄iudiciū fieri nō v; ſine eā
Jō in duō ſi fiat alio nō exp̄ſſo nō at
tōdificad p̄iudiciū agnatoꝝ ſpēm h̄n-
tiū niſi oſentiat ul p̄p̄ aliud exp̄mat
Circa impatorēvo ſb̄dit. q̄ a int̄dit
legitimare diſponēdo ſup mūo a mā-
piēdo a radice. Et dico q̄ nō p̄t. q̄ b̄
eſt ſoli⁹ pape. Et ſic leges q̄ dicūt q̄
ex mūmomo ſb̄ſecuto legitimat fili⁹
niſi fuifet approbate p̄ canones nō
credo q̄ valeret. Et p̄ b̄ p̄; q̄ nō p̄t fa-
cere plenissimā legitimatoꝝ; q̄ viciū
deleat originaſe. Aut vult legitimare
collatiue ſerēdo iura legitimatoꝝ. a
q̄ ad ſpūalia credo q̄ nō poſſit iō pu-
to q̄ legitimat ab impatore nō poſſ
fit ordinarie nec b̄n̄ſiciari. n̄ aliter di-
ſpēſet. Et hoc tenet Jōh-an. a Arch.
Aut vult legitimare q̄ ad tpalia. et
honores a hereditates. Et dico q̄ po-
tent in terris impij. ſicut et oīm po-
terat. In terris autē ec̄cē an poſſit-
dic. Aut legitimat legez generalē
cōdendo. Et dico q̄ virt⁹ legis extēdit
ſe ad exiſtētes in terris ecclēſie nō ex
virtute legis ſoli. ſed ex generati ap-
probatione ecclēſie. di. p̄. ſi in adiuto-
riū quā ſaſit canon. ex quo lex nō re-
pugnat canōi quā papa approbare
cēſet eo q̄ nō improbat ut dixi de iu-
di. nouit. Nō puto t̄n q̄ tales eſſet
legitimati quo ad ſpūalia ppter natu-
ram mateie. que nec direkte nec in di-
recte ſuppoſita ē potestati laſci. Aut
vult legitimare p̄ reſcriptum a credo
q̄ nō poſſit in terris ecclēſie n̄ eo mō
quo ſupria dictū eſt papa poſſe i ter-
ris impij. Ibidem etiā tāgit q̄ impa-
tor: p̄t legitimare. vt ſi dictū eſt ec̄cē
coronatoꝝ fm Jāco. d. a. Jo-an.
Item dicit q̄ habes ptatē legitimā
di ab impio: potest rbi p̄t impator
fm verba priuilegiij. a vbi nō poſſet
min⁹ poſſet habens ptatē ab eo. Et

sist dico de hñtibus ptatem a p̄p. In habente ptatem ab imperatore tenet Bar. in. l. p̄ses. ff. 8 offi. p̄si. q̄ nō p̄t legitiare in terris ecclie. q̄ alio ap̄cō; sile n̄ p̄t ex p̄uindā sibi decretā tūris dictō; etiā volūtariā exercere Puto etiā inq̄t q̄ hñs ptatē a papa: v̄l a p̄ncipe nō possit legitimaē ad p̄iudi cū alteri⁹. etiā respectu spei. q̄ tles cōfessiōes intelligūt sine alio p̄iudi cō de priuilei⁹. pastoralē. cū filiis hec ille. q̄ etiā ibide; multa alia p̄seq̄ de hac materia. H̄ Quib⁹ at modis ille gitim⁹ legitime. f̄. Legitim⁹. q̄. iij. Et vt̄ malitia pentis dēat no core il legitimo hue cuiusq; filio hñs s̄. Fili us. q̄. iij. Ad mām illegitioꝝ p̄t p̄tinē s̄. Fili⁹. a. f̄. Legitim⁹.

Illicite acq̄situ Quot modis
S̄r illicite acq̄situ. a q̄n vestis
tui dēat. v̄l in elemosinā dari
possit. hñs s̄. Elemosina. i. q̄. si. et f̄.
Restitutio. i. q̄. anpenult.

Immunitas. de immunitate seu
emūitas ecclie aut cōfugietū
ad ecclā; vi. s̄. emūitas. i. et. ii.
Mpedimentū p̄cōiter. Circa
impedimentū māmonij. Primo
agēm⁹ de impedimentō in ḡtie
Sēdō de impedimento erroris p̄sonē
Terzo de impedimentō cōditōnis. Q̄t̄
to de impedimentō voti. Q̄nto de impe
dimento cōgnatōis carnalis. s̄. cōsan
guinitatis Sexto de impedimentō cō
tōis sp̄ualis. s̄. cōpatinitatē. Septio de
cōgnatōe legali. s̄. adoptōis. Octauo
de impedimentō cōminis. Nonō de di
spari cultu. Decimo de violentia hue
metu. Undēcimo de impedimentō ordīs
Duodecimo de impedimentō ligatōnis
ad alia v̄xōe. Tredecimo de publice
honestatis iusticia. De cōq̄to de affi
nitate. De amōq̄to de imposi⁹ coēdi
Decimosexta de māmonio cōtracto cōs
int̄būtū ecclie. De amoseptio de im
pedimentō ferian⁹. De p̄dictis impedi
m̄tis sūt versus in q̄bz explicant f̄. m̄ p̄
dictū ordinē sic. Error. cōditio. votū.
cōḡtio. cōmē. Cult⁹ disparitas. vis.

ordo. ligamen. honestas. Si sis affi
mis. si forte coire neq̄bis. H̄ec sociā
dā vetāt̄ anubia. iūcta retractant Ec
desi ex etiū. nec nō tēp⁹ ferian⁹. Impe
diunt fieri p̄mittūt facta teneri.

IQue impediūt māmonij iā cōtra
etū. Re. Duodecā sūt q̄ impediūt non
soli māmonij cōtrahendū: sed ec̄ di
rimūt cōtractū q̄ et cōtinēt in p̄mis
tribz versib⁹ posib⁹ in primo. q̄. Et in
tolligas q̄ dirimūt cōtractū si p̄cessē
rūt māmonij. Si at supuēmāt p̄t mā
monij rite factū ut affinitas v̄l cōm̄
et hñm̄ nō dirimūt. A. ec̄ si nō sit s̄b
secuta copula carnalis. ut in s̄. con
ti. iii. ti. in. q̄. i. H̄. p̄ter vñū v̄tū sc̄z
religionis cū effectu. q̄n q̄s cōtracto
q̄bē māmonio: sed an carnalē copul
tā religionē ingredīt. ex. de cōuer. cōnu
ga. v̄tū. a. c. ex. p̄te. iij. A. Ibi s̄r daē
q̄ cōtracto māmonio legitime p̄ v̄r
ba de p̄nti: in nullo p̄t casu dissoluū
etiā hñv̄n cōtrahentū efficere feceti
cūs. ut viuēte reliq̄ alter ad sc̄dā v̄o
ta transfigret. n̄ v̄nus religionē in
grediaſ. H̄. a. de sp̄osa. omisſū. Expe
ctari tñ d; v̄sq̄ ad p̄fessionē ut p̄mit
Tho. in. iii. dis. xxvij. A. v̄. q̄usq̄ reli
giom̄ etiā in ḡtie fit saltē tacite obliz
gat⁹ ut si nō hñvitā absolute muta
re: m̄ta q̄bē tps bñficiū ingredientis
nō est alteri cōferendū sine eius assē
su. ut. c. bñficiū. de regulari. li. vij. H̄.
Nam an non dirimif̄ etiā; f̄. m̄. De
Simile hñs f̄. Votū. iiiij. q̄. v. in. fi. Ad
ūtendū q̄ p̄ suscep̄tōe; sacri ordinis
dirimif̄. ut quidā dicere voluc̄t. sed
cōtrariū declaratū est h̄o die in q̄dam
exuaganti. Jo. xxij. q̄. inapit. Antiq̄.
IQue sunt illa que impediūt mā
monij cōtrahendū: sed tamē nō diri
munt contractum. Re. Primo quidē
sunt duo predicta in. i. q̄. sc̄z p̄hibitio
ecclie et tempus ferian⁹ de quibus
8. f̄. Impedimentū. xvij. a. impedimentū
f̄. viij. Item sunt quedā cōmīa
de quibz h̄abet. f̄. Impedimentū. viij.
q̄. i. Item impediūt māmonij cō
trahendū sp̄osalia que sūt prius au;

alia tracta de q̄- sponsalia. ¶ viij.
Item impedit catheasm⁹ q̄ p̄cedit bap-
tismū. vt h̄c impedimentū. vi. ¶ iiij.
Item impedit votus simplex. de q̄-
impedimentū. iiiij. ¶ iij. et. ii.

Vtq̄ aliquid cōsuetudo impedit mar-
timoniū cōtractū ul̄ dirimāt cōtrac-
tū. Rx⁹m Hosti. Si cōsuetudo est ap-
p̄bata p̄ papā ne māoniū; ūbaf et
ut cōfētū sepe certe ipedita dirimit
Dico q̄ in q̄buscūq̄ casib⁹ hoc posset
facere canonica cōstitutio. ext. de cog-
na-spi-e-j-a-c-sup̄ eodē ej̄ de cōsan-
a affi-q̄ dilectio. ¶ s̄a approbatio pa-
pe h̄vimi cōstitutōis. Sed si cōsuetudo
nō fit p̄ ipsū approbata nec reproba-
ta: tūc ad evitandū scandalū q̄ for-
te seq̄ref facēdo cōtra eā impedit h̄c
dū: h̄ nō dirimit cōfētū. ¶ J̄dē Berñ. et
J̄mo. A. J̄dē in fū-co eo. ti. q. ii. B.
Quid agendū q̄n doctores discor-
dāt circa impedimentū māoniū Rx⁹m
hosti. Vbiq̄ doctores p̄ glosas fus-
as dīct solui māoniū si nō inducāt
ius exp̄ssū cōtrariū dicēti adhreas-
extra de testi-līcet ex q̄dā in fū. A. J̄dē
in fū-con eo. ti. q. iii. B.

Quid si ecclā p̄cipiat alicui cōjugū
cohabitare cū altero a ille cui p̄cipit
sciat eē impedimentū Rx⁹m hug. In
hoc casu q̄tū ad redēdū debitū non
tenet obediē tū i cohabitātē a nēca-
rioy exhibitē obediē debz - et nō ne-
gaē ei cui s̄ factō se copulavit. A. p̄cipit
obediē debz inq̄ntu; p̄t sine p̄ctō ut
m. c. inq̄stōm ex-de sen. exc. B.

Quō an māoniū fit inq̄rendū an-
fit aliquid impedimentū Rx⁹ debet bāna
publicē in ecclēsiis p̄ p̄biteros p̄pos-
m̄ ut infra cōpetentē t̄minū q̄ sciat im-
pedimentū p̄ponat a si appuerit p̄bas-
bilis cōiectura cōtra copulā futurā in-
terdicat exp̄sse donec cōter q̄d fieri de-
beat alt̄ si cōtraherēt sine bānis a p̄
phibitoes a extiterit impedimentū
utputa grad⁹ phibitiū sic filii dicēt
illegitimia nō excusabūt p̄pter igno-
ratiā parētū. Sacerdos q̄ q̄ tales cō-
iunctō es inhibere cōtp̄serit: ul̄ regula

ris q̄ interesse p̄sūp̄seit: p̄ triēmū ab
officio suspendat. Qui vō falsū im-
pedimentū maliciose obiecerit canoni-
cā nō effugier vltōe; ej̄ de clā. de spō-
cū inhibito. in aliq̄b⁹ vō locis nō fiūt
hē bāna sed soluz cōtrahibūt spōlāha
solēnitera publicē multū an māmo-
mū a interim p̄t manifestai an sit im-
pedimentū de māno. q̄ fit fine bānis a
clādestine aliqd̄ habes. ¶ Legitim⁹.
¶ iij. Et s̄. Debitū. ¶ ii.

Quid si aliqd̄ audiuīt p̄petū im-
pedimentū cē inter se a vxorē nūqd̄ te-
ne inq̄rere Rx⁹m Wil. Si audiuīt a
fidei dignis a nō suspectis cū n̄ debeat
esse negligēs sue salutis tene inq̄rere
vitatē aliter cēt affectata ignoratiā
q̄ n̄ excusat. a si cōpiat p̄babilitē op̄i-
monē de dicto alicui⁹: nō debz exige-
re debitū licet redēre teneat. A. J̄dē
in fū-con-li-iij-ti-xxj. q. ii. B. Sec⁹ si
ita iuenerit vitatē q̄ cē impedimentū
h̄c p̄ cōstātī. tūc c̄i nec exige nec redē-
re debz. A. Facit. ej̄ de sen. exc. inq̄stōi. B. Dorro q̄ tle impedimentū audē
aviro fidei digno. cē iurato a cōpatre
fuo. aut a p̄prio saēdote. aut publica
fama. nō ita tene credē q̄ peccet mōr-
lit. si nō credat. sed veniait si cē pec-
care p̄t q̄ mīmis defaciūt credit. A. J̄dē
in fū-con eo. ti. q. iii. B.

Nūqd̄ peccat saēdos l̄ alt⁹ q̄auq̄
scies impedimentū insinuādo l̄ alt⁹ cō-
iugū ul̄ abo b⁹. seu alt⁹ alteri. Rx⁹m
Wil. Si p̄bari n̄ p̄t. dicēdo agit inq̄s-
cete. nisi credēs q̄ audies pat̄sit in
hac p̄to p̄tō cōfiliō obediē. Si vō
possit p̄baē a sciat l̄ saēdos prochialē
ul̄ alt⁹ cōiugū. tenet solēnit ad diuor-
tiū agē nisi de cōi cōsenſu relint a pos-
sunt cohabitare tāq̄ germāni. A. J̄dē
in fū-co eo. ti. q. v. et. vi. B. Istū ec-
casū habes s̄. Correc̄io. ii. ¶ vi.

Impedimentum. ii. de errore
personē. Scindūm primo q̄
nō omnis error impedit ma-
trimoniū sed solū error p̄sonae cōdi-
tionis. Cūius vōem assignat Tho. in
iij-dis. xxix. dicēs q̄ optet q̄ error q̄

mattimoniū impedit . sit aliquius eō
tū que sūt de essētia māoniū Ipsiū āt
māoniū duo includit . s psonas q̄ co
iungūt a mutuā ptātem inuitē in q̄
māoniū cōsistit . Prīmū tollit p erro
rem psonē . Scđm p errorē conditi
tionē . q̄ seruus non potest ptātem
sui corporis libere alteri tradere sū osē
sū dñi sui . hec Tho . Itaq̄ si sit error
psonē nullus est osensus s̄rā qui er
rat nō osentit . ff . de iurisdi . om . iud.
fi p errorē . a errantib⁹ vobitas nulla
est . C . de iur . a fac . igno . l . cū p testa
mentū a . l . nō idcirco . Et sic nullū ē
osignū utputa si Jobes dicat se esse
Petz . Sed error fortune a q̄tias nō
excludit cōsensū . ut si mulier nubat
paupi quē credit diuitē . v̄l si q̄s atē
bat cū corrupta sive in honesta quā
credit virginē tenet māoniū . xxix . q̄
j . H̄is ita A . glo . ray . in ti . de errore
psonē sup abo virgo dicat q̄s Hug
nō . xxvii . q . ii . raptō . q̄ si q̄s despon
sauerit de futuro corruptā quā credi
dit cē virginē cōpta postmodū veita
te aū carnalē copulā nō est spellen
d⁹ osūmare māo . cū ea . q̄ p h̄ ipedi
refē pmo ad ordines eccāsticos . B .
I Quid si q̄s dicat se esse filiu; regē
cū nō sit . Rx . fm . Tho . in . iij . di . xxp
q̄ error nobilitatis inq̄tū hmōi non
euacuat māoniū sicut nec error q̄tis
tatis . Sed si error nobilitatis v̄l dig
tatis redundat in errore psonē tunc
impedit māoniū . Vñ si osensus mu
lieris fera² in istā psonam directe er
ror de nobilitate ip̄i nō impedit mā
moniū . Si autē directe intēdit osentie
in filiu; regis q̄cūq̄ sit ille : tūc si ali⁹
p̄ntef ei q̄si fili⁹ regis est error psonē
a impedit māoniū . Et eodē mō vide²
dicēdū si q̄s dicat se p̄mogenitū a n̄
est . A . Ad intelligētiā p̄dictoriū fm
ray . a in sū . cō . li . iij . t . iij . q . iij . sciē
tū . q̄ ad hoc q̄ ali⁹ v̄l ali⁹ dicat
errare in psonā optet q̄ p̄visū audi
tū v̄l famā h̄eat aliquā noticiā illi⁹ p
sonē absensis quā credit istam p̄ntē
q̄ in ignotū penit⁹ nec affectū nec cō

senſū dirigere possum⁹ Vñ si n̄nulla;
noticiā h̄eat mulier s psona absentē
nō errat in ea sed decipit in p̄ntē Ver
bi grā . Si ali⁹ anglic⁹ rustic⁹ v̄ciat
ad aliquā muliere nobilē dices se eē
filiū regis anglie . a cōtrahit illa cū
eo credēs eū filium regis ; nō impedit
māoniū . q̄ nō fuit error psonē s̄ p̄
ti⁹ q̄litatē . Hoc exēplū nō videt plā
cere . Hostiē . q̄ cū vbiq̄ h̄eat noticia
regis anglie saltē p famā : videt q̄ s̄
fit error psonē . nec in p̄ntē psonā :
s̄ in psonā filij regis anglie osentire
vide² Vñ inqt . Intellige h̄ . q̄ nō ex
primit aliquā certā locutōe ; p quā
h̄eat noticia p̄is a p̄ seq̄ns filij . pus
ta . dicit se eē filiu; regis v̄l comitis in
gne nō dicit cui⁹ . v̄l si sp̄ecificat nul
la h̄ef noticia filij neq̄ p̄is . Itē ; fm
glo . ray . a in sū . cō . eo . t . q . vi . si ali⁹
scit aliquē multos h̄ie filios q̄rū tū
null⁹ est not⁹ ei a vn⁹ eorū mēti⁹ se eē
p̄mogenitū . a ista cōsentit in eū p̄p̄
sp̄e successiōis bonorū p̄norū n̄ est er
ror psonē s̄ fortū sū relatōis . s̄ p̄io
gemiture a idō nō impedit māo . B

Impedimentū . iij . de errore cō
ditōis s̄rō pri⁹ q̄ si libera mu
lier cōtrahit cū seruo v̄l liber
cū aūlla scīēt : tenet māo . xxix . q . ii .
Si q̄s liba . c . si q̄s aūlla . a duob⁹ se
si v̄o i grānt : nullū ē māo . xxix . q . ii .
Si q̄s igenu⁹ a . c . si feia . h̄ ē n̄ postq̄
sciūdit ei⁹ aditō ; osenserit in eū v̄l in
eā verbo v̄l facto ut p carnalē copu
lā ut i dictis . c . si q̄s ingenu⁹ . a . c . si
feia a ēf de iū . fuorā c . p̄posuita c
ad nrā . A . h̄ v̄y q̄n liber p certo sci
uit fuitutē . l . si ex h̄is q̄ audiat h̄uit
p̄bile de ea opiniō ; tūc ei si exigat
ab ea debitū n̄ p̄t postea eā relinq̄re .
Si at h̄uit leue a temerariā cui credi n̄
d̄z̄n p̄iudicaf ei . ar . ēf de s̄ . exc . inq̄
fitō . cū cōtitubās p ignorāte bñd⁹
fit . C . de cōdi . i debi . l . v̄l . uta nōt glo
ray . in ti . de impedimentō aditōis . B
I Ord si ille q̄ cōtrahit cū aūlla quā
putabat libera ; fit fu⁹ ; nūquid erit
māo . Rx . fm . ray . Licet error fu⁹

ditionis impedit et vitimaturt dis-
ctū est. nō tñ dicunt si sit error par-
aditōis. ul̄ melioris q̄ sua. Nā si h̄
uñ ignorās ūhat cū ancilla quā credit
liberā nō deapic̄. nec h̄ qd̄ ei obiic̄
at. ar-xxix. q. i. p totum. et e᷑ de di-
uor. significasti. et multo min⁹ decipit
si ūhat cū libera quā crebat ancillā
Con. Pe. Al. Goff. Tho. a Jm̄. Si
tñ mulier i grasset seruitutē virū. non
eēt matrimonī. vt in. j. q. dictū est.
A. Idē in sū. cō. eo. ti. i. q. i. b.
¶ Sed nūqđ error cōditōis libertine
ul̄ ascriptide ul̄ originarie impedit
mūmonī. sicut a dīte seruilib. Re.
fm Wil. Nō sicut notauit Hug. xxix
q. i. in prim⁹. qd̄ oēs tales sūt liberi-
tēt ad qd̄ā opas pl̄o ceteroē teneant
Idē hoc. A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. i. b.
¶ Quid si qd̄ i grānt a traxit cū acil-
la qd̄ dñs viro ignorāte postea manu-
misit. nūqđ coipso est mūmonī. Re.
fm Hosti. Nō qd̄ talis cohabitā qd̄
mulieri. h̄ hoc ex priō a sensu facit
qd̄ cū fuerit errore⁹ nō fuit effectiuus
mūmonī. Con. Tan. Goff. Jm̄. a.
Her. A. Alij dīcūt qd̄ ipsa manu mis-
sa statī est mūmonī. qd̄ sblatū est im-
pedimentū. Quon̄ sīnam Glo. Ray.
credit veriorē. vt in sū. cō. eo. t. q. i. i.
Pōt dīcūt qd̄ si cōstat liberā psonā p̄c̄
tuisse h̄moī mūoniā. ante qd̄ altera fu-
erit manumissa. nec exp̄sse nec p cō-
iecturas appetat de reuōtē dicto pe-
nitētie p̄cedat p̄ia opinio. qd̄ an ma-
numissionē a sensu nō fuit validus
et p̄ manumissionē null⁹ affuit a sen-
sus. Si dō de dicta p̄ia nō a stat̄ p̄ce-
dat sc̄da opinio. Nā semel a sensu in-
mutierē vt in liberā. a exq̄ nō cōstat
de reuocatōe in a sensu intelligit p̄se
ueraō ut in. c. maiores ad fi. extra de-
bapt. Et h̄c; a prim⁹ nō fuerit libera
sufficit qd̄ nūc sit libera. Nā cessate
causa impedimenti cessat a impedimē-
tum. e᷑ de appell. cū cessante. b.
¶ Quid si liber a traxit cū ancilla i grā-
tētē illa duratē i grātia a traxit cū
alio nō ignorāte cōditō; ei⁹. Re. fm

Wil. Tenet mūmonī cū sedō cū nullū
fuerit p̄m. A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. i. i. b.
¶ Quid si libera ignorāter cōtraxit
cū suo. a postea scita fuitute mīhilo
min⁹ vult eē cū eo. a ille vult discete-
re. Re. fm Wil. d; a pelli ad aētēdū
Si tñ pēdēte apulīdē ūheret alia ul̄l
la cū alio. tenet mūmonī. vt Hos.
addit. A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. v. Et
ad p̄dicta facit. c. j. e᷑ 8 eo. q. dux. in
mūmonī quam pol. p adul. b.
¶ Quid si qd̄ ūbit ignorāter cū acil-
la sed postq̄ scīuit exegit ab ea debitu
nūqđ postea poterit ab ea separare.
fm Wil. Si ex h̄is qd̄ p̄iū audiuīt ha-
buit p̄babilitē opinione; de seruitute
eō. a mīhilo min⁹ exegit debitū. nō p̄t
eā relinqueret i. j. q. dictū est. Si h̄uit
opinionē leuē tēmerariā tūc nō ob-
stāt qd̄ exegit debitū; poterit tñ cū vi-
tātē cert⁹ scīuerit separātō; petere ar-
e᷑ de sen. exco. inq̄sitō. Nā dubitās
p̄ i grātē h̄nd⁹ ē. C. de cōdi. inde. l. vi.
A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. v. i. b.
¶ Quid de illo qd̄ mouit d̄ vxorē qd̄ sti-
onē cōditō. et illa līte pēdēte petit de-
bitū. Re. fm Tho. in expo. elīzē qd̄ tī
sīnāq̄ di. xxvij. Si nō est cert⁹ de fui-
tute vxoris d̄ redē debitū ad māda-
tū ecē sine suo p̄iudicio. a in h̄ casu
cōḡscit eā ex p̄o a sensu nō ex nouo. Si
āt a stat̄ a de fuitute vxoris. p̄babili-
tē p̄sumit. n̄ d̄; ei redē debitū eē si ec-
lesia p̄cipiat. qd̄ p̄ fibi p̄iudiciū face-
ret si ea; affectū vxorio cōḡseret. ul̄
fornicare⁹ a mōrē p̄c̄art. A. Satua
reuerētā. nisi euīdēt a maifesta astat̄
apt̄ p̄babilitē p̄sūptō; impedimenti n̄
d̄; denegare debitū. ex de sen. exco. inq̄-
sitō ibi. Vētū cū oscia pulsat aīm ex
credulitate p̄babili a discreta qd̄ quis
nō euīdēt a maifesta debitū qd̄ d̄ red-
dere p̄t. sed postulare nō d̄; ne i alio
utro k̄ legē ūiugij ul̄ cōtra iudicū
oscie omittat offensam. Et p̄ predē
p̄t a cordari diūitas opinonī qd̄ re-
feruntur in sum. con. eo. ti. q. v. i. b.
De matrimonio seruorū. vide ū ser-
uus. iij. p totum.

IMpedimentū. iiiij. de impedimēto votū. Vt p̄ votū de continentia impedit mūo^m p̄. Duplex est votū. Quoddā est solēne q̄s s̄ fit p̄ suscep̄tō; faci ordinis aut p̄ p̄fessi onē exp̄ssā l̄ tacitā factā alicui de religiobz app̄probat. a tale votū impedit mūomū ūbendū. a dirimit atē cū Aliud ē votū nō solēne h̄ simplex a hoc si fiat d̄ nō strahedo l̄ de castitate a hmōi. impedit mūomū strahendū. a q̄nto manifest⁹ est emissū tanto maior debet pena trāgressori. nō tñ dirimit mūomomū iā ūcū ē eo. q̄ votū. li. vi. Et de hoc. vide in sequenti. q̄.

IQuo dēat intelligi q̄ votū simplex impedit mūomomū ūbendū p̄. Fm rai. Int̄tū impedit q̄ si ille q̄ fecit tale votū postea p̄stiterit iuramētu alicui q̄ eā duceret: debet votū implever a agere p̄mā de iuramēto illato ex q̄ de vel vo-rursus. Idē h̄. q̄ si p̄rō iurauit postea vuit in hoc casu f̄m host. a gof. p̄ualet iuramētu. Pōt tñ intrare religionē. ut ē de sp̄osa. cō missū q̄ si p̄ tale votū strahat p̄ verba de p̄nti. nō poterit cognoscere v̄xō rē fine p̄ctō mōrili. q̄ adhuc p̄t int̄re religionē. Postq̄ v̄o cognouit iaz factū est ei illicītū nō reddere debitū; Vñ licet petere nō dēat reddere tene² si ue petat exp̄sse siue inf̄ptatiue q̄s dicō q̄ alt̄ ēh̄ nimis onerosu; v̄xori si opteret semp exp̄resse petere. h̄. Thoin. iiiij. di. xxviiij. A Cō. h̄. ijs pe. ut in sum. cō. li. i. ti. viij. q. xxij. B.

IQuid r̄ndēdū cū ps̄ona q̄ fecit votū simplex q̄rit an possit mūo^m strahere. p̄. Fm hosti. Debz r̄nderi q̄ nō. Et si v̄lra q̄rat dices. q̄d si strahero nūquid tenebit mūomū. Debz r̄nderi nō alt̄ peccat. q̄ dat occasiō; mōrili peccādi. A. aut mētēt. Vñ talibz ag grauādū est p̄t m̄ q̄s omittūt in cōtrahedo et cauēdū ne def occasio strahendi. Fm cū. hosti. et in sum. cō. co. ti. q. xxij. B. De votis multa alia habes. q̄. votū p̄ totum.

IMpedimentū. v. de cognatō carnali. Hic p̄uo sc̄dū est q̄ triplex est cognatō. Carnal q̄ s̄i sanguinitas. Sp̄ualis: q̄ s̄i apa termitas. a legalis q̄ s̄i adoptio.

IQuid ē sanguinitas p̄. Fm rap̄ est vinculū ps̄ona ab eodē stipite de sc̄dētū carnali p̄ pagime stractū. Et dico stipite illā ps̄onā a q̄ aliq̄ duxerūt originē. Vñ a sanguine dicūt q̄ devno lāguine p̄cedētes. A Cō. a alij doctoēs ut i sū. cō. li. iiiij. ti. vi. q. j. B

Consanguinitas at h̄. tres linea p̄cedit ep̄lia ordīe. Prīa nāq̄ linea s̄i ascēdētū. ut pater. auus a hmōi Sc̄a descēdētū. ut fili⁹ nepos Tercia collatoratiū. ut frēs a fratrū filij q̄ et patruelēs dicūt. Hec eadē intellige in frēs. ut in mīa auia. in filia a nepo a duabz sororibz. et filiabz cap. A. Idē in sū. cō. co. ti. q. iij. Fm rap̄ a alos doctores. B.

IQuo p̄putāt grad⁹ sanguinitatē. p̄. in linea ascēdētū ul̄ descēdētū q̄ libz ps̄ona addita alicui facit gradū Vñ p̄ a fili⁹ sūt in p̄o gradu. nepos in sedō p̄ nepos in f̄do. S; in linea collateratiū alt̄ p̄putāt f̄m leges a alij f̄m canones. Nā p̄m leges in p̄putādo dēm̄ reūti ad stipite. s; ad cōmunē ps̄onā a ita duo frēs sūt i sedō gradu a filij duorum fratrum sūt in q̄rto gradu. Nā p̄putāt oēs ps̄one. s; ascēdēdo v̄sq̄ ad stipite; a inde descēdēdo. S; f̄m canones in linea collateratiū nō optet reūti ad stipite qn poti⁹ p̄se duo frēs sūt in p̄o gradu. h̄. filij in sedō a ita v̄lteri⁹ ex-de sā. a affi. tua nos. a ē de testi. licet. ex q̄bā. A Meli⁹. xxv q. v. ad sedem. B.

Vsq̄ ad quē gradū p̄hibet a non tenet mūomomū p̄. Fm Jo. an. Int̄ ascēdētes a descēdētes puto p̄petuā p̄hibitō;. A Alij dicūt solū v̄sq̄ ad q̄rtū gradū etiā in linea recta sicut in trāversali. Alij at tenet p̄mā dices. q̄ si adā viueret nō poss̄ cū aliq̄ ūtere mutiere. Et hanc videtur seq̄ p̄. a hosti. ut in sum. cō. e. ti. q. v. B

Sed inter collaterales est usq; ad q̄tum gradū apudā h̄m canones. ex de san. a affi. nō d; q̄mīo si aliq̄ p̄sonē attinēt sibi ex vna pte in p̄nu se cūdō v̄l tercio gradu: ex alia pte in q̄nto bñ poterūt īhere q̄ in sangui mitate sp̄ est standū remotioi p̄sonē ex de san. a affi. c. vi. A. Nisi cēt cōfuetudo q̄ fieret a gradu stipiti p̄xio ri. tūc em̄ illa omnīo seruāda fuit a q̄ ad impedīdū a dirimēdū mūnomū ut in. c. q̄ dilectio. de cōsan. a affi. B. Et nota h̄m Host. q̄ licet sangūni tas q̄tū ad mūnomū strahendū īmīneb̄ m. iij. gradu. nec etiā īmittatur incest⁹ in v̄lteriori gradu: tñ q̄tū ad successionē hereditatis duratv̄sq; ad decimū ḡdū. ut h̄es s. H̄oditas. Cijj A. Et ibi de b̄ dictū est in additōe. B.

TImpedimentū sexto de cognitōe sp̄ualis q̄ cōiter est cōpatītās Vbi sc̄dū q̄ cognatio sp̄ua lis puerit ex b̄ q̄ q̄s ofert sac̄m ba ptismi seu cōfirmatōis v̄l suscipit si ue tenet illū cui tale sac̄m ofere.

Inter q̄s p̄sonas īhīt cognatio sp̄ualis. Bx° Int̄ baptisatū cū q̄ suscipit. Itē int̄ baptisatū a filios suscipientis. Hoc dico siue fint legitimi siue illegitimi. Sec⁹ si essēt adoptiū q̄ tales filij suscipientis legitime copulāt baptisato siue suscep̄to. ut Jn no. ponit. A. sup̄ Rubri. de cognitōe sp̄ua. B. Item īhīt inter baptisatū a vxorē suscipiētis si an̄ suscep̄to; cognita fuit ab eo. Itē int̄ suscipiētēa p̄nites baptisati. Et tec̄ cognatio impedit a dirūmit mūnomū p̄ cōtractū. Et q̄ dixi de suscipiētē. intellige cē de baptisatōe a idē de sac̄o cōfirmatōis. ex. e. ne dū ti. vi. In alijs sac̄is nulla cognatio sp̄ualis cātūr. ex. e. q̄uis. li. vi. p̄ catheasimū v̄o strabīt sp̄ualis cognatio q̄ tñ impedit strabendū sed non dirūmit īdū ex e. p̄ catheasimū. li. vi.

Quid si plures fint suscipiētēs Bx° Prohibet ne fiat de ose. d. iij. nō p̄les a fīt in cōfirmatōe. A. ut in. eo. c. nō plures. B. Si tñ fiat: a; omibz īhīt

cōgnatio sp̄ualis. A. impediēta diri mēs. ut in. c. q̄s seq̄. B. ex. eo. q̄uis. li. vi. Sed tñ isti suscipientes bñ p̄nt strahere int̄ se. q̄ nō prohibet ut Jn no. ponit. A. Con. Hosti. ut in sum. con. li. iij. ti. viij. q. iij. B.

Iord si q̄s baptisat seu tenet ad ba ptismū p̄p̄tū filiū Bx° in. iij. di. xlj. Si vir v̄l mulier b̄ fecit in articulo nēcitatē. seu p̄ errore. nō impe dit exigere seu reddere debitū. ex. eo. s̄fir. Si b̄ fecit p̄ fraudē. impedit exigere. b̄ tenet reddere. q̄ si v̄terq; fuit in fraude: neut̄ p̄t exigē. sed v̄terq; tenet exact⁹ reddere. ut hosti. ponit. A. glo. Ray. eo. ti. q. vi. sup̄ ver. stracto dicit. q̄ etiā q̄ fecit in fraude nō pdit exactōe. q̄ n̄ rep̄ifū iure p̄hibitū. p̄ q̄ videt facere dictū. c. si vir. ex. eo. Sed primū dictū cū Tho. tenē vident̄ p̄hosti. a. Goff. ut in. sū. cō. eo. t. q. iij. B. Et addit q̄ meli⁹ cēt q̄ v̄terq; cōtine ret Eodem etiā modo fivit teneat ati quē filiū vxoris sue v̄l vxoris filiū matrī sui si ex ignorātia excusatur. si ex malitia: sua faus nō d; ei p̄ oīnari nec p̄pter b̄ p̄t debitū subtrahere. sed nō p̄t exigere Con. Pe. a. Her.

IVtq; sp̄ualis cognitōe p̄cedat ad nepotes a v̄lteriorē. Bx°. Nō. q̄ nō b̄ grad⁹. Filia q̄ p̄ mea sp̄ualis hic; n̄ possit īhere cū filio meo: p̄t tñ īhere cū filio filij mei ar. xxx. q. i. e. i. A. hoc dixit Imo. sup̄ rubrica. ext. de cognitōe sp̄ua. q̄a nō ē in sū. cō. dcā. q. iij. B.

IVtū alijs possit successiū b̄cē in vxores duas cōmatres Bx° Datet ex dictis in. q. iij. q̄ si prima tua vxori tenuit filiū alteri⁹ anteq̄ cōmiseris cī poteris b̄cē illam alterā. Si vero tenuit postq̄ fuit a te cognita: nō poteris sc̄dam b̄cē eo q̄ cōpater ei⁹ fact⁹ es. Si aut̄ alia mulier tenuit filiū vxoris tue quē de alio viro habuit: illa mulier est cōmater vxoris tue: h̄ tua n̄. siue illa tenuerit anteq̄ inter vos effet carnalis copula. siue p̄. iō poteris illā b̄cē. Et fīt si fītius tu⁹ quē de alia genuisti ab aliq̄ suscipiat: tūc

fuscipliens est co pater tu⁹. nō ātvx⁹
ris tue. Vñ si casus tue mortis eueni⁹
ret fusciplis possit contrahere cū illa
q̄ fuerat tuavxori. vt I⁹mo. dicit. ppx⁹
q̄. iij. Qui spūalem. A. Idē in sum-
con eo ti q̄. p. b.

Vtr si alijs cognouit aliquā for-
nicatio postea fit ap̄ alic⁹ alte⁹ pu-
ta leuat aliquē de sacro fōte: nūqđ ec̄
illa mulier fornicatio fit cōmī Rx⁹ b;
tbo. in iij. vi. xlj. q̄ sic ap̄imitas trā-
fit invxore q̄ a viro fuerat pri⁹ carna-
titer cogmitateo q̄ iaz effecti sūt vna
caro vt. ppx⁹. q̄. iij. si q̄s ex iugio. pa-
ri rōe vide⁹ tñsi ad alia mulierē car-
nali cogmita q̄uis nō fitvxor. Idē se-
tit glo. sup vco. c. si q̄s. dices q̄ p̄ for-
nicatiū coitū acq̄i⁹ ap̄imitas. q̄ vna
caro efficiūt. ppx⁹. q̄. iij. in eo. s. lā.
affinitas acq̄i⁹ p̄ fornicatiū coitū. x-
ppx⁹. q̄. iij. in castis. a. c. n̄. eā. ex. de-
eo q̄ cognouit co. discretō;. Teneſ ḡ
p̄ vero. q̄ copamitas strahit. ut p̄
baf p̄ pdicta iura. licet q̄busdā mā-
bile videaf. iō tenēbū q̄ sic. cui dicto
Io. an. cō. in vi. A. Vere miabile est
dictū b; vt ex p̄ctō ab omniabili oria⁹
pentola spūalis. sic ex glacie calor.
Et si hec foret meretrix publica esset
m̄ spūalis sive om̄i q̄si om̄i de cīta-
tea multa valde foīt m̄nōia illegi-
timā ppter multas q̄ sūt iugiter for-
nicatōes. cū tñ ut istat edictū de m̄nō
monio fitphibitorū vt q̄libz admit-
tak q̄ spealē nō phibef. Nec in b; cas-
su apparet aliquā phibitorū; a iure fie-
ri. Nec obstat q̄ carnalis copula fit
cā trāsmittendi ap̄imitatē deviro ad
vpoz; a ecō. q̄ illa nō est cā solū h̄
a sac̄m m̄nōi⁹. Vñ nō rep̄f aliz
q̄b ius dictans hāc trāmissionē hei-
nis in ipso m̄nōmonio. a ita etiā affi-
mat glo. Rāp. ut a p̄; in sū. cō. li. iij.
ti. viij. q̄. xi. Sile a alij ut p̄; p̄ glo. in
dicto. c. si q̄s exco. iugio. Puto tñ q̄
pter rei grauitatēa doctoꝝ varietas
tē sup hoc nō sit precipitanda finia. h̄
poti⁹ dñs papa fulend⁹.

Vtr liceat strahere m̄nōi⁹ cū soro-

re filie mee spūalis Rx⁹. Quāq̄ cū fi-
lia mea spūali nō liceat. ut dictū est
s. q̄. iij. alt̄ effēt sep̄adi. ppx⁹. q̄. i. de eo
xxxiij. q̄. iij. si q̄s cū m̄e A cōiugio tñ
sorōus nō optet abstinere. sed accidi-
tur. ppx⁹. q̄. iij. illud etiā A. Idē in sū-
con eo. ti. q̄. xiiij. fm. Rāp. b.

Vtr ille q̄ baptisauit aliquā posi-
to q̄ fit laicus l̄ in minoribz ordini-
bz possit contrahere cū illa Rx⁹. s. lā. q̄
filia sua spūalis est a si straheret di-
timēdū eēt ex eo. ne dū. h. v. Sile nec
ille quē p̄sib; baptisauit p̄t duocere fi-
liā carnalē ipsi⁹ p̄sibiteri ex eo. c. vla-
nec fili⁹ p̄sibiteri p̄t illā duocere quā;
p̄sib; ille baptisauit Et idē de crismā
te seu strahente dicēdū p̄ p̄deā iura
Sec⁹ de sacramento p̄mē. aut alijs sa-
cramētis ut s. q̄. iij. dictum est

Vtr fili⁹ duoy ap̄atz possint māo-
māle copulari Rx⁹ Sic. siue sint gemi-
ti aī compatermitatē siue postea. ex-
cepta solū illa p̄sōa p̄ quā ap̄imitas
est stracta q̄ nūq̄ p̄t copulari aticui
filiōu sui p̄nis spūalis. ppx⁹. q̄. i. sup
q̄bz a. pitatiū a. c. nō optet a ex eo.
c. i. A. nisi cōfuetudo ecce q̄ scādatuꝝ
generet aliter se h̄bet ut ex de agna.
spūa. c. i. Et b; casu suāda est foīt cō-
fuetudinis tā in strahedo q̄ in dirim-
do et nō solū ecce p̄pri ires; sed etiā me-
tropolitane ul̄ aliaꝝ circumpositarū
eo. ti. c. sup eo. vbi etiā p; q̄ semp̄ ē
honestū a. cuemēs ab hmōi cōiugis
abstinenre non autem est necessariuꝝ;
nisi ratione confuetudinis ut dictuꝝ
est. b.

Vtrū pater possit contrahere cum
illa quā filius eius leuauit Rx⁹ P̄t
ut notatur. ppx⁹. quest. iij. illud. A in-
glo. que etiam dicit quod sequitur.
Ratio autem est. quia ut pretandum
est edictū de matrimoniō est prohi-
bitoriū. ut qui speciatiter non phi-
betur admittat ut notat Rāyñ. in
ti. de impedimento cōditionis. q̄. i. b.
Sed fili⁹ nō potest cōtrahere cum illa
quā pat̄ leuauit ut ibide; s. a. in. q̄
primo precedenti habes.

t. iij.

IQuid si aliq̄s vult esse patrīn⁹ A. Meti⁹ puto dicere: nō vult eē. iō fin git. B. a filiat se tāgere puer⁹ sed nō tāgit a rñdet ḥba solita. Rx⁹ fm. B. Nō effic̄ patrīn⁹ n̄ tangat ipsū tō nēdo seu leuando de sacro fonte. Et sile dicēdū de affirmatōe. A. Idē in sū. cō. co. ti. q. xxij. B. Si vo teneat a nō rñ deat: credo q̄ mibilo min⁹ effici⁹ cōpat si intēdit agere ut ver⁹ patrīn⁹ A. u. il lūd q̄s agit patrīn⁹ etiā nō intēdat eē cōpater. ut; in sū. cō. co. ti. q. xxij. vbi b̄ dari⁹ ponit. B. Nā rñsio non est de substantia cōpaternitatis.

IVtr̄ atiq̄s possit fieri cōpater alte ri⁹ p̄ curatōe. Rx⁹ Si loq̄mūr solum q̄ntū ad effectū nō erit dubi⁹. q̄ ad talē effectū p̄mittendū v̄l tenēdū ec̄ p̄ curatōe q̄s rñdere pōt. Sed si los q̄mūr q̄ntū ad verā cōpaternitatē. a cognatōe; spūalē. nō pōt ḥtrabi p̄ curatōe. ut ponit Archi. p. l. p̄ mortē. ff. de adop. A. Ibi si. Neq̄ adoptare neq̄ arrogare q̄s absēs: neq̄ p̄ atiū hmōi solēnitatē agere p̄t. B. Et q̄ vi def̄ ḥtra. ex̄ de p̄cu. c. si. li. vj. A. Ibi si q̄ mūmonū p̄t ḥtrabi p̄ curatōrē hñtē ad hoc spāle mādatū. B. sol uit fm cū p̄ id q̄s nota⁹. ex̄ de oſe. ec̄ de. aq̄. A. Ibi si q̄ p̄s nō pōt ḥmit tere recōciliatōe; ecclēsia simplici saē dotia sic q̄s cohēret psone nō p̄t p̄ all um adimpleri. Ad q̄s etiā; facit ca fi. ex̄. de of. dele. Ex̄p̄f̄sio āt̄ ḥsensu⁹ p̄ quē ḥtrabif̄ mūmonū bñ p̄t fieri p̄ ahū. dicto. e. si. de p̄cu. B. Idē io. an. in quadā questōne disputata.

IVtr̄ in pluribz achibz sac̄alib⁹ re q̄rank plures patrīn⁹. Rx⁹ In cathē asino baptisino a affirmatōnevn⁹ a idē patrīn⁹ eē p̄t si nētitas cogit. sed nō est ḥsuetudo romana: qn pot⁹ p̄ singulos act⁹ singli suscipiāt. de oſe. di. iiiij. in cathēcismo.

IVtr̄ ille q̄ nō est baptisat⁹ possit alquē suscipi in baptisino. v̄l q̄ nō est affirmat⁹ possit tenē in affirmatōe Rx⁹ fm. Tho. a pe. Nō q̄ talis nō est mēbꝝ ecce cui⁹ p̄sonā gerit tenēs ad

fac̄ia. de cōſe. diſ. iiiij. in baptisinate. Et si defacto sive in nētitate leuat v̄l tenet v̄l etiā baptisat nō ḥtrabit ali quā spūalē cognatōe; Et hic addit al. q̄ si alt̄ ḥsugū est baptisat⁹ tñ p̄ eū nō transit cognatio ad nō baptisat⁹. Idē in affirmatōe. A. glo. in dō c. in baptisinate idē dicit q̄ ad suscipi entes. sed sec⁹ dicit eē in baptisante Glo. ec̄ Ray. dicit q̄ hmōi cognatō spūalis ḥtrabit ec̄ int̄ iudeos q̄n vñt̄ tenet v̄l suscipit filiū alteri⁹ in bap tisimo v̄l affirmatōe. ut in sū. e. ti. q. v. Albuc⁹ simpt̄ cō. cū positis in loc. q̄. Dubi⁹ est idō puto q̄ tutior ps̄ ē eligēdā. q̄ si baptisat⁹ tenet filiū nō baptisati seu infidelis bñ ḥtrabit cōpaternitatē. vide ſ. Confirmatio fac̄im. ſ. penul.

IVtr̄ religiosus possit fieri patrīn⁹ v̄l cōpater. Rx⁹ Prohibitū est abba tibz a mōchis pueruz de baptisinate suscipi v̄l baptisare a hmōi. vj. q. i placuit de cōſe. di. iiiij. nō h̄ic. Idē in telligēdū est de oſibz religiosis a canonicis regularibz. ex̄ de postu. ex̄ pte. Non em̄ h̄ic religiosis cōmatres fac̄e. p̄t familiaritatē q̄ solet iñ p̄uē re. A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. vi. B.

IMpedimentū septimo de cog natōe legali q̄ fit p̄ adoptōe. Vbi sciendū q̄ p̄ adoptōe; p̄ uenit̄ tres sp̄es legalis cognatōis Prima est ascēdētiū a descendētiū q̄ attendit̄ int̄ p̄zem adoptantōe. a filiū seu filiā nepotē l̄ neptē a hmōi adoptatos a h̄c indistincte impedit m̄tō nūm. qm̄ p̄ adoptator nō p̄t ḥtra here cum filia adoptua. nec etiā cum adoptua nepta a hmōi. vj. q. iiiij. ita diligere. A. Etiā post emancipatōe in Insti. de nup. Ergo. B. Sc̄a spe ciel est collateraliū sc̄z inter filiū me um naturalem et adoptiū. a h̄c im pedit mūmonū q̄dū sunt in p̄tāto p̄is eiusdem. Ea vo soluta sc̄z p̄ mor te p̄is. v̄l emancipatōne filiū natu ralis v̄l adoptui nō impedit. ex̄. co. e. j. vj. q. iiiij. p̄s suscep̄tū Tercia sp̄es

est quasi legalis affinitas inter p̄ez
adoptantē a uxore; filii adoptiū. filii
inter filiū adoptiū. a uxori p̄is adop-
tantis. a hec iterū omni tēpe impedit
mūmoniū; qm̄ pat̄ adoptator nūq̄
pt̄ trahere cū illa q̄ fuit uxor adopti-
ui filii. etiā p̄ emācipatō; s̄. de titu-
nupt. l. nā adoptiū. A. Incipit ado-
ptiū. B. in Insti. de nupt. C. et. ij.
Sic filii adoptiū p̄ morte p̄is ado-
ptiū nō pt̄ trahere cū illa q̄ fuit uxor
adoptiū p̄is ut in dicta. l. adoptiū
A. Etiā an morte fūsh emācipatō
ut ibi. Et de dictis etiam spēbz hēk in
sum. con. ti. iiiij. titu. viij. q. viij. B.

Nunq̄d filii adoptiū pt̄ trahere
cū filia illegitima p̄is adoptiū. B. fī
Wil. Credo sine p̄iudicio q̄ sic. a q̄ fi-
lii illegitimi pt̄ trahere cū filia adop-
tiua: si c̄ notat hug. xx. q. ij. in p̄i.
Nā illegitimus filii ut filia nō est in
p̄is pt̄ate. A. Insti. de nupt. C. penk.
B. Con. Hosti. et. Imo. A. Idem in
sum. con. eo. ti. q. x. B.

Vtr̄ adoptiū q̄ nō trāfit in pt̄atē
p̄is adoptatā possit trahere cū filia
legitima ipsi adoptatā. B. De hac
questiōe varie sūt doctorū opinōnes
Dīa tñ pt̄ q̄ cū iūā canōica indistincte
loq̄n̄ de adoptō non distiguēdo int̄
simplici adoptatū. s. q̄ nō trāfit in pt̄atē
a. arrogatū q̄ trāfit: innuūt q̄ qn̄
tū ad hoc idē iūs sit in vtrōq̄ casu. s.
q̄ nō possit. nisi adoptō p̄iū dissoluta
tur p̄ emācipatō; q̄ emācipatio qn̄
tu; ad aliqd h̄ locū etiā in adoptato
licet nō trāseat in pt̄atē. C. de adopti-
l. penk. C. si. at. A. valet q̄ ad successi-
onē ab intestato q̄ daf̄ adoptiū tas-
tiū emācipato. s. nō daf̄ emācipato
vt ibi a sic impedit mūmoniū cū adopta-
tato siue t̄fiseat in pt̄atē siue nō. Hoc
tenet bōs. a. Wil. in spe. s. inno. dīc q̄
nō impediāt qn̄ adoptatō non trāfit
in pt̄atē. uta notat dñs an. de bu. ex
eo. ca. uno. Et idē dicat hug. ut in su-
co. eo. ti. q. x. vbi nō p̄fer̄ aliq̄ istaq̄
opinionū. Sic nec p̄ dñm anto. vbi
s. iō nō videt p̄cipitāda fina. B.

Quid si adoptiū durāte adoptō
trahat cū filia legitima adoptatā nū
qd soluef matrimoniū. B. fī Wil.
Quidā dixēt q̄ nō h̄ uī tenēdū qd
bug. notauit sc̄; q̄ soluaf. ext. eo. ca.
vno. A. Ibidē dī. q̄ diu durat adop-
tio int̄ tales: nuptie sc̄stere nō p̄nt.
sed primā tenet specu. In sc̄a āt sc̄;
q̄ magis mūmoniū soluaf. cōit ma-
gis vidēt inclinari doctores. ut ibidez
notat dñs an. de bu. q̄ ec. dīc. q̄ p̄mp-
tū ē dāē ī mediū. s. dissoluēdi adoptō;
q̄ dissoluta poterit c̄staē mūmoniū. B.

Sed nūqd due p̄sone q̄ ab eo8 sūt
adoptate p̄nt int̄ se c̄trahere. B.
Wil. Dī. cū nūq̄ reperiat phibitū
sicut duo sp̄uale filii aliciu9 c̄tra-
hē p̄nta sp̄uale cū adoptis. C. hu-
a ber. A. Idē in su. co. eo. ti. q. xi. B.

Vtr̄ int̄ p̄ez adoptatē a p̄ez; ado-
ptati siue mīz; aliq̄ cognatiō c̄traha-
tur. B. fī tho. a. px. nulla. A. Idē in
in su. co. eo. ti. q. xi. B. De mā adop-
tōisa arrogatōis hēs p̄la s̄ adoptio

Mpedimentū. viij. de impedimē-
to criminis. Sc̄ēd p̄io q̄ qdā ei-
mina impediūt mūmoniū;
c̄trahēdū. s. nō dirimūt c̄tractū. Et
sunt septē. Primū est incest9. xxij.
q. vi. si. q̄s viduā. a. c. q̄ dormerit. a.
c. c̄ubuisti. Sc̄ēm est de illo q̄ int̄fec-
tū p̄iā uxore. xxij. q. ii. admonēa. c.
int̄fectores. Tertiū qn̄ q̄s rapuit sp̄o-
sa alteri9. xxvij. q. ii. statutū. Quātū
qn̄ q̄s infidiamo mūmoniū. p̄iū si-
um de sacro fōte leuauit. ut pos̄ p̄ua
re uxore debito iūgali. xx. q. i. de eo.
Quintū qn̄ q̄s int̄fec fācētō ex. de pe-
a re. q̄ p̄sbito. Sextū est solēnit̄ p̄iū
tēs. xxvij. q. ii. 8 h̄is a. c. antiq̄ Sep-
timū est si q̄s momalē in uxore sc̄ēt
ac̄piat. xxvij. q. i. h̄i. q̄ Oēs p̄deos
casus ponūt Ray. Tho. De. a. Hos-
pter ultimū quē sol9 hosti. addit. Li-
cet āt h̄ a forte multa alia impediāt
hēndū. si tñ timef de incōtinētia v̄z
eis ep̄s c̄cedē līmā; nubēdi. ar. xxvij.
q. ii. antiq̄. a. c. in adolescētia. a ext.
s. eo. qui c̄digno. consang. ux. sui. c̄-
t. iij.

ex literis Et huius q̄ addit Wil. A. sc; ad proxime dictum q̄s fuit Ray. ut in sū. cō. li. iij. ti. ix. q. i. vbi hec nota: B sufficit licetia p̄m sacerdotis. imo de suetudine nō sequat iste rigor petē di licentiam.

R Que fuit crimina que dirimunt mā momū iā tractū. R. Solū duo. Pii mū est. si q̄ mulier machinata fuit i morte alicui⁹ vxoris a ipsā cū effectu occiderit aio hñdi virū illi⁹ in suū. et fuit si q̄s machinat⁹ fuerit a cū effec- tu occiderit viñ alicui⁹ ut habeat e⁹ uxore. tales si contraperint: p̄petuo se separandi. xxij. q. i. si q̄s viuēte. Vel si q̄s interficit suā ut ducat illaz cum q̄ mechanis. hec Tho. in. iij. di. xxij. Ide intellige si q̄ occidit p̄petuum virū ut du- eat illū cum q̄ mechanis. A. Ide in sū. cō. co. ti. q. i. huius ray. a glo. eius. B Qui casus huius q̄sdā intelligūt solū: si dū esset primū cōiugiu eo q̄ ambo viuerēt fuerat cōmissū adulteriu. A Hoc dixit glo. Ray. et Goff. ut p̄ in dicta. q. i. B. Sed verior videt opinio inno. a hosti. dicetum q̄ sola machi- natio mortis cū effectu sufficit ad di- rimendū māomū. t̄c; nō intuenerit adulterina pollutō. ex. de ouer. in fa- laudabilē. A. Ibi enī nulla sit mentō de adulterina pollutōne. B. Hoc est primū crīmē dirimēs māomū. Sc̄z est adulteriu. a hoc qñ adulterates sibi p̄stant fidē p̄mittēdo seu turando q̄ strahēt. siue defacto strahāt. Et in telligēdū si viuēte altero cōiuge suffit int̄ illos adulterina cōmixtio. siue fuerit an dictā p̄missionēv̄l stradū siue p̄. q̄ si adulterina pollutō pri⁹ v̄l p̄ nō interuenit: nō impeditur māomū. ex. de eo. q̄ cognō. c. vi. A. Ibi 8r. fide data p̄misit. Sed tñ sub noīe fidei intelligit etiā nudap̄mis- sio. a huius p̄missio est q̄i qdā despō- satio de futuro huius glo. Ray. et in sū. cō. dicta. q. i. B.

R Quid si q̄s occidit maritū adul- te- re nō eo aio ut uxore ei⁹ hecat̄ in bel- lo v̄l casiv̄l odio. R. Imo. M. R.

dirimi⁹ māo⁹ postea 3ctū n̄ ad h̄ int̄- ficit ut cā ducēt e⁹ de sū. in fide. laud- arca fi. A. Ide in sū. cō. dicta. q. i. B.

R Quid si q̄s p̄cepit mādauit. v̄l cō- fulerit int̄fia. a intersect⁹ est. R. huius Wil. et hug. Ide est acsi int̄fiaſſ. Si fi nō mādauit aut cōfuluit: h̄ postq̄ fuit intersect⁹ ratū habuit dīcedū q̄ l̄z als in maleficis rati habitio retro trahaf et mandato cōp̄ef. tñ p̄pter h̄ nō dirimif māo⁹ seqns. Ide lau- ren. a ber. A. Ide in sū. cō. dcā. q. i. B.

R Quid si q̄s uxore viuēte defacto cō- trahit cū adultera. R. Distinguēdū est. q̄ ā ista sciuit eū h̄c aliā uxore. ā nesciuit Dico v̄sq̄ ad mortē p̄iesi ḡ qñ eā duxit ip̄a sciuit q̄tēbat atiā n̄ p̄t cū illo in māo⁹ eē. Si v̄o p̄neci- uita nūc mortua iā p̄ia uxore de no- uo sc̄t̄i p̄tātē i grātis ē māo⁹ ratifis- caē v̄l diuortiū petē. e⁹ de eo. q̄ duxit ī mā. quā pol. c. i. a. c. v̄mēs ita tñ q̄ si postq̄ sciut cāli copule ōsērit̄ n̄ p̄teit diuortiū petē ar. e⁹ de sū. suo- rū. c. p̄osuit. a. c. fi. q̄ si ab iūtio q̄tē fuit i grās: h̄ p̄ia viuēte facta ē oscia n̄ d̄ pati q̄ coḡscat a viro als impe- tuū māo⁹ ip̄ediref. ar. ex. de p̄sc̄. c. fi. in. fi. a. c. pe. i. fi. xxij. q. i. si v̄go e⁹ de secūdis nup. dñs Hoc intelligē- dū ē si p̄m māo⁹ v̄p̄ fuit aliter nō p̄- stat impedimentū. n̄. ex. de spō. v̄mē- ensa de mā. 3ctō 3 int̄. ec. ex. l̄t̄. in- fine. A. Ide in sū. cō. co. ti. q. i. B.

R Si qd̄ si mortua iā p̄ia vir nō coḡ- scat carnalē istā sc̄a; adulterā q̄ se cū contraperit i grant̄ h̄ ipse ducat t̄cā. R. huius los. Deb̄z manō cū t̄cā. q̄uis postea ē coḡscat sc̄am ex. de eo. qui- du. in ma. quā pol. c. v̄mēs. M̄a p̄ia- ma viuēte ōsensus hit⁹ cū sc̄a null⁹ fuit. a sic nō impedit consensū t̄cā. q̄netiā si post mortē p̄ime carnalē cognouerit sc̄am q̄ fuit ignorans istū habuisse uxoriē a nē ēc ignorās est. a ipsevir contrahat cū t̄cā. adhuc cū t̄cā remābit. ex. de elec. bone me- morie. i. ex. de sū. seruor. p̄osuit co- fi. A. Ide in sū. cō. co. ti. q. i. et. v. B

¶ Quid si q̄s vxore viuente straxe
rita cōcubuit cū duabz p̄ pluribz ins-
c̄tis Rx̄ fm l̄o. Loc⁹ est gratificas-
tōi. q̄ quācūq̄ certificata; de morte
puoris primo cognouerit p̄ morte
legitime illā tenebit. ex. 8 eo. q̄ dux-
in ma. quā pol. veniens A. J̄dē in sū-
con. eo. ti. q. vj. B.

¶ Sed quāt intelligif inscia Rx̄ fm
l̄o. q̄n h̄; iustā cām ignorādi ut q̄
vir de remotis wñicē asserbat se nō
h̄cē vxorē ex. de spon. cū aplica. Ideo
āt inscia nō omittit adulteriū. q̄ nō
omittit fine dolō. ff. ad. l. iulia. de ad-
ul. l. penk. xxviii. q. ii. in lectū. A. J̄dē
in sū. cō. eo. ti. q. vj. vbi cē addi. fm
eun. quāt filii etiā legitimaviuēte
suscepti legitimi censem. Si tñ scdm
mūmonū in facie ecclēsie fit strachū
Seus si damdestine. B.

¶ Vtq̄ viro licet vxorē adulterā occi-
dō Rx̄ fm. Pe. a tho. in. iiiij. di. xxvij.
B p̄t strigere duplē. Vno mō. q̄ p̄ ius-
dicā iudic. p̄ cuāt occidi. a hoc lic; fa-
cere amore iusticie. nō liuore vindicē.
Nō tñ lic; b̄ fieri in iudicio ecclāstico
h̄ ciuiti. Scđō mō. q̄ cē iudicā occidit
eā uſ. facit occidi. a b̄ nūq̄ lic; fm le-
gē Smā. lic; aliq̄ casu p̄mitta. fm le-
gē ciuilē. ut q̄n inuenit vxorē in actu
adulteriū. tūc em̄ lex p̄petrā matamētū;
nō punit. A. J̄dē i sū. cō. eo. ti. q. ix. B
Et intellige b̄ dictū tho. q̄ lex n̄ pu-
nit sc̄; q̄ nō punit morte. sīc alia ho-
mīdīa. h̄ tñ punit satī acīt. ut. ff.
de adl. l. si adulteriū. q̄ si mai⁹. Als
incipit. S̄im patores. a ibi. 8. q̄ si oc-
ciso erat humil̄ seu vritis p̄sona: dā-
nak ad op̄ p̄petuū. Si āt honestior. i-
stūl̄ relegaf. B. Vtq̄ āt viro licet
occidē adulterā vxorē vi. q̄. ix. i-
foro. sc̄ie nihilomin⁹. tles pumēdi s̄t
Vtq̄ magis peccat q̄ occidit vxorē q̄
q̄ occidit m̄rem h̄es. q̄ vxor. q̄ penul-

T M̄pediūmētū nono 8 dispai cul-
tu sc̄; q̄n fidē strabit cū infi-
deli ut iudeo uſ pagauo. A. uſ
heretico fm Ray. a in sū. cō. ti. iiiij. ti-
p. q. j. vbi hec notāf. et 8i in. e. caue

q̄s seq̄. sed de b̄. q̄ penk. B. Nā tūc
nullū est māo. xxviii. q. j. q̄ ex h̄is
a. e. caue. Vn̄ ero. xxviii. a. deu. vj.
phibuit dñs dices. Nō accipies vxo-
rē filii tuis de filialibz alienigenatu;
ne traducat eos p̄ deos suos. Sed tñ
sp̄onsalia bñ p̄nt strabi cū hac cōdi-
tōe si infidelis cūta. xxviii. q. j. non
optet. Hec etiā tho. a. Pe. in. iiiij. di.
xxix. A. sit cū Ray. ut in dea. q. j. B
¶ Sed nūqd inter infideles p̄t ee m̄tū
moniū. Rx̄ fm tho. in. iiiij. di. xxix.
Int̄ infideles p̄t ee m̄tū m̄inq̄ntū est
ordinatū ad plē fm p̄fectionē natuē
nō āt m̄inq̄ntū est ordinatū ad ipsā h̄;
p̄fectōe; gratie. a. iō m̄tū moniū q̄de;
est. h̄ nō p̄fectū. Vn̄ infidel coḡscens
vxorē nō peccat si p̄t bonū p̄lis aut
illi⁹ fida q̄ tenet; vxori debitū reddat
J̄dē. xxvij. di. deinde.

¶ Vtq̄ ciunx cūsūs ad fidē possit re-
manē cū vxorē infidel nolēte cūtibz.
fm tho. vbi. S. Fidelis cūsūs p̄t cu;
infidel romanē sub spe cūsūomis si cā
in infidelitate obstinatā nō viterit. et
bñ facit cōmanēdo. Et te b̄ est cōfiliū
apli. j. ad Co. vj. Nō tñ tenet. sed
p̄t dimittere cā etiā ip̄la velit ei co-
habitare sine cōtumelia creatoris si
cūerti nō vult. A. Con. Ray. ut i sū-
con. eo. ti. q. iiij. B.

¶ Quid si iudei uſ pagani straxeūt
cū cōsanguineis fm rit⁹ suos; nūqd
p̄t cōuerſionē poterūt romanē Rx̄ fm
Tho. in. iiiij. di. xxix. Si straxerint in
gradibz smā lege. phibit. L. cui. xvij
tūc siue vterq̄ siue alt̄ ad fidē cūta.
nō p̄nt in tali mūmonio cōmanē. si aut̄
straxerint in gradibz phibitis p̄ sta-
tutū ecclā. p̄nt cōmanē si vterq̄ cūta
uſ si uno cūerto fit sp̄es de cūsiōe al-
teri⁹. A. J̄dē in sū. cō. eo. ti. q. iiiij. a. fa-
cit ex. de diuor. gaudem⁹. B.

¶ Quid si infidelis q̄ cōuertitur has-
beat plures vxores Rx̄ fm tho. vbi.
S. Non sicut verū mūmonū nisi cum
prima. q̄ esset stra legē nature. Vn̄
si talis cū omnibus vxoribz cōuertat
p̄t cū priā cohabitarea alias dobat

abūcere tanq̄ penitus extraneas. et si prima cōuerti nollet nō ppter h̄ est māomū cū aliq̄ istaz. sed p̄t cū aliq̄ istaz de nouo ſhere fm modū q̄ in ſe quēti. ¶ diceſ. A. cō-ray. hōſt. a ber. ut in ſū. cō. co. ti. q. v. B

¶ Quid ſi infidelis repudiata prima uxore aliam duxerit a cūta. Rx° fm Tho. in. iij. di. xxix. q̄ repudiu ſuoris eſt atra legē natuſ Vñ infidelis nō licet repudiata a iō ſi cūta² poſtq̄ ipē una repudiata altera duxit; id ē ius dicu ſicut de illo q̄ pluēs ſiml uxores habebat. q̄ tenet primā quā repudi auerat accipe ſi cūti voluerita alia; abūcere ut dictu eſt in primo. ¶ A. Idē in ſum. cō. co. ti. q. v. B

¶ Quid ſi ipſa cōuerti noluerit. Rx° fm Tho. vbi ſupra. Si ipſa infidelis vult cohabitare viro fideli ſine cōtu meha creatori a fine hoc q̄ ad ifidelitatē inducat pōt qdē vir fideli ab ea diſcedere. ſed diſcedēs nō p̄t alia acci pe. Si āt hec uxor infidelis nolit ei cohabitare. vñ ſine ſtumelia creato rī. aut ſi ad infidelitatē p̄trahere mitaf. in hijs tribz caſibz vir fideli diſcedēs p̄t alteri p̄ māomū copulati. A. Idē etiā ſi vellet cū trahere ad qd cūq̄ mōile p̄tñ. ex. de diuor. gaude m. ¶ q̄ āt. vbi poſtea ſb dif q̄ ſi ſu ſum ad fidē a illa cūfa ſeq̄e a nq̄ p̄t eās p̄dictas legitimā ille ducat ux ore eā recipere cōpelli². nec poterit dimiſ ſe obūcere fornicatōem p̄ eo q̄ nups fit alteri. mihi fuerit alia fornicata. B

¶ Sed nūqd licet viro ad fidē cūſovr ore exūte in infidelitate emittē wtuz continentie. Rx° fm Tho. i. iij. di. xxix. Si p̄cūſione; viſi ſit aliq̄ p̄babihſ ſpes de cūſione uxoris nō debet viro tū ſtinēti emittere nec ad aliis māo mū tranſire q̄ uxoris difficulti cūteref ſciēſ ſe ſic p̄uatū eē. Si āt nō ſit ſpes de cūſione; pōt ad ſacros ordines. vñ ad religionē accedere: prius requeſita ux ore q̄ cūta² a tūc ſi poſtq̄ vir ſacros ordines fuſceperit uxor cūta²; nō eſt ſibi vir ſuſ redēdō. ſed d; ſibi impus

tard q̄ i penā tardē ſuhois ſue p̄ua² vivo ſuo. A. Idē in ſū. cō. co. ti. q. x. B

¶ Si alter cōiugū cōuertaf ples quez d; ſeq̄. Rx° fm Tho. in. iij. di. xxix. Si ples puenct ad etatē pfectā: libere poterit ſeq̄ parentē quez voluerit. Si āt eſt in minori etate: tūc d; dari ſedē n̄ obſtāte q̄ indigeat mūis obſe q̄o ad educatō; Hoc idē hōſt ſ. ſili⁹. ¶ A. Idē in ſū. cō. co. ti. q. xij. B

¶ Quid ſi vterq̄ cōiugū tpe ſtrati māonij erat fideliſ. nūc alter labit in infidelitatē. Rx° fm Ray. Alter nō p̄t ſtrahere. nec diſtinguo vtq̄ intue neuit carnal copula vñ ſſā in vtro q̄ caſu fidē tūc tenet ſtinē. A. Idē in ſū. cō. e. ti. q. xij. a facit. ex. de diuor. quanto. B

¶ Quid ſi catholic⁹ ſtrahit cū hereti ca baptiſata nūqd tenet māom⁹. Rx° fm Tho. in. iij. di. xxix. Ven⁹ eſt māomū ſin⁹ ſecet ſkendo ſi ſciat hereticā nō tñ ppter hoc māomū diri mef. a ecclſ ſi aliq̄s catheſiſ ſi nō baptiſat⁹ cū aliq̄ baptiſata ſheret. n̄ eētux māo. A. Idē pe. al. a ray. A. Idē in ſum. con. co. ti. q. xij. et. xv. B

¶ Utq̄ infidelis vñ rit⁹ poſſit ſheret cū infidelibz alteri rit⁹. Rx° fm Tho. vbi ſupra. Pōt. n̄ p̄ aliq̄ ſus poſiti uū coṇphibeat. q̄ ſc̄ cult⁹ diſpari tas impedit māomū. A. Cō. Pe. ut in ſū. cō. e. ti. q. xv. B. Et materia in fideliū multa hōſt. ¶ Infidelis cū aliq̄ ſit ad que remittit.

Impedimentū. x. De violentia ſi ue metu. Vbi p̄io ſciēbū q̄ violētia ſue met⁹ ex ſu natura eccl ſine iſtitutōe eētē māo. Excludit q̄ excludit ſenſu. A. fine q̄ māo. Eētē nō p̄t. ut in ſū. cō. li. iij. t. xi. q. j. vbi hec notank fm Ray. B. Et qd ſit hōſt. ¶ Vis. ¶. Et qd ſit met⁹. Metus. ¶

¶ Utq̄ coactio impedit māo. Rx° Duplex eſt coactio. Quodā abſoluta q̄ ſit p̄ vim. a iſta n̄ b; ſenſum ai in quē nō cadit coactio. ſed p̄t eē coactio ad copulā carnis. vñ aliq̄ extin

secum ad quod trahit persona iniuita. a talis coactio quoniam non consentit in matrimonio non efficit illud. Quocunq; at coactio est conditionata. a ista fit per metum. quoniam scilicet consensu siore alicuius mali super quam distinguitur. Duplex est metus. Qui dā cadit in constantē virginitate. a iste excludit matrimonium. ext. eo. per latum. a. c. ad audiētiā. ex. de sponsione. remēs. ii. Ordā vero metus est insufficiēs scilicet quod non cadit in constantē virginitate. iste non excludit matrimonium. ff. eo. neque siore. A. Idem in sūcō. eo. ti. q. iij. b. Quis at est metus quod cadit in constantē virginitate? Metus quod non. A. Positis ibi adde a vinculatōe; quod si metus constantis. ff. eo. l. neque timore Adūtendū est quod talis metus. si cadere invenerit quod non si cadere in abūna minor metus magis excusat feminā quod virginitate a sic iudex habet diueritatē personarum velo corpore iudicabit quod sit metus vel violētia. a sic utrum matrimonium sit aliquod nullū ut notari in dicta. q. iij. vbi etiā habet hosti. quod si filia siore mortis punitus in aliquā consensiat; quod verius est quod non sit matrimonium. quod non est liber consensus licet quidā contrariū dicant. b.

¶ Quid si quis in captiuitate conservat matrimonium. habet hosti. Si captus est ab hostib; seruus factus est. vñ non aliter potest habere nisi sicut seruus. de quod. Impedimentū. iij. Si vero captus est ut coagaf ad tale matrimonium. habendum: non valebit arer. ex. de parva. accedens. Si vero ex alia causa detineatur: bene potest habere. A. Idem in sūcō. eo. ti. q. iij. Et de hostib; intellige ut. Bellū. i. f. v. in additōe. b.

¶ Quid si multo post consensu coactū morā trahat in domo mariti. habet hosti. Si mulier quod allegat metum steterit per annum dimidiū cum marito. aut etiā minori tempore dum tamen sit quod iuxta arbitriū boni viri per statū sit per consensum: non videtur postea audiri. ex. de sposo. ad id Cō. hosti. a. ber. a. sponso. ab eis. vñius. (Ex fugie cum poteris ne consenseris puter) arer. ad hunc ex. de sponsione. consultatōe. A. Idem in sūcō. eo. ti. q. v. vbi etiā sponso quis si in. q. primo se. b.

¶ Sed quod si post consensu coactū carnali iter cogitat habere. Si habuit operum tunitatē redamādī: presumit tacite consentire in matrimonio. sed si coacta fuit per vim absolutā siue metum sufficiēte; non est matrimonio. sed si non fuit sufficiens: tunc in iudicio quod exterior presumpnit per matrimonio. si tamen vere non consensit: non est matrimonio.

¶ Quid si ad consensu coactū apponitur iuramentū. habet hosti. Tale iuramentū in foro quod iudicandi vice non fuisse obligatorum tamen in foro conscientiae consumendum est quod impleat iuramentū. vel saltē per suiprōprium impetrat absolutō; cō. Willa hu-

A. Idem in sūcō. eo. ti. q. v. b.

¶ Ut quis consensu coactū saltē ex parte cogit faciat matrimonio. habet hosti. Tamen i. iij. di. xxvij. Quod non quod matrimonio claudicatur non potest. sed tamen postmodum conscientē coactū est matrimonio. dum cognoscas adhuc in suo consensu manet. Secundum si mutant voluntatē. A. Cō. glo. ray. a. p. Et addit p. quod si post consensus postmodum vult dissentire cum alter vellet compellere per eccā. Presumit ei manet in eodem consensu. nec ei licet variare consensu ut in sūcō. eo. ti. q. v. b. Et ad hunc facit. c. j. ex. de eo. q. du. in ma. quā pol. b.

¶ Ut p. possit cogere filios ad hunc matrimonium. p. potest neque gratia. neque in spatiū cum aliquo. quod in matrimonio requiri consensus maxime liber ratione perpetue obligatoris quod ibi habet. ex. de sposo. requiritur. Non tamen propter hoc p. nates temere iurant matrimonia fictione quod ex natura ipsius et intelligit ista additio. sed si libet consensu. a. ipi p. nates obligatae ad inducēs eos. A. Idem in sūcō. e. t. q. v. b. et. ix. b.

¶ Impedimentū. xi. de impedimento ordinis. Vbi sciendū; quod clericū in minorib; ordinib; non sint religiosi quod continentia probitatis: liceat p. nate ostendere. di. xxvij. si quod vero. a. c. seriatus. ex de cōsilio. c. j. i. et. iij. Si vero sunt in facili ostendere non potest. et si ostendunt separabili matrimonio. q. xxxvij. Si quis eorum. lectors. a. c. erubescat. a. c. placuit ex. q. de. vel. vero. c. j. et. iij.

Vtq; ordo possit supuenire m̄tio^o.
R^o fm pe. Cōiugat⁹ si ordinis sc̄eti
ento vxore suscipit ordinis executio;
a sic ipsa cū eo si est in sac̄is intelligit
stinentiā p̄fitei A. facit. c. ficiat. p̄xij
di. H Si xo nesciēt aut nō sc̄etente
vxore recipit q̄dē caractare; ordinis
sed nō executio;. A Hoc verū in ecclia
occidentali: sec⁹ in orientali. vt in su.
co. li. iij. ti. xij. q. ii. H In nullo at ca
su ordo sacer si sit p̄g m̄mōmū: diri
mit illud. sed dirimit solū postea cō
tractū. ut i. c̄pua. iobis. xij. q̄ incipit
antiq. A Adūtēdū q̄ facies se ordi
nari in sac̄is inscia. uſc̄ tradicete ux
ore peccat mōrē fm Al. a in su. con
fi. j. ti. vij. q. lix Vbi etiā p; fm rap
q̄ talis nō p̄t exigere debitū sed red
dere tene². etiā si sit fact⁹ ep̄s l' papa
fm glo. ei et hug. nisi vxor possit in
ducā ad cōtinētiā et q̄ restitut⁹ vxori
nō portabit coronā aut habitū mo
nachalē cū scandalo vxori si forte fa
ct⁹ fuerit mōchus de facto Con. pe. et
addit q̄ tōsurā habitū clericalē te
nef deferri si sī scandalō vxori cē p̄t
al nō Tho. etiā dicit q̄ vxor nō tene²
ei debitū redere Timo. addit q̄ si ta
lis p̄g morte vxoris ſbit nō tenetur
māoⁱⁱⁱ. H rap. q̄ si ordinatio mari
ti vxori ſenſit uſc̄ dū ſc̄ret nō tradix
it: fit ei duplex p̄uidicū. Vnu q̄ op
tebit eā de cetero ſtincere. Atiud q̄ cē
mortuo viro nō poterit cū alio ſhere
a ſi contraperit nō tenebit. Et h fm
q̄dā ppter votū q̄dē vide² ſolemniſafe
ex pſona viri. Cui rōi con. al. hic; alij
dixerint q̄ ppter cōſtituto; ecclae q̄ in
hoc caſu dirimit māoⁱⁱⁱ S; certe iſta
direptio nō fit mihi rōe ordinis uſc̄ re
ligionis ut in. c. vno de voto. li. vi.
Addit etiā; rap. q̄ lic; aliq̄ dixerint
q̄ iſta vxo; p̄moti ad ordines ſacros
teneat ingredi religionē: ego tñ te
neō cū iob. lau. a tancre q̄ nō teneat
ſed ſufficiat ſi i ſcelo caſteviuat. q̄dē
d; p̄mittō Tho. etiā dicit q̄ nō teneat
religionē intrare ſi ſibi nō timeat de
piculo caſtitatis H dicit Al. Idem

hosti. ſallit h fm rap. in vxore ei⁹ q̄
p̄ mouēd⁹ eſt in ep̄m. q̄ nō debet vir
etigi m̄ſivxor intret religione ex̄ ſ cō
uer. ſiu. cōiugat⁹. a. c. ſane. Con. in
no. Clericus at oriental ut om̄ni⁹
p̄habilit⁹ ſine ſenſivxoris pmo
ueri nō d; ut hēt in dicta. q. lix. H
eo. ti. q. lix. Si q̄ cōſulēd⁹ eſt p̄p utrū
p̄ ſuſcep̄tō; ſaci ordinis rūpaf mā
momū an carnalē copulā ſicut p̄ in
gressū religiōis. h ſvideſt hodie decla
ratū q̄ nō p̄ p̄fata deſe. antiq. B.

Impedimentū. xij. de impedim
to ligatōis vic; qn̄ q̄s alteri
iſiugi eſt alligat⁹. Si q̄dē alli
gat⁹ eſt vxori ea viuēte alia; acape
nō p̄t. als adulterium ſmittit ex̄ de
ſpon. du. licet A. Et ibi p; q̄ hoc vñ
eſt etiā ſ primū māoⁱⁱⁱⁱ ſolū cōtractū
fit p̄ verba de p̄nti. et ſcdm etiā; p̄ co
pulā carnalē. H Sed nec antiq̄ tēpe
potuit. niſia reuelatōe a iſtinctu
ut fuit in p̄iarchis ext. de diuor. c.
gaudem⁹. q̄. Dōt tñ alter iſiugi an
carnalē copulā altero inuito ad reli
gionē tñſiē ut dictū ē ſ. impedimentū
j. q̄. a tñc alter iſiugi remanebit li
ber. Dōt q̄ vir vxore dimittē ppter
fornicatō; ſc̄; qntū ad cohabitatō e;
a debitū iſiugale. ſed alia duere nō
p̄t. p̄xij. q. vij. c. i. ii. a. iij. Dōt morte
xo altei⁹ cōiugis alter nubere p̄t cui
vult a iſta tps ſuct⁹ mulier ſine pe
na infamie ex̄ de ſecūdis nup. ſup il
la. Q̄ ſi alter alligat⁹ eſt alteri tñ p̄
ſponsalia. vide ſp̄ſalia. q̄. vij.

Quid ſi vñpocebat viꝝ mortuū a
ſtrabit cū alio R^o fm rap. Si credit
exp̄babili cā eruſaf ppter ignoratiā
facti. et filij ſi q̄ ſuſcep̄t iudicabūk
legitimi. Si tñ p̄g de morte p̄mi dubi
tat: d; q̄dē redde debitū ſed nō exigē
ex̄ de ſecūdis nup. dñs. S; ſi p̄coſtu tē
pis credit eūp̄babili ſiuē: nō p̄t ſbi
tū exigere. nec d; redere piclo adul
terij ſe exp̄nēdo. A Timo qn̄ dubi
tat oio d; redere. dōc. c. dñs eē ſi du
biū ſitp̄babile. ex̄ de ſen. exco. inq̄ſi
tōi. H Si xo prim⁹ reūta² l' alt ſibi de

eius vita cōstiterit statū debet recēdē a
 sedō a redire ad primū. qd si nō feces-
 ut adultera iudicabif. xxiiij. q. iij.
 cū p. bellicā a. cū in capitātē a. c. Si
 virgo. Primus qd cā recipē tenet ut
 in dictis e. p. si forte illa postq. sciuīt
 de vita primi p. misit se cognosci a se
 cūdo. a sic adultera fut. A. Idem in sū-
 con. li. iij. ti. xij. q. iij. et. iij. B

¶ Quid si cōtrahit cū aliq. putās vi-
 tu sūu viuere q. reueā mortu⁹ est. nū
 qd est mūmō. R. f. m. Wil. Credo sū
 pūdicio mūmō. ecē in hoc casu. A. nō
 distincō vtr. cōtrahētēt credat hoc si
 bi licere nec ne fū eū. ut in sū. cō. e-
 ti. q. vij. B. Qd intelligēdū; est nisi
 cōstet q. iunx credēs impedimentū cē:
 nō intēdebat ūhero. ¶ Nā si nō est intē-
 tio. nō est mūmō. ex. de spon. tua.

¶ Quid si vir iuit in exercitu cōtē sa-
 racenos v. in regionē longinqua. et
 nescit vtr. sit viu⁹ v. mortu⁹ qd fac-
 et vror. R. f. m. ray. Cōtrahere nō p̄t
 donec certitudinē recipiat 8 morte vi-
 ri. ex. de spon. in pñtia aut verihit de
 morte p̄sumat. ex. ut līte nō concess-
 qm̄ freqnter. A. sc̄; p. receptōe; certi-
 nunc̄ dicto. c. in pñtia. a. in sū. cō. e-
 ti. q. vij. v. p. iuramētū e. sub q. mi-
 litavit v. etiā; sociorū q. morte eius
 bñ nouēt f. m. ray. a. in sū. cō. eo. tit.
 q. ix. v. p. vnū testē fama publica ac-
 clamante f. m. hu. a. glo. ray. v. f. m.
 bug. p. solā famā publicā si ex alijs
 presūptibz videt verisimile manūtū cē
 mortuū. v. si diu multū stetit. v. si
 senex a egrot⁹ recessit a hmōi. ut in
 sū. cō. eo. ti. q. x. v. b. etiā. s. f. m. host.
 q. defacto cōtrahens a. nō certificatōe
 mortis prioris viri. si tñ fama publi-
 ca h̄ea. q. mortu⁹ sit: reddere p̄t debi-
 tū. dū tñ cā cōscia nō remordeat sed nō
 exigere. ¶ Nā tale mūmō. nō diris
 mis̄ licet cōtra mēdicū cēcē sit ūctū.
 Facit. ex. do secūdis nup. c. dñs. B

Impedimentū. xiiij. de publice ho-
 nestatis iusticia qd sit. R. f. z.
 Tho. in. iij. di. xl. Est p̄pinqā
 tas ex spōsalibz p̄uenies robur tra-

bens ab ecē iſtitutōe p̄p̄t honestatē
 e. g. A. Idem in sū. cō. li. iij. t. xij. q. i. B

¶ Quid si spōsalia int̄ se cōtrahit
 null⁹ de cōsanguinitate spōsi p̄t spōs-
 fam illā h̄e in vxore nec aliq. de cōsā-
 guinitate spōse p̄t spōnfū illū h̄e in
 virū ex. de spon. ipube. cōtinebat. q. v.
 lti. ex. de spon. iuuensis c. ad audi-
 entiā. Et durat hec p̄hibitio v. q. ad
 qrtū gradum ipsōq. cōsanguineorū
 ex. de spon. c. spōfā a de spon. impu-
 c. continebat in s. A. Idem in sū. cō.
 eo. ti. q. i. B

¶ Quid si spōsalia de iure nō tenue-
 rūt. R. Si spōsalia fuerūt pura. cer-
 ta. etiā si fuerūt nulla vōe. cōsanguini-
 tatē. affinitatē. frigiditatē. religiōnis
 aut alia qm̄q. vōe oris publice hone-
 statis iusticia ad dirimenda sequitā
 spōsalia l. mūmō. nō fuisset nulla
 vōe. os̄fus. utputa. q. abo v. v. n. e. t.
 infans. ex. de spō. ex. spōsalibz a. c. se-
 ki. vi. A. Idem c. se. c. e. c. si infantes de
 spō. impu. vbi e. p. q. infans s. r. mi-
 nor septēmio. e. despōsatio nō inducat
 hoc impedimentū ut dictū est nō tradu-
 ctio seuta fuerit. e. tpe infanti. e. tūc
 c. bñ. videb. ūhero. impedimentū ūducē e. t. a.
 d. dirimētū. ut in c. iuuēs. e. ex. de spō. B

¶ Quid si q. p̄ spōsalia cū aliq. cō-
 trahit a postmodū cū alia ip̄i p̄ne cō-
 sanguinea ūbit p̄vba de pñtia.
 R. Cū ūbā remanē d; q. ex spōsalibz
 cōditōnalibz ūcē ex nō h̄nibz cōsen-
 ūia in certe nō ori. publice honestatē
 iusticia. e. ex. de spō. ex. spōsalibz. li. vi.

¶ Quid si duo infantes v. v. n. maior
 septēmio. alt̄ minor spōsalia cōtrahē-
 tūt ip̄i v. p̄ntes p̄ eis. R. Si facti ma-
 iores septēmio p̄ohabitatō; mutuā
 seu alt̄ verbo v. facto eoz liquido ap-
 parat q. in eadem vōtūtate perdurat
 spōsalia conualescunt. aliter non

Nam ab inicio nulla fuerūt ex defesa
et iō nō inducūt publice
honestatis iusticiā eū de spon-im
pu-fi infantes. li-vj.

¶ Quid si pubes a ipubes l' duo im
puberes trahūt mātromū R^o Si n̄
erāt p̄imi pubertati in q̄bz malicia
nō suppleat etatē nō fit matromū
A. Etia p̄ aduentū pubertati nisi p̄
carnis copulā subsecutā l' aliquē mo
dū atiū ūtētes eosdē cū eiusdē p̄seue
rātia voluntatis ad pubertatē tpa p̄
uemisse ostētoit euēderē ut in dī-c. si
infātes. B. Si tñ erant maiores sep
temō: fuerunt sponsalia. a ex as est
inducta publice honestatis iusticia
eū de despō. impube. si infātes. li-vj

¶ An ex spōsalibz q̄ p̄ntes p̄ filijs pu
beribz l' ipuberibz ūtē filiū obligēt
R^o Si exp̄sse ul' tacite cōsenseit ut si
p̄ntes fuerit nec ūtēperūt obligāt. a
in eis orif publice honestatē iusticia
Idē dicēdu; si absētos fuerit a postq̄
scuerūt ratificauerit tacite ul' exp̄sse
als ex spōsalibz factis a pentibz filiij
nō obligāt nec orif publice honesta
tis iusticia eū d̄ despō. impu. Si infā
tes. li-vj. de spō. h̄es plura l' spōsalia

Mpedimētu. xiiij. De affinitate
qd sit dictū ē s. Affinitas. Et
zhī affinitas ē p̄ formicariā
copulam. xxv. q. iij. nec ea eū de eo. q̄
cōg. ūtang. v. sue discretō; a. c. tue
¶ Qui sunt affines. a i quo gradu
R^o q̄tis acten⁹ multa fūsset grāta et
grad⁹ affinitatis: hodie solū est tale
gen⁹ q̄ oēs cōsanguinei vxoris mee
sūt mihi affines. a in eodē gradu in
q̄ sūt cōsanguinei vxoris. Sile oēs cō
sanguinei mei sūt affines vxoris mee
a in eodē gradu in q̄ sūt ipi ūtangui
nei mei. A verbi gratia. Soror vxori
mee ē ipi vxori in primo gradu cōsa
guinitatis a m̄ erit in primo gradu
affinitatis filia sororis in secō gradu
cōsanguinitatis vxori. a mibi in secō
affinitatis Idē vtūm q̄ in ceteris agē
dū est successoribz. xxv. q. v. porto.
B. Et qd̄ dixi de vxore idē intelligas

de q̄cūq̄ alia muliere carnali cognit
ta ut in. j. Fdictū est. Sed cōsanguinei
mei nullo mō sūt affines cōsanguinei
vxoris mee. nec int̄ eos mātū p̄bis
bef. eū de cōsang. a affi. q̄ sup̄ b̄is.

¶ Quid si morif p̄sona mediante q̄
zhī affinitas utputa morif marit⁹
l' vxor sue cōcubina ul' cōcubito. R^o
Nihilominus r̄maneat affinitas q̄
erat ad cōsanguineos ei⁹ nec p̄t cē mātū
momū int̄ eos. xxv. q. x. statuitas.
A. Idē in sū. con. li. iiij. ti. xv. q. iiij. B.
¶ Quid si q̄s polluit aliquā exordia
rie. eū naturalia R^o q̄uis talis pol
lutio crīmōsa sit et dānabilitis. nō tñ
ex zhī affinitas Vñ nō impediūt
cōsanguinei vici accipe illā in vxore
nec cōsanguinee mulier accipe illuz
inviz. xxv. q. iiij. exordia A. nisi
cū hac pollutio currat spōsalia. tūc
em̄ impedit mātū p̄pter iusticiā p̄b
tice honestatis. de q̄ dictū est in. c. p̄
cedēti ut eū de eo q̄ cognō. cō. c. stat
uitati. B. Et idē dicēdu; si vir intruit
claust̄ pudoris s̄ nō puenit ad oē
matō; opis q̄ t̄lis pollution nō fac
sāguinis cōmixtō; neq̄ carnis vni
tati. S; si vir puenit ad emissiō; se
minis cē si mulier nō emittat Dicēd
videb̄m h̄os. q̄ affinitas zhī. Suffi
cit a q̄ p̄ h̄uc modū facta sit admix
tio. de q̄ tho. a. al. dicēt q̄ reqt̄. Adi
ci tho. a. al. a etiā inno. vidēt dicere
q̄ ad affinitatē zhīndā reqrat cōmix
tio seminū a nō sufficiat q̄ alter tñ
emittat. Sed glo. ray. s̄tit cū h̄os. ut
in sum. con. co. ti. q. v. B

Pono q̄ mortua vxore vir vult ac
ape in vxore illā q̄ q̄ndā fuit vxore ali
cūd de ūtāgūnitāte p̄me vxore nū qd̄
pt R^o Q̄ licet nullā feiam de ūtāgū
nitāte p̄t vxore possit accipe q̄ ē ibi
affinitas; tñ feiam olim vxori alic⁹
de ipsa ūtāgūnitāte bñ pt acdpe Et
idē dicēdu si ponat simil casus exp̄
te vxoris. nā mortuo viro lic; nō pos
sit accipe aliquē virū de ūtāgūnitāte
primivit; tñ vñ olim mātū alic⁹ fe
mina de ipa ūtāgūnitāte bene pt

accipe. Nam in tali casu nō prie est affinitas nisi in secō grise affinitatis qd̄ olim imponebat impedire: h̄o die nō. ex. e. nō deb̄. Ad cuius intelligētiā sciētū qd̄ qnācūqz affinis meo atrahit māmoniū cū illa persona quā accepit s̄i ēdē m̄ affinis. sed in secō grise. Et si hec persona atrahat postea aliud māmoniū: illa persona quā accepit s̄i m̄ affinis in tāo grise. A. De istis genēbus affinitatis dicit etiā glo. dicti e. nō d. ex. de san. a affi. b

¶ Quid si cognoscit qd̄ sanguinea alicuius in qnto gradu v̄l sup. R̄o fm ray. et Goff. nō cōtrahit affinitas. nec impedit māmoniū. a si erat cōsan gunnea vxoris sue in dicto gradu: n̄ pdit vir ius exigēdi debitū suū.

Impedimentū. xv. de imposi
coēdī qd̄ sit R̄o fm ray. Est
viciū aie v̄l corporis v̄l vtriusqz
qd̄ qd̄ impedit alteri carnale cōmisci
A. Quasi id̄ dicit hosti. sc; qd̄ est defe
ctū naturalis seu accidētalis qd̄ qd̄. e.
ut in sū. cō. li. iiiij. ti. xvi. q. j. b.

¶ Quot sūt spēs impotētie. R̄o fm
ray. Sūt priapale due. ¶ Nā vna est
naturalis ut imposi pueri v̄l frigiditas
senis seu etiā frigiditas cōplexio
nis. aut artatio mulieris. Alia nō na
turales seb accidental. ut castrano si
milia maleficiū. A. Idem in sū. cō. e.
ti. q. ii. b.

¶ Vtrū; naturalis imposi impedit
māmoniū R̄o fm. Illa qd̄ est in puerorū
puella ipedit ad tps. qd̄ qd̄du inest
nō p̄t atrahere. p̄p. q. ii. c. i. ex. co. qd̄
sed. de hac vide. Matrimoniu. ii. qd̄
j. Sed illa naturalis imposi qd̄ est in frigido
si est p̄petua impedit māmoniū
atēbendū diuinit atractū. xxiiij. q.
j. c. i. et. h. ex. eo. laudabilē. Illa tñ qd̄
est in seno nō impedit. de nup. l. sā
xim. xxvij. q. i. nuptiarū bōnū in p̄ni
cipio. ¶ Nā senes etiā natuāli caloē de
stituāt: ope tñ medicorū poterit aliq
liter subueniri eis. A. Idem dicit glo. i
dicto e. nuptiarū subiugēs qd̄ nemo ē
ateo senex: qn calere possit nā v̄l ar

tifico. qd̄ nō est in frigido v̄l puer.
Et ex dō isti glo. p; qd̄ si senex nul
lo mō possit calere id̄ iudicādū eis
de illo qd̄ de frigido. s. qd̄ n̄ p̄t atrahere
Et satis facit dictū. e. qd̄ sedē. b

¶ Quid si vir nō est oio frigidū v̄l
mēbū nō erigif seu diuerisimo de imp
tū est ita qd̄ nō p̄t vxori cōmiseri v̄l
statū spargit semen eīa hmōi. R̄o fm
hosti. Si p̄t iuuati medicinis planuz
est alī expectādū erit trūēmū. a post
ea forsan separi poterit. sic p̄t natuā
liter frigidū. tutiā tñ eēt cōfulendū p̄p
A. Ego puto qd̄ nō sit nēce cōfulere pa
pā. qd̄ siue ex frigiditate. siue ex cā qd̄
cūqz cōstet persona impotentē ad red
dēdū debitū reputat̄ impeta ad 3hen
dū mūmoniū. ut i. c. qd̄ sedē ex. de frigi
a malefi. a ut; eo. ti. e. laudabilē. ex
pectatio triemij fiēta est. n̄si p̄p
possit de impedimento cōstare. b

¶ Quid si mulier dicit virū impotē
tē. ppter defectū mēbū. R̄o fm hosti.
virū eēt inspicēdū p honestos hoies.
sic de mliere arta s̄i. qd̄. qd̄. Si vo alle
gat excessū mēbū. dicat ibi los. qd̄ p̄p
cōfulendū eēt. A. Vide. casu dicēd id̄
qd̄ de arta qd̄ p̄t 3herc cū uno a nō cū
alio. ut infra. qd̄. Pono qd̄ est arta. b

¶ S; qd̄ si qd̄ nō p̄t copulas cū v̄gime
h̄ cū corrupta. R̄o fm tho. m. iiiij. dis
xxiiij. P̄nt medicinale cū aliq instro
claustra pudoris stāgi. Nec eis h̄ cō
tra naturā. qd̄ nō fieret ad delectatō
nem. sed ad medicinā.

¶ Quid si qd̄ mouef ad pulcī a nō
ad turpē. R̄o fm Tho. vbi s. Hmōi
abomatio mulier nō est cā naturalis
h̄ accidētalis. a iō id̄ iudicādū est qd̄ de
malefi. de qd̄. a. anpenl. qd̄. a seqntibz.

¶ Qd̄ si vir sciat se frigidū a impetu
a tñ scient ūhit cū aliq. R̄o fm ray.
Si mulier vult cohabitat̄ nō p̄t vir
ab ea recedē. ar. ex. de eo. qd̄ du. i mū
quā pol. c. j. et. ex. e. cōfultatōi. Et qd̄
tanqz vxores habere non possunt: ha
bāt ut soiores. ut in c. cōfultatōi in
fi. Et idē dicebū; si mulier scīes se ar
tam. atrahit cum aliquo. qd̄ si vir co

habitare velit nō poterit illa discedē.
A Itē in sum-con eo-ti q-xxv Et h̄ intelligēda sunt f̄m ea que statū dis-
cent in sequenti. B

¶ Quid si vir scienter str̄xit cū arta
f̄m Itē. Teneat cū ea stare ut
frater a soror. Si tñ strahat cū alia-
tenet m̄mōmū q̄uis n̄hilomin⁹ p̄
mā ut sororē tenere a alere teneatur
Et eodē mō si q̄ mulier scienter stra-
hat cū frigido ul̄ impotentē deb̄z ei co-
habitare ut soror. Et silt dicēdū si fri-
gidus a arta scienter cōtraxerint. A
Con-ray-ut; in sū-con-eo-ti-q-xxvi
Sed hostiē ait q̄ nullū ius dicit ut
aliq̄s ḡpellat talē retinē. Sed q̄ si osē
tiūt siml̄ amorati hoc facere p̄nt q̄
diū eis placebit. Itē dicit glo-in-e-
laudabile ex eo. a ibi cā seq̄ dñs an-
de bu. Et si sic omanētes ambo ul̄ al-
ter in honeste viuāt volentes sic lux
uriā sua; palliare eps deb̄z occurrere
f̄m hos-ut; in dicta. q-xxvi. vbi etiā
f̄m ray. Si q̄ posset vn⁹ petere sepa-
tōz; si alter eoz viuēt in continentē v̄l
alb̄ in honeste. ul̄ si vn⁹ male tractat
alii et nolle se corrigere. B

¶ Utq̄ artatio mulieris sit semp im-
pedimentū stracti m̄mōmū f̄m ray.
Si absq̄ piclo p̄t subueniri bñ
ficio medianē p̄ futurū v̄l viti p̄por-
cionati. A de v̄l hm̄i virti tenēdū;
est vt. q̄ dice. B nō impedit strahere
m̄mōmū ex de frigi. a ma. ex l̄is.
Si v̄l nō p̄t aliq̄ mō sine graui dā-
no a piculo subueniri certe sepab̄t
a poterit se copulā alteri cui forſita
apta foret vel cui⁹ respectu subueniri
possit. q̄ si p̄ v̄sum secūdi facta sit idō
nea p̄uo red̄ef p̄o etiā si prim⁹ cū as-
lia straherit quā in hoc casu dimittē
deb̄z a ad primā redire. nisi ipsa p̄ia
ad religionē trāseat a sic solēm voto
se abstrinperit ad stinētiā. tūc em̄ re-
manebit cū secūda cū q̄ straherat p̄
factū diuortiū. Itē nō tenēk red̄ie ad
primā si ipsa alb̄ fuerit formicata ita
q̄ p̄ illā formicato; velit eā dimittē q̄
ad th̄. Si v̄l ista simplex voto te co-

tinētiā fedit a n̄hilomin⁹ postea nup-
fit publice sedō nō p̄t repelli a priō p̄
textu formicatois q̄i formicata fuit
cū illo sedō q̄dū de p̄o m̄nō dubium
erat sed amō non deb̄z cū illo sedō res
manē. Hec oīa ex eo-fratnitatis. A.
Itē intelligēda fuit f̄m ea q̄ dice. q̄
¶ Quid fiet. B

¶ Quō ōstabit q̄ illa q̄ fuit separata
a p̄o p̄t artitudine; fit facta p̄donea
eip̄ v̄l cū sedō f̄m Wil. P̄ uām
tū matronarū a q̄bz inspidef ipa v̄l
forſita v̄teroz. A Itē in sum-con-e-
ti-q-iii. B

¶ Quid fiet si reddita p̄o coḡsci non
possit f̄m bñ los. Remanebit p̄ triē
mū cū ip̄o q̄i p̄suma² maleficat⁹ a si
interim eā coḡscere p̄t cū illo eit. als
lapsō t̄mino restitue. sedō sine spe q̄
itoy reddaf p̄o. A Itē dicit glo-sup di-
ctū c-fratnitatis hc; glo-ray-dixit
q̄ ista restitutio facēta ē sedō a t̄cio a
v̄sq̄ ad infinitū. a f̄m gof. ō siderādū
est an coḡscib⁹ fuit p̄o f̄cē sedō puta
q̄ hoīes erāt eiusdē statuē a ōditōis
a sic restitue. S; si n̄ fuerit coḡscib⁹
apt̄ despaſitātē ōditōis n̄ restitutet. Et
ad b̄ v̄t̄ sonare brā dici c-fratni-
tatis ut a nota in sū-cō-eo-ti-q-v.
Vñ a si a p̄o nullo° poterat coḡsci si
corpali piclo: nō fuit inf̄ eos m̄mō
mū f̄; glo-ray-vij. Jo-tāce. a hug-
ar. a 3tio sensu in dō-c-fratnitatis ex
hō ibi posito absq̄ corpali piclo et
ar-i c-ex l̄is eo-ti-f̄m vñā expōsitōz.
Itē in b̄ casu si p̄ sequitē v̄l sc̄bi virti
reddaf idonea p̄o: n̄ p̄t b̄ restitutē ei h̄
reanebit cū v̄l ut i sū-cō-eo-ti-q-vj. B

¶ S; nūqd p̄t b̄ m̄nō cū illa q̄ est
arta si p̄ incisō; p̄t f̄ci apta f̄m
Wil. Dicit hug. q̄ n̄ credit n̄ f̄cā incisō
q̄ si a n̄ incisionē ducat eā. tūc si
f̄cā incisō duret prim⁹ s̄lesus sufficiat
ad m̄nō. A Itē in sū-cō-eo-ti-q-vij
avij-liz; hug-dixit q̄ fit op̄ nouo
s̄lesu ut ibi p̄; Et ista faciūt 3 id q̄
tēt s̄-impedimentū. iii. q̄-iii. a p̄ bñs q̄
ibidē dicūt in additōe. B Si v̄l nō du-
ret. p̄ nō de nouo ōs̄etiat in eā. aut nō

carnale cognoscat ea pot ab ea rece-
dere atiam supducere Q.S si nolit pa-
ti incisionem non est cogenda maxime cu
timea piclina A Idem in su-co-e-t-q-p-B
Pono q est artavni apta alteri
nunquam per here. B fm Wil. Contrahet
per cuius illo cui pot sine piculo omisceri
cui alio non tenet munimem. A Idem in
su-co-eo-ti-q-ix Idem etiam si mulier
eet inepta ad reddendum debitu ppter la
titudinem fm Hostien. a in su-co-eo-
ti-q-ix-B

Circa impotentia coadi qñ est ppter impedimentū occidetale puta p castrōe: Queris an tales ſtere poſſint. R^o Indubitate tales qz oīno inerti fuit ad reddidū debitū strahere nō pnt a fi straxerū diuidēti fuit qm nullū est mūomū ex eo qz ſedē.

De impotētia coūdi q̄ est p maleficiū. Bz̄ fm Host. a tho. in iiii. dist. xxxiiij. sic tenēdū q̄ si maleficium sup ueniat mūomio aī carnalē copulam tūc si maleficium est ppetuū impedita diuinit mūomiu. ita q̄ celebrato diuortio vir aliā poterit ducere. Sist a mulier cū alio poterit b̄bere. xxvij q̄-si p sociarias. Ita tñ q̄ si mulier ipa p curauit maleficium; nō p̄t p̄tore diuortiū. q̄ sua culpa ad b̄ deuenit. l.-d. si euangelica. a nota. in dō e. si p sortiaris A. sc. in glo. B Si rō maleficium est tpale. nō impedit nec vitimis mūomiu. Et a principio qđem maleficium qđlibet psumit tpale. sed postq̄ s̄iuges p trienniu sit cohabita taueit: dātes opam carnali copule. si adhuc durat impedimentū. psumit maleficium cē ppetuū. ut ex eo laudas bilēa c. xl. A. Idē dicūt etiā alijs doct. ut p̄ in sum. cō. e. ti. q. xij. et. xij. B Sed qđle intelligēda fit cohabitatio triē nij. tēx s̄. Diuortium. C. vj.

¶ Quid si proptera trienniū diuīsio celeberet
to redat posse cognoscēdi. **¶** Vnde
de hoc sicut opinio es. Teneber tu est hoc
quod videt sentire Tho. in. iii. vi. xxvij
vies; quod si maleficiū fuerit uniusale ro-
spectu cuiuslibet prosonae; tunc si alteri

nupserit: oñdīc maleficū non fuisse
petuū. vñ d; redire ad primū Si at
maleficū fuerit p̄ticularē respectu
spābs psone tūc cūvtricq; tēt lñia cō
tēhendi cū alio: nō p̄t ad p̄stīnū mū
moniū rediē. tñ p̄mū m̄tūmonū nul
lita scdm fitver. ASed certe nō vi
deo quō atiq; mō possit sciri q̄ impe
dimētū fuerit vniusale respectu au
iuslibz psone. qz cū qlibet h̄iet expi
ri p̄ trientiu; ut in c. fi. ex. eo. qd; est
impossibile. Vñ ut p; in fū. cō. eo. ti.
q. xv. Al. dicit simple q̄ etiā si ptas
coḡscēdi rebeat: n̄ restituī: xxixij. q. j.
si p̄ sortiaias in fi. ut ibi p;. Hoc itel
ligēd qñ deuētū ē ad scđ; m̄nō^m. Ibi
ēc s; q̄ si forte sanari n̄ potuēt sepa
valebūt s; postq̄ alias nuptias ex
petieāt: in carne ill̄ viuētibz qbz iūc
te fucūt p̄oribz q̄s reliquerat: etiā si
possibilitas cōcumbendi eis reddita
fuerit: reconciliari nequibūt.

Vtq maleficū p aliis maleficū sit
tolledū Rē h̄m T̄bo. vbi ē. Si malefi-
ciū n̄ p̄ rmouē n̄ p aliis illicitū ut p
temōis auxiliū v̄l h̄mōi. ec si sciēt ut
sic posse reuōr: n̄ hilomin⁹ ipedim̄tū
p̄ etiū iudicā: q̄ p̄ mediuū n̄ est licitū
Ide pe-al-a t̄os. Et addit t̄os. q̄ lic;
atiq̄ remēdia v̄deāk vana tolēāti. p̄t
t̄n retūdē vana vanis. Nō at dīc de
illicit. A S; ētē oia vana remēdia n̄
nālia st̄ illicita a pm̄ciosa-xxvi. q̄ iij
id. B Quāst atā q̄n sit faciēd̄ diuor-
tiū p̄t imposūm coēdivide s. Diuor-
tium quasi p totū.

Tū p̄dīm̄tū. p̄v. de māo^m dō
3 int̄dictū eccl̄e. Cīt q̄ sc̄iēdū
q̄ illi int̄ q̄s māo^m int̄dia² n̄
dñt strabere. si tñ cōftherēt nō sūt se-
pādi n̄ ad t̄ps ut agāt p̄māz. q̄ mā-
datū eccl̄e cōt̄pserint. ex. de māo^m
stracto tra interdic. eccl̄e p̄ totū.

Tintdicta etiā sūt m̄mōnia clam
destina- a debet p̄mitti banna ut di-
ctū estō. **I**mpeđimentū- i. q̄. vii. **T**tē
de talibz matrimonīs habes. **L**egis-
timus. q̄. i. a. 5. **D**ebitū. q̄. ii. a. 7. **M**a-
trimonī. iii. q̄. finali.

Impedimentū. p.vii. de impedi-
mēto sciaꝝ Vbi sciēdū ꝑ tpe
sciaꝝ fīm rāy. pñt ḡtrabi spō
salia a ec̄ matrimoniū qđ fit solo oſe
fū sed traductio uxoris a ōis nuptia
rū celebutas phibef. eꝫ de mātrom
at̄c. ḡtra interdic-ecce p̄ totū. pxxij
q. iiii. Non optet. a tribz ea. sequēti
bz. A. Hosti. tamē in sua ſumā. ut a
notaf in ſu. cō. li. iiii. ti. pxxij. q. i. di
cit ſe putare ꝑ etiā phibef ſolens
qđ hīs diebz nō interponit eccia au-
toritatē ſuā. Sed in. c. capellan⁹ ex. de
fer. hoc nō affirmat. licet opinioneſ
qrundā recitotſ forte p̄t diaꝝ ꝑ ſimpli
cia ſponsalia etiā de pñti nō phibef
ut dicit Ray. cū q̄ con-glo. in dicto.
e. capellan⁹ miſi forte fierēt cui; mag
nis ſolēnitatibz ſuuiorū uſ ſimiliū
a qbz hīs tpibz optet ceſſare q̄ ſped
aliter deputata ſūt ad pñia; a dei ho
norē. pxxij. q. iiii. nō opteret. Et hoc
eaſu p̄t intelligi dictū hōſti. B. Cui⁹
phibitoſ rōnē assignat Tho. in. iiii
di. pxxij. dicit ſic. Qū noue ſpōſe tra
ducūf: anim⁹ cōiugū magis ex ipſa
nouitate ad curā aiaiuoccupaf. et
iō in nuptijs ſueuerūt ſigna multa
leticie diſſolute oñdi. a ppter hoc ilk
tpibz in quibz hoies precipue debent
ſe ad ſpūatia eleuare. phibetū eſt nu
ptias celebri. Hoc aut̄ eſt ab ad
uentu vſq; ad ep̄hiam ppter cōmuñ
onē q̄ ſīm antiq̄ ſanones fieri in na
titate coiter ſolet. A. de con-di. ii. a ſi
nō frequēti. a. c. ſelares. B. et a. lxx.
vſq; ad octauā paſche ppter cōmuñ
onē paſchalē. et a tribz diebz añ aſce
ſionē vſq; ad octauā pēthe coſtes pp
ter prepatoem ad cōmuñonē illo tē
pe ſumendā. Et de primis duobz tē
poribz habef. pxxij. q. iiii. nō optet
a tribus ea. ſe. De vltō ex. de fer. ca
pellan⁹ vbi etiā Wil. dicit. q̄ contra
riū faciēs mōſt peccat. A. Idē in ſu
dicta. q. i. B. Sed tñ ut Tho. ſubdit
in illis diebz nunq̄ eſt phibetū debi
tū exigere q̄ nō eſt tanta distractio
aioꝝ in redditōe uſ petitōe debiti ſiē

in celebratōe nuptiāꝝ A. Pōt diaꝝ ꝑ
etiā ſi nō fit phibetū ex p̄cepto: eſt
tñ ſitio diligēter aplectēdo. cū pre
dicta tpa ad pñiam et deuotō; depu
tenſ. ut pat; p̄ Amb. in ſmonē de ad
uentu. vbi de hīs loquēs dicit. Nō
ſolu; ab ſi imūdiciat ſed ec̄ ab uxori
bz p̄p̄iſ ſtudioſiſ ſtineat qđ et po
niꝝ pxxij. q. iiii. fr̄es. B. Benetū phib
et exactio debiti in diebz ſolēnitbz et
ieuuijs ut ſi ſ. debiti ſiugale. q. vii
Sed nūqđ i p̄dictis diebz includiꝝ
octaua ephbie. Bz. Nō. q̄ nō inueniꝝ
phibetū. Nā a ſi canon b̄ voluſiſet;
certe exp̄ſſiſ ſicut exp̄ſſiſ ſ. octauis
paſche. pxxij. q. iiii. nō optet. N. S.
tbo. nec magi ſiuaꝝ de ipſis octauis
atiuā faciūt mentoꝝ; licet aliq̄ mi
nō bene dixerint ḡtratiū. A. Dictū iſto
rū p̄t ſaluari in locis in quibz eſt de
ſuetudine. Nā in ḡtrādo matrim
no ſeruanda eſt cōſuetudo honesta
ex. de ſlang. et affi. ꝑ dilectio. B. Si
miſt nō includiſ inſta p̄dictū tps il
la dñica q̄ ēp̄ pēthe. q̄ ipſi ſestū n̄
habaz diē octauū. Vñ in ipſa pñt nup
tie celebri. ex. de fer. c. capellan⁹ in
fi. Al. Hoc ſuit dictū glo. Ray. ut ptz
in ſu. cō. eo. ti. q. i. Sed in dicto ea. ca
pellan⁹ hoc nō clare pbaſ Vñ a hōſt
ibet dicit ḡtratiū ſc; q̄ nuptie n̄ pñt
fieri in illa dñica p̄ pēth. ſc; qñ agit
festū trinitatis. ſed in cratino ſic. B
Impubes dicte cōmuñ puer
inſta. xiiii. aīmū ḡpletū. puel
la inſta. xiiii. eſt de ſpon. impu
be. ex līs Hīs em̄ aīmī ſrāſachis di
cū ſam̄ diſcretōis. eſt de regu. cū te
A. poti⁹ incipit. cū ſim⁹. a. c. cū viuū
Et aīm̄ diſcretōis dicū ſa ſeptēmo ſu
pra. q̄ ad cōfessionē. ut; p̄ glo. in. c.
ois. ex. de pe. a. re. ſiūda glo. in. c. j.
de deli. pu. B. a. c. ſignificatū a extē
dicū puberes. Pōt cē dic̄ pubes q̄ k̄
q̄ ex hitu corporis pubtātē oñdita ge
nerare ſeu ſape p̄t ex. de deſpō. ipu
puberes. An impubes poſſit ḡtrabz
re māo. vide ſ. māo. i. q. i. Et an
ſponsalia. vide ſ. ſponsalia. q. iiii.

Incantatio. Requiescere fortilegi
um. ij. ¶ v. a. vi.
Incendiarius dicitur sibi Ray-
a Wil. qd incendit autoritate p-
pria ciuitatem vel villam mani-
onem uel segetem et filia aliena malo stu-
dio ut p odio uel vindicta. xxiiij. q. vlt.
peccatum. xij. q. ii. cu deuotissima Sec⁹
si faceret iussu eius qd h; ptate indicendi
bellum qd est iustum. Itē incendiarius est
qd incendi facit predicā aut cōfiliū uel
auxiliū impedit. A Sec⁹ esset si qd do-
mū p̄pia uel segetem incēderet. qd licet
peccaret re sua abutendo: nō tñ tenet
pena incendiarius nisi dolo malo hoc fa-
ceret scz ut p incendiū rei sue aliena in-
cēderent sibi glo. Ray. a. vi. ut in fū-
co. li. ij. ti. v. q. ix. ¶ Et si malo stu-
dio. qd si qd casu uel negligētia b; fas-
ciat nō iudicaf ut incendiarius. Ab Hoc
verū ē qntū ad penā. h; qd ad interesse
dāmificati bñ tene²re negligētia. ut
in. c. si. ex de iniurijs. Tene²ctiā quo
ad penā si tñ lata culpa fuit. ut luxu-
re aut dolo sit p̄xima ut in. l. penul-
ff. de incē. h. Con. Hosti. a. Goff.
Que ē pena incendiarius? h; leges
est ut ipse igne cremetur. aut capite
piuef ff. de incen. rui. a nau. l. qui
edes a. l. penk. a. vi. ff. de penis. l. ca-
pitatiū. ¶ Incendiarius ff. ad. l. co. 8 sic
ca. l. si qd dolo. A Cremat p̄pne qd in-
cēdia fecerint intra oppidū. ut in dō
q. incendiarius Qui do casam aut villā
liciū pumū. ut ibi. Et ita intelligit
qd h; in dicta. l. qd edes. vbi si. qui
edes a ceruū et sumeti iux² domū posi-
tu; cōbusserit vincit verberat⁹ zigni-
necati iubef Et qd appellatē cōlūm
oēs species edificij atinenf. Sed in di-
gnitate positi capite pumū. ut in di-
cta. l. sc; vbi si. Qui data opa in ci-
tate incēdiū fecerint. si humilioi lo-
co sint bestiis subiici solent. si in ali
qd gradu existētes id fecerint. capite
pumū. aut certe in insulā deportat⁹
h. Scdm canones h; est pena multi-
plex. ¶ Nā incendiarius ecclāp. uel loco
rū religiosorū uel cimiterij uel spaciij

priuilegiati in circuitu ecclēsie est ex-
cōicat⁹ ipso iure. qd etiā post p̄f fuerit
denūciat⁹ nō pōt absolui nisi a p̄f. ut
dictū est s. absolutio. j. ¶ Et supē
excōicatio. iiiij. Que at hinc loca p̄i
legiata hēs s. emunitas fugientiū
¶ Incendiarij vō actionē loco p̄i
mandatibus. cōfidentibus a fauenti-
bus sunt excōmunicādi. xij. q. viij. si
qd membrorū a. c. pessimā. a isti ec-
post p̄f fuerint denūciati: nō nisi a p̄f
p̄nt absolui. ut dicit s. absolutio. j.
¶ Tales etiā incendiarij in qbusdā
locis ipso facto habent pro excōicatē
ex cōfitudine. licet ruera absq; cōsti-
tutō. aut finā nō inferat excōmuni-
catio. A De hoc dic ut s. excōmuni-
catio. j. ¶ v. in additōe. h.

Incertorum restitutio sū dispēsa-
tio vide. restitutio. vi. p. totū
¶ cest qd sit. et qd ḡne hēs s
fornicatio. ¶ i. a. p̄luxuria. ¶ j.
Indulgentia. qd possit cōcedere
indulgētias h; m. Tho. in-
iii. di. xx. Sol. pp. qd ipse sol. plenaria b; ptate p̄t vult p̄t indul-
gētias facere cā tñ existēte legitima
Archiep̄s qd h; nō sit iudex ordina-
rii omīni; de sua p̄uiciā: ut s. archi-
ep̄s. ¶ i. p̄t tñ nō solū in sua dioecesi
sed etiā in tota sua p̄uicia indulgē-
tias cōcedere dūmō nō exceedat status
tū ḡnialis cōalij. ex. de pe. a. re. modo
¶ Ile hoc p̄nt ep̄i in sua dypōcesi. nec p̄
p̄tē tollit eis talis p̄tās. qd est po-
testas iurisdictōis A. nisi esset p̄tē
ex qd ligaref alij censura ecclāstica.
qd tunc nō pōt absoluere nec ligare.
ut supra absolutio. j. ¶ v. v. ii. h. Sa-
cerdotes vō prochiales aut decani nō
possunt. nisi sibi ex cōcessione ab epi-
scopis facta. A Sacerdot nec etiā alij p̄-
lati inferioris ep̄is ut abbates a hu-
iusmodi. ut ex. de excess. p̄ela. acciden-
tibus. qd eis dispēsatio cōmuniis the-
sauri cōmissa non est. tamen possunt
cōcedere partipatōem honorū cons-
gregatōnis sibi cōmisse. ¶ h; p̄tē
cipatio sit p̄ mutuam caritatem. sed

indulgētia reqr̄it autoritatē fīm De-
ut in sū-cō-ti-ij-t-xxiiij-q-dxxxij
q̄ etiā dīc q̄ firmat⁹ etiā ante q̄ sit
sacerdos p̄t indulgētias facere etiā
legati n̄ sacerdos. ut ex-de peni-a re-
q̄ aut̄. q̄ hec p̄tā magis p̄petit ex iu-
risdictō q̄ ex ordine Host. vō dicit
q̄ elect⁹ firmat⁹ añ ep̄alem cōsecre-
tō e; tūti⁹ faceret si a talibz abstinet-
maxime si n̄ sit sacerdos. ut p̄; in ea-
q̄. v̄ est āt p̄ actiū limitata q̄ntitas
p̄ hūc modū. Quidam dedicat ecclia:nō
debz nec p̄t indulgentia extēdī ultra
annū. siue ab uno siue a plurib⁹ ep̄is
dedicat⁹. In annūsatio vō dedicatōis
aut etiā ex q̄cūq̄ aliacā:nō p̄t dari
indulgētia. nisi xl-die⁹ ex-de peni. et
re-āt ex eo-in si. et b̄ siue cōcedat ab
uno ep̄o siue a multe. q̄ nūq̄ excedit
p̄dictā taxationē. ext-de peni-indul-
gētia. li-vj. A Ibi b̄. Indulgētia q̄
ab uno v̄l plurib⁹ ep̄is in eccliaruz
dedicatōibz v̄l alijs q̄buscūq̄ casib⁹
cōcedūt vires nō obtinent si statutū
excesserint cōclij generalis. v̄.
Sed nūqđ indulgētia valent alijs
q̄ subditis eoz q̄ eas faciūt. Rō Va-
lent illis qbz p̄p̄iñ ep̄i cōcesserūt ut p̄;
fint ex-de pe. q̄ aut̄. A Et nō solū ep̄i
sed etiā p̄p̄iñ sacerdotes inferiores b̄
p̄nt cōcedere fīm q̄sdaz. q̄ tūc nō ip̄i
dant eis indulgētia. sed cōcedūt ut re-
missiones ab ep̄is facte eis p̄fint. ut
sic in absolutōne penitētis p̄ diuersos
modos p̄uidat liberandi a p̄ccis a a
penis q̄s est officij sacerdotatis. Et cū
hoc con-lHosti. et v̄il-durā. dices q̄
cū cōfitēs b̄; multa p̄tā mōrīla p̄ qbz
forte tōta vita hōis q̄ntum ad septē
nē p̄miam nō sufficeret tūc sacerdos hoc
exponat penitēti. et addat. Vñ inū
go tibi q̄ q̄diu viues. dicas toties in
die p̄i n̄ v̄l file. q̄ p̄mē arbitraie se
Debz cē dicere. Cōcdeo tibi q̄ p̄fint ti
bi om̄s remissōes a q̄cūq̄ fiunt. als
ci nō p̄dēsēt. dicto. c. q̄ aut̄. ut in sū-
cō-e-ti-q-dxxxix. v̄. Qñ āt extrane⁹
ep̄s dat indulgētia l uno lo co:indul-
gētia eius valet tñm subditis suis ut

hosti. dicit. A. a alijs q̄bus cōcessum
est ut statim patuit. v̄.

Vtq̄ indulgētiae faciēde sint p̄ sp̄u-
dio tp̄alib⁹ fīm Tho. et Pe. in-ij-d-
x. Pro tp̄alib⁹ nō sūt sp̄uālia dāda
iō indulgētiae dāde sūt p̄ncipalē p̄vti-
tate sp̄uālia a nō p̄ subsidio tēpali.
A. Iđe in sū-cō-e-ti-q-dxxxv. v̄.

An indulgētiae in foro 8mo aliqd
valeāta q̄ntū. Rō fīm Pe. vbi sup̄ia
In ecclia est thesaur⁹ meritor⁹ tā ip̄i⁹
ecclie q̄ xp̄i. cui⁹ thesauri p̄lat⁹ h̄z clas-
ues a dispēsare p̄t. sic indulgētia va-
let. Quatuor tñ rēq̄unf ad hoc ut va-
leat. duo ex pte dātis sc̄; autoitasa
cā rōnabilis. Aha duo ex pte suscipi-
entis. sc̄; q̄ sit in statu merēdi. a ut
faciat ilud p̄ q̄ indulgētia daf Con-
Tho. et Al. A. Iđe in sū-cō-e-ti-q-
dxxxv. vbi etiā b̄. q̄ cā rōnabilis est
utilitas ecclie. q̄ thesauri ecclie p̄ e⁹
nēcitatib⁹ dispēsandi sūt. v̄. Valent ḡ
indulgētiae q̄ntū sonāt videlz. xl dies
indulgētia. valēt q̄ntū. xl dies pe-
nitētis fīm taxatō. factā siue a iure si-
ue a sacerdote siue a iusticia. Sina Dies
enī isti siue āmī n̄ sūt āmī celi nec pur-
gatorij. h̄z mūdi. a sc̄; i mūdo. xl dies
p̄mē plus valēt vñ p̄ficiēti cū ma-
iori feruore q̄ valeat alteri. ita. xl di-
es indulgētiae pl̄9 valēt illi q̄ cū ma-
iori caritate seu rei date q̄ntitate ac-
cedit. Sat. con. Tho. et ray. Et addit
Tho. q̄ vicinior est ecclie. a cē sacer-
dos a clēcia ita cōsequūt indulgētia sīc
remoti. A. Iđe i sū-cō-e-ti-q-dxxxix. v̄.
Quid cū p̄mā alici⁹ est. v̄. nūmos
ecclie alici⁹ q̄ habz indulgētia vñ
us anni nunqđ liberat⁹ est. Rō fīm
Hosti. Nō est dubiū q̄ liberat⁹ est
q̄ ad ecclia militatē. ex-de pe. et re-
cū ex-co. q̄ adhuc p̄plat⁹ tamē si indi-
scerte facit hmōi indulgētias se one-
rat. Et cōfūlimus q̄ ille qui acquisi-
uit hmōi indulgētias non v̄tak eis
in hac vita. sed reseruet in purgato-
rio vbi grauissima erit pena. A. Iđem
in sum. cō-e-ti-q-dxxxix. v̄.

An quis totiens habeat indulgētias quoties intrat ecclām vbi posita est Rx^o f; Tho.-in.-iii.-di.-xx. Aliqñ in indulgētia definita est ad tps. pusta qūq; vadit ad tale; ecclesiā vscq; ad tle tps: habeat tātū d indulgētia a tunc intelligif semel tm. Aliqñ indulgētia est pennis sicut in ecclā bū Petri in roma.-xl.-dier. a tūc qtiens q; vadit: toties indulgētia oseqf A. IJ8 i sū.-cō.-li.-3° t.-xxxiiij.-q.-clxxvij.-B
Quibz pñt indulgētia Rx^o f m perō valent existētibz in pctō mōrili- q; manēte offensa: reat⁹ pene tolli n p̄t Valent at religiosis sicut sc̄laribz Q̄rietā si sit indulgētia de dādo pñt dare si habeat ad mīstratō; ut tīcen tā dandi a suis prelatis. Prelat⁹ ec h̄icet sibi ipsi p̄moa pñcipalē indulgētia daē n possit: p̄t tñ vti indulgētia alijs dataa sub eadē forma Con Tho.-vbi supra A. IJdem in sum. con eo.-titu.-questi.-clxxvij.-B

Vtr indulgētia valeat illi q libet faceret illud p q daf sed nō p̄t Rx^o f m Tho.-in.-iii.-di.-xx. Nō q; indulgētia tm daf sub hac forma sc; ut faciat k det hoc l illud. IJde al. A. IJdem in sum. con eo.-titu.-q.-clxxvij.-B.

Vtr vn possit alteri indulgētiaz mereri Rx^o f m Tho.-in.-iii.-di.-xl. Nō p̄t nisi p̄cedat ex intentōe dātis Vn possit si indulgētia fieret hoc mō dī cēdo q ille q facit k p q fit habeat taz lem indulgētia Con.-al. A. IJde in sum. cō.-eo.-titu.-q.-clxxviii.-B. Et sile dicōs est de h̄is q sunt in purgatorio. q; si fiat sub hac forma. Qui cūq; fecerit hoc ut i d ipse u^l alij p q facit in purgatorio dētēt habeat tale indulgētia valebit illizak nō. Recipiter hoc seq tur q plāt⁹ possit p suo arbito aias a purgatorio liberare. q; ad h q indulgētie valēat: req̄ris cā cōueniēs indulgētias facidi Con.-pe. a. IJmo. A. Sile Ray. a glo.-e9 Sed hosti-dicat simile q ex vi indulgētiae nō valent hmōi defūctis remissōes cui; nō fint de foro ecclēsie. sed bona opa qbz q;

meret indulgētia. ut clēne u^l p̄geatis natōes valent eis sic a alia suffigia ecclāstice emunitatis ut in sū.-cō.-eo- ti.-q.-c̄xj.-S; certe nō videf rō q̄re ad defunctos possit trāsferri meritū bōnor opm a nō meritū xp̄i. u^l militātis ecclē. Vn si p̄p hmōi faceret indulgētias: nō deberem⁹ os ponē in celuz de plenitudine ptatis ei⁹ temere dubitado fm glo.-rai. a i dēa.-q.-c̄xj.-B

Quid de illo q oseqf gñale indulgētia posita p papā Rx^o f; host. Sta tu euolat si i tali statu decebat. A. Cō gl.-Ray. ut i sū.-cō.-eo.-ti.-q.-clxxvij.-B
Vtr̄ crucē signat q monf a nō iter arripiāt habeat indulgētia Rx^o f m Tho.-in.-qlibet. Forma oſiderāda est. Nā si ocedaf accip̄ētibz crucē. statim habz etiā si decebat ante q̄ iter arripiāt. Sec⁹ si cōcedaf trāscutibus. A. Con-glo-Ray. ut in sū.-cō.-eo.-ti.-q.-c̄xj.-B. Precipik in virtute obediētie sub pena excoicatōis. A. Ter.-diē sū interminatōe maledictōis eterne. ut in cle.-religiosi de pri.-de qua. I. B. Religiosis ne predicent indulgētias indiscretas. ut in cle.-religiosi s pui. De questuaris qui portant indulgētias aut predicāt habetur. I. q̄stuaris

Infamis. Duobz modis ē ali q̄s infamis sc; de facto a de iure. Infamis de facto est cui ap̄s bonosa graues fūata ē opimo sup crimine aliquo. Infamis de iure est quē ius p̄mit eē infamē. ut q̄ cui etius est de furto. u^l q pugnat in are nap lucro a plura hmōi. Al Hoc fuit dictū glo.-Ray. ut patet in sum. cō- lib.-iij.-titu.-xxv.-q.-j.-B. Omnis aut in famis tam de iure q̄ de facto debet repelli a promotione siue fit dignitas siue ordo. q̄ porre dignitatis infamibus patere nō debent di-lj. qui in ali quo ex de re. iurē. infamibz. li.-vj.-A. Hoc fuit Ray. ut patet in dicta. q.-j.-B. Item infamis nō p̄t esse iudex p̄ curator ex. 8 iudi. cum deputati. A. Parum videf facere sed plus facit di- stū.-e. infamibus. B. Item repellit

ab accusando. ff. de accu- l. q̄ accusare
Itē a testificādo n̄ in casibz. ex. de te-
sti. ca. testimoniū. A. n̄ esset in inte-
grū restitut⁹ ut p̄ Testis. q̄ v. B. Itē
a postulādo. ff. 8 postu. l. i. de q̄ postu-
latō e h̄es. p̄ Postulatio. q̄ si. H̄ec aut̄
de infamibz sic sufficiat dicta suffi-
ciāt. Atia plura potes videre. iii. q̄ vii.
q̄ porro in Tex. a gl. Quāt a q̄n in
famatis sit indicenda purgatio vi. p̄
Purgatio. q̄ ij.

In fidelis Vt̄ liceat fidelibus
cōicare cū infidelibus. R̄ fm
Tho. ii. ii. q̄ x. Qui in fide fir-
mi sūt ita q̄ ex eoz cōicatōe cū infide-
libz sp̄ af magis illoꝝ cū ſuſio q̄ horū ſuſio
uerſio; nō ſūt phibedi cōicare cū inſi-
delibz. Sip̄ches āt a infirmi phibedi
ſūt ne fine magna neceſſitate cū eis
conuerſentur. :-

IQue infidelitas fit grauius p̄ctm
R̄ fm Tho. vbi ſupra. Heretici q̄dē
q̄ p̄fitenſ legē euangelij a cā corrum
pūt. q̄ui⁹ peccāt q̄ iudei q̄ fidē nunq̄
fuſcepérūt. a iudei q̄ fuſcepérūt figu-
rā ei⁹ in veteri lege quā male interp̄-
tantes corūpunt graui⁹ peccāt q̄ ge-
tiles q̄ nullo mō fidē euangelij fulce-
peit. Poffent tñ fm q̄d alt compar-.

IVt̄ cū infidelibz fit diſputādū de
fide. R̄ fm Tho. vbi ſupra. In diſpu-
tātōe fidei cōtra hereticos duo ſūt cōfi-
derāda. Vnū ex pte diſputātis. q̄ ſi
diſputat tanq̄ de fide dubi⁹ a experi-
ri volens veritatē: tūc peccat pculdus-
bio tāq̄ infidelis. ſi aut̄ diſputat ad
vñtandū errores v̄l ad exerciāū lau-
dabile ſt. Aliud eſt cōfiderādū ex p-
te audiētū vt̄ ip̄ ſint iſtructi et
firmi in fide. tūc em̄ nullū eſt pericu-
lū diſputare. Aut ſi audiētē ſūt ſim-
plices a in fide titubātes. Circa tales
diſtinguēdū eſt q̄ ſi ſit ſollicitati ab
infidelibz mitētibz in eis fide corūpe-
tūc neceſſe eſt publice diſputare dū
mō inueniāt aliq̄ ad h̄ ydonei. P h̄
em̄ ſimplices i fide firmabūt a tolle-
infidelibz decipiendi facultas. Si v̄o n̄
ſit ſollicitati. tūc pīclosū eſt publice

diſputare de fide corā ſimpliſibz q̄ru;
fides etiā ex h̄ip̄ eſt firmiter q̄ mībil
diſuſum audieſt. a idō nō expedit eis
ut au diāt v̄ba infideſiū diſputantū
cōtra fide. Prohibēt q̄ oēs laici diſpu-
tare de fide publice v̄l occulſe. ext. de
heret. q̄cunq̄ li. vi. A. Et ibi d̄. Qui
dō cōtra fecerūt excoſicatois laqueo in
node. B. Vt̄ liceat infideles trahere
ad fidem p̄ aliq̄ munera data vi de p̄
Mun⁹. q̄ ij. et p̄ iudeus. iii. q̄ j. cī ſi.
Inſidelū mūionū dī h̄ q̄o ſ. Impes-
dimētū. ip̄. de diſpari cultu p̄ totuz.
Itē de infidelibz hereticis. vide ſ. He-
retic⁹. De iudeis. p̄ iude⁹. De ſaracēis
p̄ Saracenus.

In grātitudo. vt̄ ſit p̄cē; mōr-
le. R̄ fm Tho. ii. ii. q̄. cvij. In
ḡt⁹ ſi aliq̄ ſupert. Vno mō
p ſolā omiſſiōne. puta q̄ nō reco-
ḡ ſat v̄l retribuit vices. p bñſiaſo accep-
to. a hoc nō ſp̄ eſt p̄ctm mōrle ſā ſi
inḡt⁹ p̄termittat illud ad q̄d nō te-
neſ. A. ſi ex obligatōe neceſſitatis ſi er-
debito gratitudinis q̄d eſt ut h̄o ali
qd liberalt̄ tribuat eſt ad q̄d n̄ tenet
fm eū. Tho. ibidē. B. nō peccat mōr-
lē ſi veniale q̄ puēt ex negligētia
q̄dā ſeu in diſpoſitōe. A. ſi homis ad
virtutē ut; ibidē. B. Dōt tñ eē mōrle
ap̄ter interiorē ſtemptū aut ſi ſubtē
hat illud q̄d ex neceſſitate debet bñſiaſo
ſue ſimple ſue in aliq̄ neceſſitatis gra-
du. A. ut ſi omittet facere q̄d pmi-
ſit. ap̄ter accep ſu bñſiaſu. aut ſi bñſiaſo
cēti nō ſubueniret cū poſſi in notabi-
li neceſſitate. B. Altio modo diſci in-
gratus non ſolum quia pretermittit
ſeda cōtraū agit. Et hoc etiā fm cō-
ditōnē eius q̄d agit q̄nq̄ eſt pecca-
tū mortale. q̄nq̄ veniale.

IVt̄ inḡratis bñſiaſa ſint ſubtrā-
hēda. R̄ fm Tho. vbi ſupra. Circa
inḡratū duo ſunt cōſideranda. P̄mo
quidē q̄ ip̄ ſit dignus pati. a ſic cer-
tum eſt q̄ mereſ bñſiaſi ſubtractōe;
Secundo cōſiderandū eſt quod oport-
eat bñſiaſu facere. Primo nāq̄ non
debz eē ſacil ad inḡtitudinē iudicātā

Inuria Injustitia Inobia.

Nam forte nō occurrit bñficiato fas-
ultas aut debita oportunitas retribu-
endi. Sed debz tñdere ad hñ q̄ de inge-
to gratū faciat. q̄ si nō p̄t p̄io bñfici-
cio facere; forte faciet sedz. Si nō ex
bñficijs multiplicatis ingratisudinē
augeat a peior fiat: debet a bñficior
cessare exhibitor.

Inuria qdā est enormis. q̄ dā nō. ut s. Enormia. q̄. A.
Metu supia absohito. q̄. q̄. fi-
m ad ditione. S.

Vtr̄ aggrauet inuria ex hñ q̄ cō-
mittat in psonā pluribz ciunctā. R^o
fm tho. ii. n. q. lxx. Ceterz paribz qn-
to aliq̄ inuria in ples redundat: tā-
to est graui pctm. Et inde est q̄ gra-
ui pctm est si aliq̄ pcutiat pncipz;
quā priuatā psonā q̄ redūdat in in-
uria totū multitudinis. Cū at infir-
mituria i psonā ciunctā alteri q̄ltaqz
tunc inuria illa ptnet ad duas pson-
as. et ex hñ cip̄o aggrauatur pctm.
Quo i qn̄ hiceat inuria psonē uñ re-
nū expellere vide s. bellū. i. q̄. i. De ma-
teria inuriarū. vide s. patientia.

Injustitia. vtr̄ facies injusti-
cia semp̄ peccet mōile. R^o fm
Tho. ii. n. q. lxx. Cū injusticia
sistat in nocimēto alteri: manifes-
stū est q̄ atraria caritatis sic ex suo
grie est pctm mōile. Ille tñ q̄ i p̄uis
facit injusticā deficit a pfectōe eō q̄
est inustiū facere inqntū p̄t reputati
nō esse oīmō atravoluntate eiō q̄ hoc
patif. puta si auferat aliquis alium
vnū pomū uñ aliqd tale. de q̄p babi-
le est q̄ ille n̄ ledaf. nec ei displiceat
de injusticia iudicē ecclasticā vide s.
iudex. i. q̄. s. A. Immo. q̄. i. Itē m̄
ta circa inusticā iudicū. vide s. Jus-
dex. i. q̄. i. a sequētibz.

Inobedientia vtr̄ sit pctm mōile.
R^o fm Tho. ii. n. q. cv. Sic
qā inobedientia atraria cari-
tati dei q̄ exigit ut eō pceptis obedia.
In pceptis āt simis stinef q̄ etiā su-
pioribz obediā. Vñ Ro. xii. Qui re-
fusit p̄tati: dei ordinatōi resistit. Itē

Inq̄sitiō CLiii.

strariaf dilectōi primi inqntū supis
ori primo s̄ trahit obediētiā quā ei
debz. Si aut̄ p̄lat⁹ aliq̄s tot p̄cepta in
geāt q̄ subdit⁹ ea implere nō possit
excusaf. De obediētiā habetur s̄ obe-
dientia per totum.

Inq̄sitiō. Scendū q̄ tribz mo-
dis p̄cipalē p̄cedit cōtra ali-
quē de criminibz p̄ accusatōz;
denūciatōz; et inq̄sitiōz. Et qdē quō de
beat fieri accusatō. h̄c s̄. accusatō s̄.
accusat⁹. Ad denūciatō; nō debz p̄ce-
dere caritatiā āmonitio eō de accu-
su p̄ his a c̄. q̄lt et qn̄. i. et ad inq̄sitiōz
p̄cedere v; clamorosa insinuatō ut in
dicto c̄. q̄lt. Addit⁹ a q̄rt⁹ mod⁹. s. cū
crimē obiiāf p̄ modū exceptōnis. de
q̄ agit s̄. Inscriptio. q̄. i. et. i.

Qāna a q̄ sit p̄cedēdū ad inq̄sitiōe;
R^o Cū subdit⁹ aliq̄s uñ etiā platus
offendit si p̄ clamorē a fama; ad au-
res supioris puenerit nō qdē ortaz;
a maluolitā a maledicis. h̄ a p̄uidis
et honestis. et nō semel tm̄: sed sepe
debz vxitatē diligēti⁹ p̄scrutari ut pu-
niat si o; nō tāq̄ id; sit accusator et
iudex: h̄ q̄ denūciāte fama eō de accu-
q̄lt a qn̄. i. a c̄ de symo. tic; h̄ly. A.
Itē dōo c̄. q̄lt nō s̄ de ortu infamie h̄
de denūciatō ē facēba ē apuidis et
honestis Sufficit ē fm ray. q̄ apd bo-
nos a graues q̄s fit diffamat⁹ nō di-
stincto a qbz ortū habuit infamia. q̄
infamia ab incerto auctore p̄cedit. ḡ
ose. di. iii. scū. Cō. Ber. a bō. in vō
c̄. q̄lt. et in sū. cō. h̄. iii. ti. xxxviii. q. v.
Et addūt q̄ tūc purgatō ē indicēda
saltē p̄pt scādali ar. ex. de pur. c. ac-
cedes. Addit bō. Si nō oīo iustaē q̄
a maluolitā orta infamia eēt nec scā-
dalū imminaret nec multū sp̄la eēt
infamias: nō eēt de nēcitate purgatio
indicēda. eō de pur. c. cui; in iuuētute
Itē vtr̄ ibidē VI. dicit q̄ ad inq̄sitiōz
p̄cedi⁹ ex q̄tuor cauſis. s. ex clamoro
sa insinuatōe. ut dictū est. Itē p̄pter
scādali timorē q̄s p̄t turbare ecclesiā
sū fit vn⁹ adeo potēs q̄ ipē scandalisa-
t⁹ p̄t ecclē scādalu fuscatae sū fint ples

Ad remotōem āt talis scādali indi-
cē purgatio. Et illa seq̄t m̄q̄t inq̄fis-
tōem. Itē p̄t fieri inq̄fisitio cōtra eū q̄
suspect⁹ est suo plato v̄l principi t̄re
v̄l alijs bonis viris. q̄ ex hoc inq̄fisitio
purgatio. Itē si inq̄fisitio ppter piecl̄m
etīa fine infamia s̄c̄ fit in heresi. a in-
cēmībz q̄ serpūt in occulto. Ibidē
etīa patet s̄m bōsti q̄k̄t ep̄s ex officio
suo visitet q̄tibz āno quālibet eccām̄
etīa si nulla p̄cedat infamia. Et tūc
inq̄rere d; ex officio puro ta; de cleri-
cs q̄ de lāycis. Dicat etīa q̄ archip̄s
bitervisitat si de cōsuetudine h̄ tēat.
postea ep̄s de iure cōi. postremo ar-
chiep̄s cōde iure. a legat⁹ ab ap̄lica
sede missus. Et ōtra h̄ nō currit p̄sc̄p-
tio. ex. de p̄sc̄p. cū nō liceat. q̄ r̄visi-
tare aīa p̄cidat. p̄uilegia tū bñ
p̄nt eximē. Hec oia in dicta. q. v. B.
¶ Quāk̄ p̄cedēbū fit in inq̄fisitōe q̄ sit
ōtra singulare psonā. B. Primo q̄
dō sc̄iedū. q̄ d; fieri in loco vbi ōulat
psona de q̄ est inq̄rendū. xxix. q. j.
pat⁹. ex. de elec. postq̄. a ex. de p̄sc̄p.
q̄dā Cītabīk̄ āt ipse cōn̄ q̄ē inq̄rēb
est a sic debz eē p̄ns. n̄ p̄ stumacā se
absentauerit a d; fieri corā ecācē semi-
oribz. A. De istis senioribz nō 82 in c-
allegatis. sed bñ dicat Goff. p̄t in-
telligi de legitimis officiābz iudicē
inq̄rentis. B. Itē exponēta sūt ei illa
capitula de q̄bz fuerit inq̄rendū ut fa-
ultatē habeat defendēdi se. Et nō so-
lū dicta testū sūt ei dicēda; sed etiā;
nomia eoz. ut q̄da a q̄ fit dictū appa-
reat. a ne suppōsione nominū def au-
dacia infamādi. A. Dicat tñ bōsti. q̄
cauti iudices ōfuerūt trādere depo-
sitōes sine nominibz. a noīa sine des-
positōibz ppter testū cuitāda piecla
ut in sum. li. iij. ti. xxix. q. vi. B. Itē;
admittēdo sūt exceptōes a replicati-
nes legitime. Hec oia ex de accu. q̄li-
ter a q̄n. iij. et. v. q. iij. si p̄mates. Et ta-
lis q̄dē p̄t opponere ōtra inq̄fisitōe de
suspecto v̄l q̄ sit crīminosus a ōte de
nūciatōem. A. v̄dēciānt ut in dō
q. vi. B. v̄l Itās ad inq̄rendū impos-

trātas. a ōtra testes a dicta cop. ex-
de accu. cū opteat. a. c. cū; dilect⁹. iij.
Nō tñ vñt admitti testes n̄ legitimū
ex. de sen. a re. iudi. cū. J. et. a. Itē
inq̄fisitōe d; facere iurare a testificari
etīa illos q̄ venūdauerūt ex. de simo-
licz. bely. Sec⁹ est in via accusatōis q̄
accusator nō p̄t eē testis ex. de accu-
cū. P. Itē sc̄iedū q̄ in nullo crīmine
p̄t p̄cedi ad inq̄rendū ex denūciatōe
n̄ p̄cesserit statna correctio. ut in dō
c. licz. d. q. vi. s. Correctio statna. S. v
¶ Quāk̄ p̄cedēbū fit in inq̄fisitōe grīa-
ti. puta cū iūmittit alicui inq̄fisitio ec-
clesie tam in capito q̄ in mēbris. B.
D; p̄cedi de planōa sine strepitū iudi-
cī. cū nō deceat seruos dei talibz im-
plicari. ex. de accu. obit. nō ita q̄ or-
do iudicari. oīmō p̄mittat. sed per
modū q̄ hēf. i. iudicā. S. j. Itē in tñ
inq̄fisitōe recipiunt testes q̄les in ecīa
iūuenī. q̄ dōmī fūt p̄ domēsticos
p̄bari optet. ex. de testi. venīes. iij.
¶ In quo differt inquisitio quā fas-
cit iūder ex officio ad clamorem fame
a ea ad quā p̄cedit alio p̄curante
sue p̄mouente. B. In multis. Nā
cum p̄redit ex officiōs tunc is contra
quē inquirit cogendus est iurare q̄
r̄ndat veritatem ad interrogata. et
hoc dico sue inquirat contra deter-
minatā psonam sue cōtra cōuentū.
Si sō procedit alio p̄curante non
est aduersarii cogend⁹ iurare. ne
pter h̄ p̄motor inq̄fisitōis possit in-
strui. sed ipē tenet p̄bare suam intē-
tionē. aliter pumē suspensione ev̄l
hōmī. A. v̄ suspendetur ab officio et
bñficio. ut in c. cum dīlectus. de quo
Z. B. donec se purgauerit q̄ non aīo
cālūniandi crīmina p̄fuit. ex. de ca-
tu. c. cum dilect⁹. Itē cum inq̄fisitōe ex
officio p̄redit publicatē attestatōibz
p̄t denuo ab alijs testibz inq̄rere ut
iij. q. v. habz. et. c. mēnam. Cum vero
alio p̄curātē fit. tūc publicatē attesta-
tōibz nō recipiēt alij testes. q̄ time-
tur de subordinatōe. A. Itē in sū. cō-
dicta. q. vi. B.

Inq̄sitiō.

¶ Que forma iuramēti testiu; in cā
inq̄sitiōis R^o Si est oīa psonā a crī-
mē determinatū; iuret testis q̄ sup
crimē dic; plenā vītātē-ēf de simo-
licet h̄ly Si vō ē inq̄sitiō sup statu ec-
clēs: iuret de hijs dicē que seit l̄ cre-
dit in ecclā reformāda l̄ q̄ r̄ntat ad
introgata ex de accu. cū dīlect⁹ Et nō
q̄ in talibz iuramētis nō d^z; nec solet
iurari de occult⁹ Sā secretor⁹ sol⁹ de⁹
iudea cognitor⁹ ē di. xxij. erubescat
a. ii. q. v. sc̄lūsti a solū deū h̄ntvl
to; ē. 8 iureiurā. l̄ iusurādi Al Hic
vocāt occulta siue secreta fīm Wil. et i
dicta. q. vi. nō solū secretū confessionis
sed a oīe crimen de q̄ q̄s nō est infa-
mat⁹ Et addit q̄ si aliquis infamas-
tus sit de aliq̄ crimē puta de fornica-
tōne a sup b̄ crimē fiat inq̄sitiō: d^z
testis etia; dicē secretas circūstātias
q̄s nouit lic; iurauerit tenē secretū;
Itē q̄ q̄n fit inq̄sitiō gnālis. tūc si de
occult de q̄bz nō p̄cessit infamia aliz
qd̄ dixerint testes nō valebit dictu;
eoz nec ille tra quē deposuerit p̄pt b̄
et punit⁹. ut ex de accu. inq̄sitiōis R^o

¶ Q̄n fit inq̄sitiō in aliq̄ mōsteio q̄s
p̄uidēbit de expensis inq̄sitoriū ul̄ mō
ebis q̄ psequiū tra abbati R^o Pro
omibz debz p̄uidēti de rebz mōsteriū et
nō tm̄ denūciātibz seu accusantibz. H̄
etia; q̄s iudices ad p̄secutō; negocij
ydoneos duxerūt aſsumēdos ex de ac-
cu. ex p̄te. c. oīim. A In hijs c. mīhi
dicā vidēt de expensis inq̄sitoriis. H̄ ali
op̄ p̄dicto; tm̄. R

¶ An durātē inq̄sitiō mōchi debeat
obedire abbatū R^o Debēt in līcītis et
honestis. vūmō nō impēdias p̄secu-
tio negocij. ex de accu. ex p̄te. c. oīim.
¶ Nō p̄t plat⁹ inferior suis fīdītis
int̄dicere ne reuelent statū suū l̄ ecclē
sue aut psonatū: hijs q̄ missi sūt ad
inq̄rendū. corrīgēdū. et reformandū
nec tenēt finē excōicatōis suspehōis
ul̄ int̄dicti cōtra hmōi late. nec etiā
iura mīta ul̄ p̄missōesa obligatōes
alie facte ad celādū. Insup ab inq̄si-
toibz tak̄ temeritas aīadūsi. dīḡ p̄

Inscriptio.

CLV.

ap̄is castigai ex de of. q̄ pleiq̄ li. vi
¶ Postq̄ corā eo q̄ cōtra aliquē sup
certis criminibz inq̄sito; fuerat depu-
tat⁹ eadē criminā ille confessus fuit: n̄ p̄t
impugnare confessionē q̄ min⁹ punia-
tur. nec iō p̄t punit⁹ euadere dīces
q̄ sup cīdē criminibz antea nō fue-
rat diffamat⁹ ul̄ q̄ p̄ eūdē inq̄sitor⁹
capitula sup q̄bz wlebat inq̄rere sibi
tēdita n̄ fuc̄t. ex de accu. postq̄ li. vi

¶ Si is cui otē te omīssa fuit inq̄sitiō
sup certis criminibz p̄cessit ad vei-
tātē inq̄rendā omīssa inq̄sitiōne infa-
mie te p̄ntē nec redamāte aut qd̄q̄
sup b̄ exāpiēte nō poteris impugna-
re p̄cessū ei⁹ ob hoc q̄ nō fuit de infa-
mia p̄mit⁹ inq̄sitiō ex de accu. si is li. vi

¶ Quis est effect⁹ inq̄sitiōnis R^o Si
inquit cōtra prelatū siue habētē ad
ministratōnēma cōtinacē pena eius
est remotō. exemplo vīltīa diffama-
ti cui dictū est. iā non poteris ampli-
us vīlticare Lu. xvij. ex de accu. q̄b⁹
et q̄n. ii. Si vō non habet administratō-
nēma pena est arbitria fīm meti-
ta persone et q̄litatē excessus ex de-
accu. inq̄sitiōnis in fī. p̄umi responsi
Sed hoc fallit in criminibz enormibz
que cōdimis executōnē aut retē-
tōnē beneficij etiā p̄ pactā p̄mām
impēdiant ut est in simoniacō in or-
dīnea beneficij ex de accu. inq̄sitiōis
In hijs em̄ sic est sicut in accusatōni-
bus in iudicio p̄cedēdū ut in dicto. c.
inq̄sitiōis. A Effectus autē accusati-
onis est q̄ inducit degradatōm. De-
nūciatio; ad p̄mām ut potest colli-
gi in dicto. c. q̄līter et q̄n. et nota in
sum. cō. li. iii. ti. xxij. q. iii. fīm rap.
D. Que autē dieant criminā enor-
mia. vide s. Enormia. et s. Crimen.
De inq̄sitoribz hereticor⁹ habes s.
Hereticus. i. fīnij. et hereticus. ii. fī
xvj. que incipit. inq̄sitoris in cerī
puic̄s cū seq̄ntibz. hōtic⁹. iii. p̄ totū

Illsc̄ptio Qui accusat aliquē
debz se inscribere. ad penā ta-
kōis si nō p̄bauerit obhga-
be. ut s. Accusare. fīnij.

Vtq*is* inscriptio sit semp*n*ccaria **R**e^o
Quā crimen nō oppon*v*l*o* directe p*m*o
dū accusatō*s* v*l* denūciatō*s*. A **Q**uā
opponere p*m*odū denūciatō*s* etiā
tūc nō est nccaria inscriptio. sed cari
tatiua mōitio. ex de accu- q*l*iter a q*n*
*i*j. **D**. Sed p*m*odū exceptō*s* ut cum
*obiic*f* accusatori v*l* testi ad **b** ut ab
*accusatōe v*l* testificatōe repellat v*l*
electo ut ap*m*otō*e* excludat*nō* est
*nccaria inscriptio. Sed si ob*ij*c*f* iaz*
affirmato puta in c*o*secre*t*atō*e* ob*ij*c*f*es
debz se obligar*a* ad penā ex*ordinariā*
ad arbitriū iudicis circa vinculū ins
*criptō*s**. **N**ā elect*o* criminē sic p*b*a
*to p*dit* q*8* p*electōe*; a c*o*firmatō*m*
*ei fuerat ac*q*fit*u*. H*p*us habita non*
amittit. extra de accu- sup*hijs*. a. e.
*q*l*iter. a q*n*. i*j*. in *fi*.****

Institutio Capitulū sedevacā
*te p*ot* admittē*a* institutō*e* in be*
*neficē*s* p*st*etatos a p*ionis* si*
*fint p*donec* t*ic*; aliter talis admissio
*a institutio ad ep*m* p*tin*eret. t*n*ī sede*
*vacāte nō p*ot* c*o*ferre b*n*ficia q*ad* col*
*latō*e*; ep*i* p*tin*et ex*de* inst*i*. c*j*. l*i*. v*j*
Instituere heredes quō teneat testa
*tor vide*T*estamētū. i*j*. q*j*. p*totū*.***

Interdic*tū* p*io* c*o*iter. **I**nter*di*
ctū aliud est g*n*iale. ali*b* p*ti*
*culare. G*iale s*r* q*n* g*n*ale in
*terdic*f* regnū aut p*u*incia s*ue* eti*az*
*atas. aut ca*st*o. A. aut villa ut in*c**
*cū in p*tbz*. de q*7*. **D**. Et intelligē*dū**
*est g*n*ale in **b** easu *et* si intēdic*f* et*ra**
*alici*9* q*n*ullā hab*z* integr*ā*. sed t*m**
*p*pt*. Particulare *ro* q*n* de multis*
*ec*cl*esi*s* v*n*av*l* pauci int*dic*ū*t*. ex*de**
*ver*fig*. c*u* in p*tbz*. A. **I**nd*e* in *su*. con*ti*.
*i*j. ti. xxiiij. q*ce*xij. et se. **D****

Quid est dicere **I**nter*di*c*tū* talē loc*u*
***R**o. **F**m **J**mo. **S**ibi ali*b* est dicere
*q*z* interdic*c*ere ibi h*o*ies habitantes a*
*c*ert*is sac*is* ibi accip*ed*is a sepul*ch*ura
*a p*der*id ibi publice celebra*ea**
*sac*ia* c*ferre* p*hibent*. A **S**ic q*z* interdi*ctū**
*est q*d*ā ec*c*astica c*ensura* q*z* q*z* p*h*ib*eb* a p*tic*atō*e* q*ru*nd*ā* s*ac*io*n* et*fi*
*mor*u*. a sepultura. Et ad hoc facit****

q*8* h*o*ek in *su*. con*ti*. q*ce*x. **On*q*p
*at pon*f* a p*ali*s p*tic*ularib*z* p*hib*it*z**
*t*obz* ut c*u* alic*u* inter*di*c*f* ingressus*
*ec*cl*esi*s*. ex*de* sen*exc*is cui*li*. v*j*. **D***
*Loc*u* em*p* se nō est in culpa. nec est*
*s*ac*io*n* p*cept*ibilis.***

Interdic*tū* **F**m **J**mo. host*a* ber*nō*
*p*ot* pon*f* sine r*on*abili c*ā*. s*icut* nec*
*cessatio a **S**inis ut d*ictū* est s*ā*. Cessat*io*. q*j*. et*i*j. ex*co*. c*u* medicinal*li*. v*j*
*a ex*de* h*o*js q*z* fi*a* ma*p* ca*que*huit*
*Quā decre*J*imo. a host*i*. intellig*ūt**
*q*z* s*in*a inter*dicti* nō est ferē*da* p*pter**
*culp*ā* alic*u* p*tic*ular*z* p*sona*: sed p*pter**
*culp*ā* v*m*ūs*itatis* n*ī* c*u* fit d*ns* loc*o* ex*de**
*p*o*. non est nob*is*. a ex*de* of*dele*
*sane*V*n p*ter* fieri p*pter* delict*ū* d*m*. si*
*ue capituli. seu alic*u* c*o*ital*z*. A. **I**nd*e**
*in *su*. c*o*. li. i*j*. ti. xxiiij. q*ce*xv*j*. **D***
*Sed hic nota q*z* null*9* loc*o* p*ter* inter*di*
*ci au*ct*e ordinari*av* delegata p*pe*cu*m*atio*
*debito. vel p*ci*uius*u*is pecunie*
*q*u*ntitate als n*ō* tenet n*ī* fieret de apl*ic**
*ce sedis sp*ā*lia ex*p*ssa licentia. **H**ec*
*bonifaci*o*ctau*9* in q*dā* c*eu*agant*q**
*incipit. Proinde attēdentes.****

Vtq*is* inter*dictū* possit impon*i* non
*precedē*t*e admonit*o*e. **R**o. **F**m **J**mo.*
*Si imponaf*p* culpa q*z* pena s*ue* pe*
*nit*et*ia t*ūc* p*ba*ta culp*av*l not*ia* ex*pi**
*stante ip*om*i p*ot* sine v*lla* admomit*o*e*
*etiā penit*et*ia correcto s*ic* inuenit*de**
*s*in*a susp*ē*sonis q*z* fer*f* c*o*tra delinq*u**
*t*ē*a n*ō* c*tu*mac*ē* s*ue* m*ōitū*. i*j*. q*iii*.
*in loc*o*. A. Sed **F**m host*i*. h*o* intellig*ūt**
*de pena qua*z*; q*z* ip*so* fact*o* incur*at* a*
*canone statut*ā*. **N**ā t*ūc* n*ō* opt*et* p*ced*ere monit*o*z. Sec*āt* si ab hoc im*
*ponaf*p* pena. q*z* t*ūc* admomit*o* deb*z**
*p*ced*ere. ex*de* coh*a*. de*a* mu*c*. s*icut**
*uta nota*f* in *su*. c*o*. co*ti*. q*ce*xij. **D***
*Sed q*n* p*ot* c*tu*mac*ē* infer*f* n*ō* deb*z* in*
*fer*i* n*ī* tra*re* incorrigib*lē* c*tu*mac*ē*. a*
*t*ūc* deb*z* admomit*o* p*ced*ere. ex*de* ap*pel*. repre*h*en*ibilis*.**

Que differ*ētia* est int*er*dict*ū* et*ex*co*cat*o*e*; a susp*ē*son*e*. **R**o. **F**m **T**ap*ie*
*pp*rie* lo*q*ndo ex*co*ica*2* p*sona*. x*j*. q*iii**
*cert*ū*. ex*de* ver*bo* fig*o*. ex*pt*o. Et q*d*ē*

Si est maior separat nō solum a sacris sed etiā a cōione fidicū ut s. Excoicatio. i. q. ii. Sed vniuersitas nō excoicat ut dictū est s. Excoicatio. i. q. xxix. q. inapit. Vniuersitas. A. Illū. q. qtaui. p. xxix. D. Suspēdit q. psonas qnqz qdē a bñficio. qnqz ab officio. qnqz ab vtroqz. ii. q. v. p̄sbiter ex de pur. c. in ter soliditudines. In tē. v. qnqz ipē loc⁹ ut regnū. cītas. castri. v. ecclā. ex de ver. fig. cū in ptibz silt aliquid in terdic⁹ vniuersitas. ut der⁹ v. p̄ples. ex eo. si finia. li. vi. A. Idem in sū. cō. eo. ti. q. cxxix. D. Et nihil est aliud q. sepa-
tio a certis sacris a omibz dñmis offi-
cij. a eccāstica sepultura ut extē. de
spon. n̄ est nobis. ex de penit. a re. q. in te. Et de hac materia plene hēt. **I**nterdictum. iii. q. primo. ii. et. iii. a
aliquid dictū est s. q. ii.

In q. suemūt excoicatio. interdictū a suspēcio. R. fīm lōs. in ptibz. P. iō qdē q. sicut excoicatio d; fieri in sc̄ptis atinētibz cām a cui⁹ sc̄pture exem-
plū tene⁹ iudex excoicato tradere infi-
mense si fuerit req̄situs de q. req̄sito d;
fieri publicū in st̄m v. autētice litē.
Iudex āt hmōi cōstitutōis violator
p mensē vñ ab ingressu ecclā a a di-
uiniis suspēsus est. a supior ad que;
recurred debz ipsā finiam relaxatē. a ex-
coicato ī ad interē cōdenare. Idem per
oia in sentētis suspēciois a interdicto.
Et de h̄ tēs s. Excoicatio. i. q. viii. A.
q. incipit. quō d; D. ex. eo. cū medici-
nalis. li. vi. Scđo q. finia excoicatois
interdicti. suspēciois nō relevat p se
qntē appellatōe; sed bñ p p̄cedētē. ex
de appell. ad hoc qm̄. a. c. pastoral. a
ex. eo. is. cui. li. vi. Ter⁹ q. ligati aliquid
finia de pdictis. nec eligere. nec eligi
p̄nit. ex. de appell. cōstitutus. i. et ex. de
osue. cū dilect⁹. a ex. de excep. aplice
a ex. de elec. cū inf. Q. iō q. null⁹ dic-
tor⁹ d; celebrare dñma. ex de. exco-
mī. c. ii. a. c. postulasti. q. fi. Q. iō q.
tales finias d; monitio p̄cedere q. in-
tellige. ut s. q. iii. A. cū additōe sua
D. a ar. ex de sen. exco. si canonicā li.

v. A. Poti⁹ est sō rubrica de offi. or-
eo. li. S. Sexto q. qlibet cor⁹ iurat an
q. absoluatō nō apliqz strauenire. Et
in oibz p̄ fieri relaxatio ad cautelā.
ex. eo. venerabilis. n̄ eēt interdictū gñia
liter pmulgatū. m̄ q. nō h; locū relax-
atio ad cautelā. ex. eo. p̄nti. li. vi. Se
ptimo q. talis finia est etiā a supiori
bz obſuāda. ex. de offi. or. cū ab ecclā.
Octauo q. null⁹ cor⁹ finia durāte p̄t
testificari. ex. de excep. aplice. a ex. 8
testi. venies in fi. M.ono q. supior nō
d; ipsas finias reuocare v. p̄nūciare
nullas eē mīsi vocatis ptibus. ext. de
appel. romana. q. penit. li. vi. A. satua
straria cōfitudine q. ad relaxatōem
si habet ut in. c. romana. de sen. exco-
li. vi. D. Decimo q. illi q. p. priuilegi
um sunt recepti in pprios a speciales
romane ecclēsie filios. licet ppter hoc
nō sint exempti. tñ sicut nec excoicā-
tis nec interdicti nec suspēdi p̄nt ab
alio q. a romano p̄tifice. v. legato
a latere. ext. de ver. fig. venies. li. vi.
Undecimo q. om̄is pdicta finie nomi-
ne cōfure ecclēsticē atinēt. ext. de
ver. fig. q. rōti. A. Cō. Imo. ut in sū.
cō. e. t. q. cxxxi. vbi pdicta notā. D.
Quis potest interdicere. R. fīm
Imo. et hosti. q. qlibz prelatus hñs
iurisdicōem ordinariā. Quilibet ec-
habens iurisdicōe; delegatā p̄t in-
terdicere ecclēiam terram v. psonā
cōtumacem sue iurisdicōis. etiam si
cōtumax sit ep̄us. ex de off. dele. sane
Dyocesanus tñ non debz suspendere
clericos seu eorū ecclēsias ppetuo vel
ad longū temp⁹ n̄ de cōsenfu capitli
extra de excess. pla. c. i. A. Ibi non si-
de isto tpe longo vel imperpetuū. sed
hanc limitatōem ponūt dicti. Imo.
et hosti. Nam ut ait idem hosti. mihi
esset q. ep̄s sine iudicio capili. n̄ pos-
set suspendere vel ecclās interdicere
cum non tm̄ delegat⁹ sol⁹; sed etiam
subdelegatus p se valeat excoicare.
ut ex de off. dele. ex lēis. ut a notatur
in sum. cō. eo. ti. q. cxxviii. D. Et h̄
maxime qn̄ p̄cedit ex officio suo. q.

tunc cū maiori deliberatō excedendū est Sed regulariter a de iure a de iure
tudine sīma pastore soli⁹ tñm̄da a tre
mēda ē-xj-q-cj-xvj-q-n-vib ex de of-
or-cū ab ecclā. Itē int̄dicere pōt ele
ctus affirmat⁹ licet nondū cōsecreat⁹.
q̄ hoc est iurisdictōis ex de elec-tū
missā. Itē sede vacante int̄dicere pōt
capitulū ex de ma-a obe-hijs q a-c
cū olim-a ext̄ de heretic⁹ ad abolēdā
j-rn⁹. Abbatissa vō int̄dicere n̄ p̄t ut
dictū est s. Abbatissa. q-in. A Predi
cta etiā notāf in dicta. q-cxxvij. B
¶ Quis p̄t int̄dicī Rz⁹. Sicut p̄t colli
gi ex q̄ p̄cedēti q̄libz s̄bdit⁹ k̄ etiā ter
ra ul̄ ecclā p̄t int̄dia a suo p̄lato. aſe
sīma a nō suo iudice lata nō tenet. ex
de of. dele. sane. n̄. a ex. de iudi. At si
cleric⁹. Exempti vō a p̄latis non p̄nt
ab eis int̄dicī. Si tñ ille q̄ est exempt⁹
ex vna p̄to haberet aliq̄s bñficāū
ratōe cui⁹ nō cēt exemptus: in b̄ sui
diocesam̄ sentētis subiacet ext̄ de p̄
uile-cū; capella. Prohibet etiā q̄ in
odū exemptor⁹ ul̄ in fraudē p̄uilegi
oꝝ nō int̄dicant ul̄ excoicent cēden
tes illis ul̄ ab eis emētes. aut eis cōi
cantos. als ōtra faciētes pumiēdi sūt
ex de p̄uile-q̄nto. A Idē in fū. cō. co
ti. q-cxxix. B Sunt tñ casus in q̄bus
exempti s̄sūt diocesam̄ in q̄bz p̄nt
eos interdicē sīue pumīra ōdēna q̄s
habes s. Exempt⁹. q-v. Itē; nō p̄nt
interdicī n̄ a p̄ illi q̄ sunt sp̄cales ec
clesie filij ut s. q-v. dictū est in fi
¶ Priuilegia. q̄ aliq̄ nō p̄nt excoica
ri ul̄ terre eoy interdicī ōcessā singla
ribz p̄sonis ecclasticis ul̄ scolaribz nō
ext̄dūt ad sīmas ep̄oꝝ q̄ ip̄i p̄nt ta
les excoicā interdicī. A Ter. c̄. al
legati nō dicit ep̄oꝝ. sed ḡnālt ordia
nior⁹. B. n̄ sicut ōcessā regibz regimis
ul̄ eoy filiis ul̄ religiosis nō vō e p̄so
nay. sed vōe ordinū. ul̄ locoꝝ extra
de priuile-ne aliqui. li. vi.
¶ Sub q̄ forma verbor⁹ deb⁹ p̄mi int̄
dictū; Rz⁹ forma hec est ul̄ ſimilis
Ros ppter talē cām ecclām sīue tor
rā talē ſup̄omim⁹ in interdō ex-deb⁹

to. ſig. cū in ptibz. a ex. de of. dele. ſa
ne. n̄. Addūt etiā cōiter iudices dicē
tes. ecclastico ſup̄omim⁹ interdicto.
ut Jmo. dicā hoc ad differētā int̄
dicti legalis de q̄ trāfimus ad p̄ns.
Pōt etiā sīma interdicti ad voluntatē
iudicis determinari. puta ut interdi
cat missā cū cantu ul̄ vespas ul̄ ſe
pulturā a hm̄oi Pōt etiā iude⁹ ab in
terdicto excipea ſubincere q̄s vult et
q̄n vult. puta q̄n dñs terre ibi fuerit
p̄nsa a hm̄oi. ext̄ s. sp̄o. nō eſt nobis
A Idē in ſum. cō. eo. ti. q-cxxxij. B
Jmo. a hōſti. Et addūt q̄ ſi p̄ſona
eēt interdēa ul̄ ſuſpēſa p̄ culpa ſua n̄
poſh de licētia alic⁹ celebriare nec ſuſ
pēſi int̄dū; ul̄ ſuſpēſio ſici S; ſi ſuſ
pēſa ul̄ interdēa eēt ob culpā alteri⁹
q̄s aliq̄n fit diā p̄t ſic de int̄dō loſ
q̄ talis ſīma ſuſpendi p̄t. B
¶ Qn̄ ſīma interdēa obliget Rz⁹. Suffi
cit ſīma interdēa publice p̄mulgarī
nec poſtea nēce eſt cā ſingulor⁹ auri
bz inculcaē. Sufficit etiā cū q̄s ſcīvi
cinos ſuos maxime metropolitanaz
ecclā; recepiffe ſīmā ſuare ex. de po
ſtu. pla. c-j. A Idē in ſū. cō. eo. ti. q-c
xij. B Inſup ōes religiosi tā
exēpti q̄ nō exēpti q̄ vidēt ul̄ ſcīve
rint matricē loci ecclā; A. a. maiore ſeu
baptismalē. vt; p. Glo. in de. ex. ſez
q̄tibz. de q̄. T. vbi ide; ſi de cathedralē
B. ſuare q̄dācīq̄ interdū; poſtū au
toritate ſedis aplice. k̄ ordinarioꝝ de
bōt a ip̄i ſuare. alioq̄ nō ſuātos in
currūt excoicatō; ip̄o facto Idē etiā
in interdāl a cēſtatōibz a ſimis in di
ctis p̄ ſtatuta p̄uicabū ſcīlioꝝ k̄ cō
rū auſſe. Idē in ḡnālibz cēſtatōibz
a ſimis cītātū terraꝝ a alioꝝ locorū
q̄s aliq̄n ex ſuſtudīne cap̄la: colle
gia k̄ ſuent⁹ ſeculariū aut regulariū
ecclā ſibi vendicāt nō obſtātibz qui
buſcūq̄ appellaſtōibz antea etiā ad
ſedē aplice. ul̄ ad alioꝝ interiectis et
alijs obiectōibus q̄buſcūq̄. ut in de
ex. frequētibz. de ſen. exc.
¶ Si ſīma interdēa p̄ferat in dey n̄ tñ
pter b̄ intellig⁹ populus interdātū

nec eccl̄uer so. Vñ vno ipsoꝝ interdicto alioſ ſitare admittit ad ſma. ex. eo. ſi ſma. li. vi. Cū vō alioi⁹ t̄re p̄ples eſt interdict⁹ ſingulares eꝝ pſone intelli gūt interdicte. ut in dōc. c. ſi ſentētia q̄. ſi. In ḡnali q̄ interdicto alioi⁹ terra clerici licet; teneat illud obſuare tñ eorū pſone nō ſunt interdicte ſm Wil. et Imo. et iō alibi ex̄ntes i nulo tonen⁹ ut q̄ interdictū. iiij. q̄. ſi. A. Idē in ſu. cō. eo. ti. q. ccxxxv. a ſe. b

¶ Vt ſma interdicti ſuſpēdi poſſit ita q̄ h̄eat celeb̄are ſma. p̄f m h̄oſt. a Imo. Quid loc⁹ eſt eccl̄ia interdicti talis ſma ſuſpēdi p̄t: a tūc licet; ibi celeb̄are. ex. de p̄uile. ut p̄uilegia. Qñ vō eſt interdicta pſona ſeu ſuſpēſa ſi factū eſt p̄ culpa ſuſpenſi v̄l interdā nō poſſit de līma alioi⁹ celeb̄are neq̄ interdictū v̄l ſuſpēſio ſuſpēdi. Si vō factū eſt ppter culpa alteri⁹ qđ alioi⁹ fit. ut. p. vij. q. iij. miroz. a. c. felix. A. Hoc. c. felix. nō videſ ibi h̄iſ. tunc dicit p̄t. ſicut de interdicto loci. q̄ tak ſma ſuſpēdi p̄t p̄ ep̄m ſicut tolli.

¶ Quid ſi inſra t̄p̄ ſuſpēſioſ v̄l in terdicti appelleſ. p̄f m h̄oſt. Appel lari p̄t a ſuſpēſa ſma ſicut a ſeditōna ti. ex. de appel. p̄terea. a. c. dilectis. v̄. verz didim⁹ a idē in ſma ſuſpēſioſ Se eꝝ at in ſma excōicatōis cui⁹ effectus nūq̄ p̄t relaxari ad t̄p̄ ſi oīo tollat ex. de ſen. exco. cū deſideres in prin. A. Idē in ſum. cō. eo. ti. q. ccxxxvij. b

Interdictū ſed. ſ. ſpālt qđ po m̄k in aliquā terrā. Vbi ſcien dū q̄ cū dicte. interdicim⁹ ter rā talis regis v̄l dñi ſm Imo. a. ho ſti. intelligif ois terra q̄ turſdictōni ſue ſub eſt tpe late ſme. a. ſit q̄ in ci minne ſibi fauet Con. ber. Si vō p̄ſen tētia terrā emiſtō eſt interdicta. niſi ſme lator exp̄ſſerit ſue intenderit tā de ea quā habet q̄ ſe ea quā habitur⁹ eſt. Si vō vendit ſuā: remanet illi t̄re.

on⁹ interdicti donec relaxet. ut poſſit Hermān⁹ i tractatu de interdicto ar ex. de poſtu. p̄la. ad hoc. A. Idē in ſu. con. eo. ti. q. ccxxxv. a ſe. b

¶ Quid ſi dñs tpalis ſupponat ter rā ſuā a prorogēt in ſe iurſdictō; ali cui⁹ epi. an poſſit terra eꝝ ab illo int̄ dici. p̄f m h̄oſt. Si ordinari⁹ ſenſe rit in prorogatōem: tūc planū eſt q̄ p̄t. ex. de fo. ſpe. ſignificasti. Sed ſi n̄ ſenſerit adhuc puto q̄ poſſit. a dei a tale interdictū ſuare tenet. ext. de iureiurā. ex. p̄ſep̄to. a de offi. dele. P. et. G. Licet em̄ lay eſt p̄ ſpālē ſuētōe; nō poſſit ſupponē alioſ eccl̄ias v̄l pſo naſ eccl̄asticas t̄re ſue: tñ cū v̄muer fitate tadie tranſeūt. A. Idē in ſu. cō. eo. ti. q. ccxxxv. b

¶ Si c̄itas caſtu a villa ſūt inſdeā illo rū ſuburbia a ſtinētia edificia itelli gūt inſdeā. ex. e. ſi c̄itas. li. vi. Allo vō noīe c̄itatis intelligif qđ muroꝝ am bitu ſineſt ut ibi ſu.

¶ Nūqđ hoīes de tra inſdicta poſſit audire alibi ſma. p̄f m h̄oſt. Si ē inſdicta ppter delictū dñi v̄l vectoris tūc ciues q̄ culpabiles nō exiſtūt p̄nt ex. ipſa tā te intereſſe ſmis n̄ et ip̄i ſueūt inſdicti ppter dñi; pumēdū in eis. q̄ tūc eē alibi n̄ p̄nt intereſſe ſmis. ſic a n̄ p̄nt ſi ppter culpā illoꝝ poſtū ſuit in terba; ex. eo. ſi c̄itas. li. vi. Et idē itol ligēdū ſi alioſ de ip̄ ſi hoībz alio traſſ fort domiſiu. Et eodō intellige de deric alioi⁹ t̄re inſdicte. q̄ ſi culpa biles non exiſtūt: nec ſueūt ip̄i inſdicti ppter alibi celeb̄are ſma.

Interdictū ſcīo ſi aliquā eccl̄ia; Vbi p̄ ſcīdū q̄ ſi eccl̄ia in ter dicti: nec in eapella ei⁹ celeb̄e ri nee in amitterio poterit alioſ ſe p̄ſtiri ſi ipſa eapella v̄l amitteriu ſint eccl̄ie ſi ſueta. A. ſcīdū ex. e. ſi c̄itas. li. vi.

¶ Ord ſi alioſ ſcīter celeb̄at i eccl̄ia aut q̄cūq̄ loco inſdicto. p̄f m. Niſi ſit p̄ uilegiat⁹ in h̄. v̄l n̄ in caſibz a iuē cō eccl̄is celeb̄et: irreglaritatō icurrit. a q̄ nō poterit n̄ p̄ papā ſolui nee p̄t eligi n̄ elige. ex. e. is. q̄. li. vi.

Interdictum quarto. s. q. 8. phi
bef u. ced. tpe intdicti. Et
primo qdē nulla Sma officia
pmittunt ex de pe. a re. q in te. ex de
spō. nō est nobis. Sed b. in vi. eo. ti. c
alma. tpa. multu. b. mō q singulis
diebz in ecclēsiā a mōsterijs misse ce
lebri. a. alia Sma officia. submissa
voc. zianus clausis excoicatis ac in
tdictis exclusis. campamis etiā non
pulsatis ita tñ q nullos alios etiā si
atūdeveniant debet admittē nisi illi
sint sup b. pruilegiati. ex de pruile.
li. vj. ita q tā canonici q dērī ecclā
rū in qbz distributōnes qtidiane tri
buūk ilis q intersūt lōris si nō vene
rint amittat eas sicut admitterēt si
nō esset intdictū ita q solū in festiui
tatibz scz natal. resurrectōis. pētco.
et assump̄tōis bē matie. A. Id est
hodie etiā de festo corporis xp̄i et ei⁹ oce
taua. sicut est statutū p martinū qn
tu. a. Eugeniu. qrtu. ut p; p extraua
gātē. q mdpit. Excellentissimib. cā
pane pulsens. a ianuis apt̄ alta vo
ce Sma celebri. excoicatis exclusis.
interdictis admissis. ita tñ q illi p̄t
q platū est intdictū altai nō appro
pinqnt nō obstatibz qbuscūq p̄uale
ḡis q xuocan⁹ q sufficere debz oibz
q celebri ut dictū est. Hec oia in p
dicto e. alma. Itē; nō q tempore ge
neralis intdicti potest cōfici chrisma
in die cene. ex eo. qm̄ li. vj.

I Utq tpe interdicti ministrari pos
sint eccāstica sacram̄ta Rō. II. ex de
sen. exco. An̄so. S; b. multas recipit
exceptōes. IIā p̄o qdē excip̄i bāpm̄
cathēcism⁹ za affirmatio nō solū p̄uu
loz vt in dicto e. r̄nso. h. etiā adulter⁹
ex eo. qm̄ li. vj. Itē excip̄i p̄m̄a non
solū morientiū: sed etiā viuora sano
rū. dum tñ nō fuerint excoicati q nō
p̄nt admitti nisi in morte a exceptis
illis ppter qz culpā u. dolū lata est
smā interdicti. u. q prebuerūt filiū
auxiliū u. fauore. si nō p̄i⁹ satisface
tint b. de satisfaciēdo dederint p̄doneā
cautōe. Aut si b. nō p̄nt nisi iurauē

tint q cū poterint satisfaciēt. a ad sa
tisfactōem faciēdā p illos q tenēt da
būt ciliū et auxiliū a p posse labora
būt. Sec ppter aliqd p̄dictoy debz fi
eri relaxatō interdicti ut ex eo. alma
li. vj. Itē excip̄i eucaristia q ad dece
ntes ex de pe. et re. q in te. Negat
extrema vniō ut in dicto e. q in te.
A. Meli⁹ facit e. r̄nso. ex 8 sen. exco. a
idē nota in sū. cō. li. iij. ti. xxij. q. cc
xxv. H. Ad ordines at nō poterit lay
cōloci intdicti pmouei. Sec qāt de h̄is
q erāt clerici nec sūt intdicti. A. Plaz
tales ad alios ordines poterūt pmo
ueri f̄m eū. Jmo. a i. dā. q. ccxxv
B. M̄noma. f̄m inno. f̄ci p̄nt ap̄s
intdictos. qz a ap̄s infideles. t̄thūk
xxij. di. deīn nō tñ debz fieri b̄ndictō
nuptiar⁹ f̄m bōsti. A. Idem in sū. cō.
eo. ti. q. cxxxvij. D

I Utq tpe ḡnialis intdicti cōebat ec
clesiastica sepultā Rō. ii. Jmo. Qn
est intdicta cōiter atiq terra u. atiq
vniūtis denegat laycē eccāstica se
pultura etiā s̄p̄m̄a; acceptant ex de
pe. q in te. q intdicti sūt etiā p̄tōz
res nō sūt. xxij. q. iij. si h̄es. xvij. q.
iij. miro. Sed illi q int p̄dcōs excoicā
tur etiā ab ipa excoicato e absoluā
tur remanēt tñ adhuc intdicti don⁹
absoluaf intdictū Si tñ in morietibz
apparuerint signa p̄m̄a a postea fue
rit solutū intdictū tūc taliū corpora c̄t
ap̄s ecclām trāsserēda. ar. ex de sen.
exco. cū illo. A. Meli⁹ eo. ti. c. A. nob
ij. H. Et si ap̄s ecclā; stāte adhuc int
dicto sepulti fuerint nō erūt postea ex
humādi cū ad eū statū venerit res a
q incip̄e potuit. Et p hm̄oi intdictis. s
q penituerūt lic; mortuāia recipie ac
p̄ eis orandū e. xi. q. iij. q. cū q. S; si n̄
penituerūt. nec p̄ eis orandū est nec
mortuāia redpiedā sūt. lxx. di. c. si.
A. Idem in sū. con. eo. ti. q. ccl. H. Cleri
cis do q in tali generaliter nō sunt
intdicti non negat ecclesiastica ses
pultura. sine pulsatōe tñ cāpana p̄a
cessante om̄i solēnitate. ut in dicto e.
q in te. S; q ibi dicit cū silentio non

vibes hodie intelligendus de silentio funerali officij qz cū cedat qd mai9 est scz dicere horas a missas sumisse ut in j. dicitur est. a de officio funera ti cedivit.

Vtrq qndo ecclia est singulariter int̄dicta illi de p̄plo possint alibi eligere sepulturā. Rx⁹ fm Inno. Si est int̄di cta in penā ppk eccl si multi ex eis nō detinqut: s̄ forte vniuersitas v̄l maior ps. v̄l forte qd deliq̄t dñs a in h̄ p̄pus mī: tūc prochiam nō p̄nt in alia ecclia ecclia nō int̄dicta eligere sepulturā n̄ forte ex p̄ulegio. ex. de p̄u. ut p̄u legia. Si v̄o est int̄dicta ppter delictū clericorū tñ v̄l ppter h̄ qd violata su erit: tūc prochiam p̄nt i alia ecclia n̄ int̄dicta eligere sepulturā. a audire Sina. A Con. hosti. ut in sū. cō. eo. ti. q. ccl. in principio. B

Vtrq oēs int̄dicti vitandi sunt. Rx⁹ fm Inno. Hostiē. et Berñ. in sumis officijs vitadi sunt oēs illi qd p̄prio nomine v̄l alia éta circulo cutde p̄ finaz designat qd et dicū noiatum int̄dicti in Insti. de ex. h̄ere. li. q. nōiatu. Itē v tandi sunt tanq noiatū int̄dicti oēs illi de qbz stat qd int̄dicti sunt. ut si c̄tas v̄l castz int̄dicti. Si v̄o int̄dicant fau tores siue p̄cipātes in criminē: nō dicū noiatum int̄dicti. sed tñ in gñe. Vn tales nō tenet qd eritare qusq p̄ iudicē speachēn. a iudicent. n̄ for te cox p̄cipatio esset multū notoria ita qd iustificati n̄ cēt loc⁹ ex. de co de. a mu tua nos. A Jde in sū. cō. eo. ti. q. cclxxvij. B

Indō c̄cedi alicui p̄sonē singlari ut tpe int̄dicti possit celebraō a audi re Sina in vōce sumissa: tūc ei famili ares ad audiēdu cū illa a celebrādu fibi admittū. Sed nō sic de familiai b̄ alie collegij. qd n̄ p̄ulegati fues rint admitti nō dñt Tali qd c̄cessione nō p̄t gaudere ille cui culpa dolō vel fiaude fuit finia lata. seu qd ad p̄etrā dū ipſu delictū p̄buit c̄filiū auxiliuz v̄l fauore ex. de p̄ule. licet. li. vj.

Epī qd fuit in via p̄nt secū ferre alta

re p̄tilea facē sibi celebraūbiciūq furent. nō obstante int̄dicto. ext. de p̄ule. qm li. vi. Epī qd nō incurrit ipso facto finiam int̄dicti. ut s̄. Epus. F. A. qd incipit epī a supiores. B

An in locis exēptis celebrai possit tpe int̄dicti grātias. Rx⁹. Nō n̄ s̄ in alijs. ex. eo. alma in sū. a de p̄ule. au toritate. hec. li. vj.

Sed nūqd ex sola cōsuetudine p̄t alijs venire extra int̄dictū. Rx⁹. ex de cōsuetudi. cū int̄di. A Jde in sū. cō. eo. ti. q. cclij. fm Inno. a Hosti. B

Vtrq tpe int̄dicti licet secularibz extra ecclā audire v̄l auscultatē offi cū qd fit in ecclia. Rx⁹ fm Hostiē. Ex cōicatis a interdictis nō licet audire neq; clericis licet ita alte celebraē qd deforū possint audiri. nec est eis pa portāda. aut fenestra v̄l hostiū ape riendū ad videndū corp⁹ xp̄i v̄l ad offerēdu p̄ euangeliu. hec colligūt ex. de penī. qd mte. Con. satis R̄ap. a Wil. Et ibidē dicit Wil. qd n̄ p̄hibē se culares audire horas qd extē eccliam si ue p̄ viam dicin⁹. A Con. cū Wil. mo nal. ut p̄ in sū. cō. eo. ti. q. cclx. B

Nūquid tpe int̄dicti possit sac̄dos benedicere peram a baculum pe grinoz Rx⁹ fm Wil. Cū nō repiaſt esse p̄hibitum videſt esse cōcessum. A Jde in sum. cō. eo. ti. q. cclvij. B

Quid si ppter fauore a ad instāti am aliquo p̄ positū est int̄dictū a illi nō seruant sed allegāt qd habeāt p̄uilegia a hmōi. Rx⁹. Necq; alii seruaē tenent. ne de alio p̄ fetu ipsi rideveri deant ex. de p̄ule. petistis. A Ven est si p̄ulegati excesserint termios suo rū p̄ulegiorū in obseruātia int̄dā. ut patet in eo. c. petistis. hec etiā. no tanf in sum. con. eo. ti. q. cclxij. vbi etiam addit fm Hostiē. qd si aliqui ponunt v̄l pom̄ p̄curant int̄dictuz a postea ipsi soli celebrent a ad ip̄os pp̄les concurrat a quibz oblatōes ac apiant et alie ecclie defrauden̄istis celebrazione non licet occasione sui p̄ulegij. B

¶ Quo cleric in officio violent interdictum Regis Imo. Clericus violat in interdictum quoniam officium vel ordinem exercit in missa non solum celebrando ut sacerdos sed etiam catice offerendo ut subdypaconia vel viceos siue ampullas ut accolit a hominibus. Sicut et celebrando primcipaliter A. uero qui in officio suo ut in confessione episcopis de quod est. B. vespas a matutinas et hominibus. xij. q. iij. si quis episcopus in fine. A. Imo in medio. et est c. si quis episcopus. iiij. Sed a in primo de B. aliquod servatur. Et hoc est verum siue quis vestit officio ordinum maiorum sive minorum Regis Imo. a in summa. eo. tunc. q. celij. B. nec credi me irregularitate vel suspensione incurrere quod officio intentus etiam caret cum aliis non tamquam celebit nec aliis in suo officio agit cum hoc nusquam inueniatur; peccet. Et intelligendum nisi hoc faciat ex contemptu Regis Hostie. ex de excessu placitata. A. Dicit etiam hostie. quod tunc talis quod intentus officio ab irregularitate excusa quoniam ignoranter audit Sima officia ex quodam simplici deuotio. Secundum si est ex contemptu. puta. quod facit celebrare Sima. et auctem probat quod tunc irregularitate incurrit. ut in ecclesiastica et de de-exco-mi. id. q. fi. C. Wil. du. ut in eadem. q. celij. B. Legere autem psalmos vel euangelia dicere quibus per in terra interdicta. sic a predicare. ex de seni exco-responso. A. Idem in dicta. q. celij. B. **¶** Quid si clericus dicat epulum sine appetitu Regis Imo. Si consuetudo est quod aliquis sibi distincte ordinis dicat epulum vel portet ciborum. vel faciat quod alius pertinens ad aliquem ordinem non erit irregularis quod id facit Vbi vero consuetudo non est fit irregularis. xij. q. iij. si quis episcopus. iiij. Sed si faciat ea quod non sunt alicui ordinis deputata. ut si in matutinis legat lectio eius. vel caret insonitu non fit irregularis. C. hostie. a. Wil. du. A. Idem in summa. eo. tunc. q. celi. vij. B. **¶** Quid de simplici clero quod huius tunc primaria tonsura Regis hostie. Si in officio suo cantet. puto quod irregularitate incurrat. xij. di. p. B. Idem Wil. du. in

spacio. A. priuati doctores non videtur loqui de clero primetonsure tunc ad cuius officium mil spesale videtur pertinere. cum prima tonsura non sit ordo. sed quodam dispositio ad ordines Regis theologos coiter ut in summa. eo. tunc. q. celi. vij. ubi etiam patitur; quod dicti doctri. dicuntur simplici clericis. nec additur quod habet primaria tonsura tunc. sed videtur loqui de clero ordinum minorum. de quod loquitur allegatus. c. p. B.

¶ Quid de bennedicto mense vel a Regis Imo. In bennedicto mense non ostendit irregularitas; cum nulli ordinis deputata sit. ar. xliij. di. c. fi. S; in bennedicto a Regis secundum videtur. quod annexa est ordinis de coniuncti. iij. a. Idem Wil. du. A. Idem in summa. eo. tunc. q. celi. v. B. Intelligendum autem est quod ita fuit tempore predicatorum Regis. a. Wil. q. quando non ticebat in ecclesiis celebrare etiam secreta nisi ex priuilegio Hodie tunc licet celebrare secreto quod maius est ex ecclesiastica. li. viij. a. secreto aqua benedicere licet. quod minus est.

¶ Quid si quis tempore interdicti aliquem exercitat vel absoluunt Regis Imo. a hostie. Non est irregularis quod huius non appetit ex ordine. sed ex turrisdicto. iiij. q. i. ne mo ex de electio transmissa. Sed absolucionis solemnia exhibere sic est dicere cum stola psalteria orationem. vel in ecclesia introducere exercitatum est ordinis a officiis. ar. ex ecclesiastico in fine. xij. q. iij. Subenti a. c. se. Vnde hoc facies irregularis est Idem Wil. du. A. Idem in summa. eo. tunc. questione. celi. vj. B.

¶ Ut tempore interdicti possit fieri introductio mulierum in ecclesia per partum Regis Imo. Bernardus. Non licet. A. Idem in summa. eo. tunc. q. celi. v. ubi etiam sibi Regis Hostien. quod sicut non licet bennedictio nuptialis. B.

¶ Quid si laicus violat interdictum Regis Imo. Non incurrit irregularitatem vel suspensionem. cum nec ordinis nec officium habeat. graviter tunc peccat et puniendus est Idem hostie. A. Idem in summa. eo. tunc. q. celi. vij. B. Si vero tempore interdicti exerceat aliqua officia que non sunt alicuius

ordinis. puta doceat scolares. exercet at tabellionatū. aut aduocatōne; a bmoī. nō peccat. ut ponit Wil. du. A. Idē in sū. cō. eo. ti. q. celij. Ibi tñ so luvit̄ dici de irregularitate quā q̄s hac occasiōe nō incurrit con. Hosti-
cet Imo. visus sit sensisse ūtū. ut p; i dca. q. celij. cui⁹ dictū p̄t intelli-
gi in cloco q̄ exerceret scolas v̄l aliqd bmoī q̄s c̄t amexū ordini ex cōfue-
tudine v̄l ostitutōe Als clarū. ut p̄t
astare etiā ex dictis ipi⁹ Imo. ibidē
positis. q̄ ex talibz q̄ nō opetunt nec
ordini nec officō ecclesiā nō irroga-
tur irregularitas sic nec p̄ctm. cū nō
reperiā⁹ phibita. D. Quid de illo cui
int̄dict⁹ est aliq̄s spālis act⁹ puta in
gressus eccl̄e. Hūc casivite. P. penk.
q̄ in si. A. In h̄ etiā dicēdū q̄ cui int̄-
dicat aliq̄s act⁹ v̄l spāle officiū. p̄t
alia exercere fm Monal. a in sū. cō.
eo. ti. q. celj. B

Sed nūqd layci int̄dicti p̄nt orare
in eccl̄a. Rx° fm Wil. Propt̄ gniale in-
terdictū nō intelligo h̄ cēphibitū Se
cō si exp̄sse sit eis int̄dict⁹ ingressus
eccl̄e. Idē Monal. A. Idē in sū. cō. eo.
ti. q. celj. vbi etiā s̄i q̄ p̄t orari orōe
puata etiā in eccl̄a interdicta. nisi ab
excōicato maiori v̄l interdicto ab in-
gressu eccl̄e. B

Quid si sacerdos pbabili credit q̄ ali-
q̄ int̄dicti sint in eccl̄a Rx° fm Wil. D;
monere in gniali q̄ exēat als n̄ tene-
vita eos maxime publicē don⁹ ostet
de s̄rīa. A. Hodie circa h̄ magna fcā
est innovatio ut p; s̄. Cleric⁹. iiiij. ad
si. in additōe. B

Quid si sacerdos recipiat sc̄t h̄c;
int̄dictū. nūqd alij tenebūs exire Rx°
fm Wil. credo q̄ nō neq̄ peccat audi-
endo s̄ina. h̄ sol⁹ sacerdos Idē Monal.
A. Quo ad p̄ctm v̄q̄ est. n̄ oſentiat
in h̄ sacerdoti. aut eis placeat factū ei⁹
fm eosdē. ut in sum. cō. eo. ti. q. celv.
B. Et vide in seqn̄ti. q̄ primo.

Que pena cleric⁹ nō seruat̄ int̄di-
ctū. Rx° fm Host. Ille q̄ sc̄t celeb̄t
in loco int̄dicto vndeūq̄ sit: irregula-

ris est a suspēsus. ex de clo. exco. mi-
postulastis. q̄. vi. et ex de elec. cū int̄-
a ex co. is q̄. li. vi. Et iō n̄ p̄t bñficia
coferre. ex de oſel. p̄ben. q̄. diuſitatē
a ex co. de exco. p̄la. tāta Cō. Imo.
et Her. Itē nō p̄t talis eligi nec eli-
gere. ex de oſue. cū dilect⁹. q̄. q̄. nob̄.
a in dicto e. is q̄. nec eē postulari. ex
de postu. p̄la. c. j. Itē q̄ nō seruat int̄-
dictū remouēd⁹ ē a bñficio. ex de clo.
exco. mi. postulast. q̄. vi. A. Idē in sū.
cō. eo. ti. q. celvij. vbi ec. addit⁹ fm
Imo. et Host. q̄. violās int̄dictū: a
atios ad violādū inducēs suspēsus ē
a si est p̄lat⁹ om̄is ei⁹ institutio desti-
tutio. collatio p̄benday. bñficiay. ac
dignitatū. a fine in qſcūq̄ plate: sūt
irrita inanes. Rō ḡ p̄t p̄missa facē
Et ut aut̄ id; forte dicēdū i alij sp̄i
ritualibz sc̄; q̄ si eis oſerti nō p̄t. sic
nec facta ab eis collatō valet. ut i di-
cto e. is q̄. tamen talis grauit̄ peccat
ut ibidē s̄i. Et q̄n s̄i eccl̄ia violata si-
ue polluta semino v̄l sanguine. vide
s̄. Cōſecratio. iiij. q̄. iiiij. cui seqn̄tibus.
Simile ec̄ si q̄s in aliqua eccl̄a nō sup-
posita interdicto celebrabat presen-
tibus personis interdictis: licet grū-
ter peccet celebrando eis: tamen non
fit irregularis. q̄. hoc non habet in
iure. ut ibidē. Sed tamen om̄is scien-
ter celebrans: siue in loco interdicto
siue personis interdictis a iure v̄l a
quo cū q̄ iudice v̄l recipiens publicē
interdictos ad diuina officia: seu fa-
cramēta: siue ad sepulturā: est inter-
dictus ab ingressu eccl̄e. ex de pri-
uile. episcopony. li. vi. Et si in ea se in-
gerat in suo offici fit irregularis ex
co. is cui lib. vi. Et de hoc easu habes
q̄. Suspensus. Viiij. A. Ibi dicēt de in-
terdicto ab ingressu eccl̄e. B

Quid si cleric⁹ existētes noſati int̄-
dicti celeb̄t diuina. Rx° fm Imo.

Irregulares sunt. xi. q. iii. si q̄s ep̄s in dominatio. a sunt deponēdi p̄petuo nisi q̄ si multi sunt tūc principales sunt deponendi. cū alijs & sup irre-
gularitate poterit disp̄sari. sed nō mi-
si p̄ papā. A. Ide in sum. cō. eo. ti. q̄
televñ. Et facit extra de clericis exco-
cato mi. c. latores Ibi ec̄ s̄r q̄ multi
tudo itelligif cū excedit numer. xl. B.

Interdic̄tus. q̄to de relaxatōe
interdic̄ti Vbi sciēdū q̄ postq̄
sīna interdic̄ti p̄ alijs inferio-
res prelatos rōnabilititer lata est ma-
iores nō debet cā relaxare absq̄ con-
grua satisfactōea cōscientia illi⁹ qui
tulit cā. ex. de offi. or. cū ab eccliaru⁹.
Si & nō rōnabilititer lata fit: debet q̄
tulit cā sine difficultate relaxare. ex-
de offi. or. graue. seu supior ad que;
recurrif. ex. co. cū medicinalis. li. vij.
Archiep̄s n̄ p̄ relaxatōem interdic̄tu⁹ u&
excomunicatōe; siue suspēsionē latas
ab officiālībz archidiaconis seu alijs
iurisdictōem h̄ntibus subditis suf-
fraganeor̄ ipfis q̄ tulerūt omissis n̄
es̄t strata cōsuetudo. ex. ecōe roma-
na li. vij. A. Ibi s̄r q̄ archiep̄s u& e9
officiales nisi predicto mō dictas sen-
tētias nō relaxent. Vñ dīaf q̄ si re-
laxauerūt licet male egeāt tñ tenet
relaxatio ut p̄t; in sum. con. li. iij. ti.
xxxiij. q̄. celi xix. vbi dīaf fm̄ Imo. q̄
si ep̄s de facto relaxet sīnas ab inferi-
oribz latas: male quidē facit: sed tes-
net relaxatio. n̄ forte aliq̄ cōsuetudo
obstaret. B.

Cū q̄s int̄dicto u& excoicatōe astrī
et̄ offert se ad iusticiā eorū p̄ quibz
sententiā accepit iudex cū ne sic dece-
dat absoluere potest etiā si aduersa-
ps appelleat ne absoluat. Deb̄ tamē
an̄ absoluētē recipi ab illo suffici-
ens cauto q̄ in presentia romani po-
tificis ad quē appellat si voluerit ap-
pellator u& corā iudice cui causa; de-
legauerit iuri parebit. Et idē de hijs
qui dicunt se iuste excomunicatoz
vel interdictos. A. Etiā si hijs q̄ hu-
iūsmodi p̄tulerunt sententiā ad seb̄

apostolicam appellare ut in. c. de q̄
statim. B. ext. de appella. q̄ fronte.

Vtrū sententia interdicti relaxati
possit nudo verbo fm̄ Hosti. Licet
in sententia exco municationis exp̄s
sa sit solēmis forma quā habes sup̄.
Absolutio. v. q̄ij. seculis tamē in sens-
tentia interdicti et suspēsionis. q̄ nu-
do verbo p̄ferant u& totaliter relaxā-
tur. cū iuramento tñ ut s̄. interdic̄tu⁹
i. q̄. v. A. qui incipit. in quo iuueniūt
B. et. ar. est ext. eo. alma. li. vij.

Quid si q̄s tēpe generalis inter-
dic̄ti vult satisfac̄re a sic absolui fm̄
fm̄ Johā. Si is p̄pter cui⁹ culpā lat-
tū est interdic̄tu⁹ satisfac̄re vult: tol-
lef interdic̄tus. Si & culpabilis fuit
tanq̄ cōficiarius vel auxiliari⁹: licet
accipiat cautio a iniungat peniten-
tia nō relaxabi⁹ interdic̄tum q̄f eo. al-
ma. li. vij. q̄ si nō p̄pter ei⁹ culpā latū
est ipse qđem pum⁹. sed e9 satisfactō
nō req̄titur ex eo. si sīna. q̄j. A. li. vij.
B. et. in dicto. c. alma

Interstatus. Requre. & successio
ab intestato.

Intimiditas Requre. & Timor

Agnētū. Quid est agēdū de
inuentis fm̄. fm̄ Tho. ii. ii. q̄.
lxvj. Distinguēdū est cū res
inuentas. Quēdā ei sūt q̄ nūq̄ fūēt
in bonis aticu⁹ sic lapilli a gēme q̄ i
iuueniūt in tito; e maris. a talia occas-
pāti cōedūt. Et eatē rō est de thesau-
ris antiq̄ tpe sub tra occultat. q̄p̄ n̄
est alijs possessor. ri q̄ fm̄ leges cui
les tenet medietatē daē dño agri. In-
tellige si muēt in alieno n̄ data opa
h̄ si data opa in iuūc̄tūmibil tenet dare
dño. A. imo totū tenet dare. ut in. l.
vīnica. C. 8 thesauri. x. a nōt glo. in
Insti. 8 re. viii. & thesauri. sup̄. bō
opa. Et h̄ est rex ec̄ si cū voluntate dñi
req̄teret. q̄ ec̄ cū voluntate dñi n̄ poss̄
q̄teret in alieno thesauri suo noīe. ut
in dca. l. vīnica. vbi ec̄ p; q̄ thesauri
s̄i coadunatō req̄ mobiliū absēdī-
ta q̄p̄ ignorāt possessorēs seu dñi. p̄p̄

actustatē t̄pis Ibi etiā pat; q̄ nec in solo suo p̄t q̄s querere thesaux arte magica dīmatōib⁹ v̄l alijs illat⁹ modis aliter thesaur⁹ cēt fisci. ut notat glo. in dicto. q̄ thesauros. B. in insti- de rey diui. q̄ Itē ea. A. Ibi de b̄ nihil dī. sed puto q̄ velit allegare. q̄ mīme diate seqn̄tē. Itē lapilli. vbi s̄. Itē lapilli a gēmea cetera q̄ in titorie ma- ris inueniūt iure naturali statī inuen- tōis fuit Sed ad materiam thesauri meli⁹ facit eodē titlo. Et thesauros vbi s̄. Thesauros q̄s q̄s in suo loco inue- nent: diu⁹ Adrian⁹ naturalē eq̄tātē fecut⁹ ei cōfessit q̄ inueniāt. Ideq̄ statu- it. si q̄s in sacro aut religioso loco for- tuito casu inuenierit At si q̄s in alieno solo n̄ data ad b̄ opa sed fortuito casu inuenierit dimidiū inuentori et dimidiū dño soli cōfessit. Si q̄s in ces- saris loco inuenierit: dimidiū inuēto- ris a dimidiū cesaris cē cōstituit. Cui cōueniēt ut si q̄s in publico loco v̄l in fiscaliv̄l cātatis inuenierit dimi- diū ipsi⁹ esse. dimidiū fisciv̄l cātatis B. Quedā v̄ res inuēte fuerūt de p̄- pinq̄ in aliqui⁹ bonis: et tūc si q̄s eas accipiat nō animo detinēdi sed resti- tuēdi dño nō omittit furtū. als furtū omittit. xiiij. q. v. si qd̄. a. c. multi s̄. ¶ Quid si res ab aliqui⁹ inuēta sit q̄ fu- it a p̄prio dño habitap̄ derelicto. Reo Res q̄ habet p̄ derelicto: occupanti cōcodif. siue sit mobilis a abh̄cias. si ue sit immobil. ut si exē de hoc fido hac mēte ut p̄ derelicto habeā. ff. pro- derelic. l. j. Sed si i mari iactauero res meas cā alleūdi nauē nō habeo p̄ derelictis. q̄ nō hac intētōe abh̄cio. Vñ si h̄b̄p̄ inuolutus iactauit: nō h̄eo p̄ derelicto. Sec⁹ p̄sumi⁹ si iactauit ap- tum. in Justi. de re. diui. q̄. vlt. A. Ibi s̄. de rebus iactatis. sed nō de ista pre- sumptōe. sed de ea s̄. in sum. con. li. q̄. vj. q. xvij. fm̄ hosti. et VI. B. ¶ Sed qualit̄ restitue⁹ res inuēta. Reo fm̄ Ray. a. hosti. Studebit inuenire il- lum q̄ cā amissit. a si optot faciet pub- licē dic̄ p̄ preconē v̄l in ecclēsus p̄ lo-

ta vbi expediet. a illū si inuenient a p̄- cīrūstātias certificēt q̄ illī fūerit: il- ti restitue⁹ als eroget paupib⁹ v̄l ipē p̄t tenē si est indigēs. a fm̄ q̄sda; auētē p̄marij sui. A. Hoc fūit dictum Ray. q̄ etiā dīat. q̄ tūc oret p̄ illo cu- tis res fuit. ut in sum. cō. eo. ti. q. x- vij. B. seu dyocesani si forte sibi reti- nuerit dispēlatōe; taliū. A. Hoc fūit dictū glo. Ray. cui cō. VI. ut in dicta q. xvij. B.

Inuidia. Utq̄ inuidia fit trī- sticia de alieno bono. Reo fm̄ Tho. ii. n. q. xxxvij. De alieno bono p̄t esse trīsticia duplē. Vno⁹ qn̄ do alijs trīstaf de bono alicui⁹ inqntū ex hoc imminet sibi pīctū alicui⁹ no cumīti: sicut cū homo trīstaf de ex- altatōe inimici sui timēs ne ledat cū a talis trīsticia nō est inuidia: s̄ ma- gis timoris effect⁹. ut philoso. dīcit. Altō mō inqntū bonū alteri⁹ existi- mat diminutiū p̄prie glorie seu ex- collētie. a b̄ mō de bono altei⁹ fīstari ē inuidia. a iō p̄cipue de illis bonis in- uidēt hoīes in q̄bz est gloria a in q̄bz amāt hōaria in opīmōe cē. ut philo- so. dīcit. ij. Ethbi. A. P̄t etiā cē inuidia hīc trīsticia non p̄cederet ex b̄ re- spectu sed als ex defectu caritatis. s̄. et dyabol⁹ nō timebat p̄ hoīe; dimi- nutōe; glorie sue quā nullaten⁹ pote- rat h̄ze a tñ inuidit homi. Sap. ii. ibi Inuidia. tñ. Vñ et grīalt potest dīc̄ q̄ inuidia est trīsticia boni statī ex defectu caritatis p̄cedens. Potest eti- am quo ad primū modū adesse pec- eatū. ut si q̄s occasione timoris dedi- naret ad aliqui⁹ contra caritatem dei vel proximi. B.

I Utq̄ inuidia fit p̄ctī. Reo fm̄ tho- vbi sup̄ia Inuidia p̄pē est trīsticia de bonis alicui⁹ inqntū alter excedit ip̄z. a istud s̄ est pīauū. vbi philoso. ed- dīcit. ij. Ethico. q̄ dolet de eo de q̄ est gaudendū sc̄; de bono p̄ximi. q̄ si do- leat q̄s de bono p̄ximi n̄ q̄ ille habet; sed q̄ sibi deest non erit inuidia sed ze- tūs. de quo h̄es. Zelus.

Vtrū iniudia sit pētī mōile. R^o
fīm Tho. vbi s. Inuidia ex suo gñie
est pētī mōile. q̄ p̄triaſ caritati q̄
gaudet de bono pximi. Si tñ sit imp-
fecta rō iniudie sc̄ in motu sensuali-
tatis. sic est veniale peccatum.

Inuidia Vtrū sit pētī q̄le
a q̄ndo h̄es. S. Silatio a T̄po
chrifis in litera. v.
Ra Vtrū sit pētī mōile. R^o
fīm Tho. iij. iij. q. dviij. Motus
ix p̄t eē mordinat⁹ dupl. A
nā ut h̄eſ in ſu. de vicijs Ira est irro-
nabil turbato mētis v̄l mordinatus
appetit⁹ vindicte. B. Vno mō ex pte
appetibl. utputa cū q̄s appetit iniu-
ſtā vindicta ſic ex gñie ſuo ira est
pētī mortale. q̄ p̄triaſ caritati a
iusticie. Pōt tñ atingō q̄ aliq̄s app-
etit⁹ vindicte ſit veniale. p̄ter impfe-
ctō; act⁹; q̄ quidē impfectō v̄l est ex
pte appetētis puta cū mot⁹ ire pue-
nit iudicū rōis: v̄l est ex pte appeti-
bilis. puta cū q̄s appetit in aliq̄ mos-
dico ſe vindicare. ita q̄ ſi actualit in-
ferat nō est mōile. puta ſi pap̄ tēhit
aliq̄ pueq̄ p capilloz: v̄l aliquid
hmōi. Alio mō p̄t eē mot⁹ ire mordin-
nat⁹ q̄ntū ad modū irascēdi. utputa
ſi nimis ardēter irasca² interi⁹. v̄l m̄
mis manifest; exter⁹ ſigna ire. a ſic
fīm ſe ex ſuo gñie nō habz rōem p̄cī
mortal. A. q̄ appetit⁹ nō est mordin-
nat⁹ ex pte materie. cū nō appetatur
vindicta iniusta. ut p; p cūs Tho. B
Pōt tñ atingere q̄ ſit mōile. ut ſi ex
vehemētia ire q̄s excedat a dilectionē
pximi v̄l dei. A. Quatuor modis pōt
q̄s hoc caſu a dei v̄l a pximi caritate
decidē. Pōto qñ ex ira multū turba⁹
atra dū. q̄r ira atēria² caritati q̄ indu-
dit in ſe paciam & benignitatē. i. ad
Cor. xij. Scđo cū q̄s ex ira ageret ali-
qđ reputabil ſcādali. nā Mat. xvij
dr. Veili p̄ quē ſcādali venit Terco
ſi ex ira dedderet in odiū. Qui ei odit
frēm ſuū homicida eſt. i. Job. iij. Q̄r
to ſi ira lōgo tpe tenea² fīm Aug. in
omelia. de igne purgatoriij. a. d. xxv

Ira. Irregularitas.

Fals āt Et vitē longū tps ſi pſeu-
rat p̄ diē nālem. iux iad Ep̄b. iiiij.
Sol nō occidat ſup ira diāvīam. a
vitē ſentire Alex. de hales ſup. ii. ſe-
tentiax. di. xxxix. q. vi. B. Et de hac
māvite. ſ. Patiētia. et ſ. Vindicatio-

IIrregularitas p̄tio de irregla-
ritate homicidaꝝ. Oēs q̄ ba-
bucēt officiū in vindicta fan-
guinis ſit irregulares. ut dictū eſt ſi
Homicidiū. iij. ſ. i. a. eē fīm Wil. ſi n̄
fuerit ſecut⁹ effectus. tñ in h̄ casu ſim
eū. ēps p̄t dispēſare. A. Et cū illo ſit
q̄ nō ex officio: h̄ odio v̄l rancōe opā
debit. a fecit qđ potuit ut occideret ali-
quez: ſed tñ nō occidit nec multilauit
ſi; tñ tal indiget dispēſatō ſim eū.
Wil. ut in ſu. co. li. ii. tit. i. q. xxij. B
Nō āt p̄t ſi effect⁹ ſecut⁹ ē. De h̄is āt
q̄ inſunt vindicte ſanguinis h̄es ſi. ho-
miciū. iij. ſ. iiiij. A. q̄ incipit Vtrū
om̄s id. B. Ord de illo q̄ ſuit in pug-
vbi aliq̄ inſecti ſuit vide ſi. Homici-
diū. iij. ſ. vi. A. q̄ incipit Ord ſi ples.

¶ Quid de illis q̄ iurſignai zelo ſidi
a p̄t indulgētia q̄ dabat attuleit ti-
gna ad cremādū hēticos nūqđ ſunt
irregulaꝝ. R^o ſim Wil. Simā illa eſt
coopata ad mortē irregulares ſt nec
dispēſabif cū eis n̄ p papā. Si āt nō
eſt coopata: q̄ iā forte mortui erāt.
v̄l anq̄ mā illa incedēt mortui ſu. tñ
efficiūt irregulares. A. Aut ſi indigēt
dispēſatō ſufficit epi dispēſa⁹ ſi; eū.
Wil. a i ſu. e. t. q. xxij. B. Q̄ ſi dubi-
ta² meli⁹ ē tenētū. ut abh̄ dispēſa⁹
pape n̄ miſtrēt n̄ p̄moueā: eſt ſi tēp-
or ad aures. A. Idē i dca. q. xxij. B
¶ Quid de ill clericis q̄ cui; alijs tra-
hūt ad magnanellas. vñ aliq̄ ſp̄ba-
bile credid⁹ infidic⁹. R^o ſim Wil. Me-
li⁹ ē tenētū. ut in p̄cedēti. ſ. dci. ē
A. Idē in ſum. co. co. ti. q. xxv. B

¶ Quid ſi p̄bito q̄ miſit pueq̄ ad
aquañda equū mones ut cauet ſe a
flumie a tñ ſbmersus ē. R^o ſim hōs.
Hūc p̄bito culpabilē iudicōſi et
dyaconū q̄ nō remouit falcom q̄ cin-
clus erat: cū ſcirot hudi ſuetudinem

ex de homini. continebat. a sacerdotō qui nō remouit cultellū a corrīgia cum q̄ verbeābat famulū ex de homini. ad audiētiā. l. di. derico iacēte. A. T̄ntel tige qn̄ de piculo pueri missi poterat ronabili dubitari. ut q̄ erat infans. ut p; in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B. Ord si q̄s p̄cutit multicrē p̄gnantē v̄l dat covenēt ut faciat aborsū vido ē. Homicidū. iiiij. q̄. v. A. Et addē ibi positis q̄ si inten̄tio deponētis q̄velā erat ut ad mortē rei dānarent irregularis effidit q̄bus cūq̄ verbis fuerit intentō velata. licet p̄ ecclēsiā nō p̄hibeat nisi a cōstet p̄ confessionem seu p̄batō em fū. Hōsti. a in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B

A. An ticeat clericis depone re corā iudice seculari q̄velā de fū. is raptoribz h̄es ē. Homicidū. iiiij. q̄. v. A. Et addē ibi positis q̄ si inten̄tio deponētis q̄velā erat ut ad mortē rei dānarent irregularis effidit q̄bus cūq̄ verbis fuerit intentō velata. licet p̄ ecclēsiā nō p̄hibeat nisi a cōstet p̄ confessionem seu p̄batō em fū. Hōsti. a in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B

A. An ticeat clericis furē cape a iudi- ci tradere p̄fū. B. Si als p̄t res su as recuperare n̄ deb̄ eū cape nec iudic trahere. ar. ex. de homini. suscepim̄. Si at alt̄ res suas recuperare n̄ p̄t. credo q̄ nō effidit irregularis. dū tñ n̄ fit eō corrupta intētio. A. T̄de in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B. Sed b̄ intelligē opt̄; q̄ fiat cū p̄testatō ut ē. homini. iiiij. q̄. v. a q̄ n̄ habuerit cām suspicādi q̄ b̄ stigere poterat. Als ē. ut hic in sequibz duobz. q̄. v. A. Hoc q̄s dīat in fine isti. q̄. v. est notabilis limitatio ad id qd̄ 82 ē. homicidū. iiiij. q̄. v. B

A. Quid si clericis scribat q̄ alijs ea piaſ a ex illa captōe seq̄f̄ mōris v̄l de trūcatio ei; ipso tñ ignorātē a fac̄tū a cām. p̄fū. B. Videl irregularis q̄ debuit suspicari b̄ possē euēro. A. T̄de in fū. cō. dīcta. q. xlviij. B

A. Quid si clamet alijs latrones p̄fū. B. Mō. Siue sic clamet siue alijs aliud agat p̄ qd̄ potuerit intelligere q̄ ex clamore v̄l actu suo poterat seq̄ homicidū irregularis est. n̄ faceret apt̄ timore corporis sui. Nā si timet q̄ alijs vollet eū occidere bñ poss̄ clāmare p̄ aurilio. q̄ n̄ intēdit aliiq̄ mortē sed in liberatō; suā. T̄de bōstū.

Et addit. Sec⁹ si clamaret p̄ sol⁹ rebus A. T̄de in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B

A. Quid de illo deico q̄ cū latro duce ref̄ cap̄t⁹: dixit: claudite ei os ne clāmare. nūqd̄ est irregularis si mōris inde seq̄f̄. B. fū. B. Credo q̄ sic. q̄ iūuit duētēs dādo eis a filiū. A. Qn̄ als forte fūsset liberat⁹ v̄o & suspectō mis loci. ut in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B. Et eodē mō si q̄rentibz malefactorē in dicauit cū. n̄ forte ignorauerit a iōraē ronabili potuit. nesciēs q̄ ad mortē q̄veret. A. T̄de in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B. Quālt̄ c̄ps p̄t inuocaē b̄ichū ūela re h̄es ē. Bellū. iiij. q̄. v. Et q̄lē exeq̄f̄ si hab̄z iurisdictō; t̄pālē vido ē. Eps. q̄. v. q̄ incipit Eps q̄ in aliquo. B.

A. Quid si clericis cōmodat batistā et inde alijs occidit p̄fū. Si cessit in bello iniusto: nō est dubiū q̄ irregularē est. q̄ dabant opam rei iūtē. ex. de homini. c. fi. a eodē mō si bellū sit iūstū. q̄ ars sagittādiphibita est ex. de sagit. artē. Sed in bello iūsto ensēvīlā cām mīstraē nō est p̄hibitū. tñ oīs ta tis fū. B. Iudicād⁹ est irregularis q̄ cām p̄pinquā p̄stat homicidio. A. Cō. host. ut in fū. cō. eo. ti. q. xlviij. B

A. Quid si clericis fauorē p̄stat suis p̄tibz a fortādo q̄ securidpugnēt a mītu tiēdo frōrē adūsarijs. B. fū. B. Mō. Si bellū ē iūstū a mōris inde fuit b̄ seuta: effidū irreglaēs. ut i. q̄. v. xio dītū est. A. n̄ irot̄ ad bellū iūstū cā pacificādi. v̄l als ex iusta cā. dūmō dol⁹ abfit a lata negligētia fū. cū. in no. a bōs. ut in fū. cō. e. ti. q. xlviij. B. Se ei si iūstū. Quālt̄ r̄ndere debeat clericis cā interrogat̄ de iudicio sanguis h̄es ē. homicidū. iiij. q̄. v. et ē. Eps. q̄. v. q̄. v. A. q̄ incipit. Eps q̄ in aliquo. B

A. Ut̄ irreglaētis homicidū tollat p̄ baptis̄mū. B. Sic. S; nō illa biga mīe ut ē. homicidū. iiij. q̄. v. in si. De mā irregularitatē homicidū. p̄la h̄en̄. ē. homicidū. i. a seq̄ntibz c. p̄ totū. De irregularitatē bigamie ē. bigamia p̄ totū. De multis irregularitatibz ē. q̄bz sol⁹ p̄p̄ disp̄esat. h̄es ē. Disp̄esa°

Vi. A. qui incipit. Dispensatio in multis. B. et se.

TRegularitas secundo de illo q̄ ex̄is irregularis ministrat. Vbi sc̄dū fīm Wil. q̄ irregu laris celeb̄as nō ppter hoc alia irreg ualitatē trahit. atioq̄n totiēs no uā irreg ualitatē contrahet. q̄t̄is ce leb̄aret. nec etiā tal p̄mo nec atiq̄s est iudicād̄ irregularis n̄ in p̄tū in uenit uire exp̄ssū. ex̄ de sen. exc̄. is q̄. ii. vi. A. Et in hoc casu videt exp̄ssū. Nā om̄is irregularis est susp̄sus ut statu seq̄. a nota in sū. cō. li. iij. tit. xxix. q̄. iij. circa si. et om̄is v̄t̄s ordīe a q̄ est susp̄sus. incurrit irreg ualitatē etiā papalē. ex̄ de sen. exc̄. cum medicinali. li. vi. Nā videt q̄ hec iam fuerit irregularis tū possit nouū vin culū; irreg ualitatis incurrit. ita q̄ absolu tūs ab uno remanet ligat̄ in alio h̄c de excōicato h̄c a nota ex̄ de sen. excō. c. cū p̄ cā. a. e. officiū. Als se q̄re q̄ si irregularis om̄ittēt homici diū nō incurrit nouā irreg ualitatē. tra id q̄s h̄c. l. v. si q̄s viduā. Sed tū om̄is irregularitas siue attingat ex p̄ctō siue n̄: ip̄edit ordīs execu tōem. q̄ n̄ exeq̄ d̄; q̄s añq̄ disp̄seset.

Vtr̄ celeb̄as in p̄ctō mōrī h̄iat ir regularis. B. fīm Imo. al Host. Lic; om̄is q̄ est in p̄ctō mōrī dicat cē su sp̄sus q̄ ad se. sc̄; q̄ n̄ deb̄ celeb̄ re. nō tū si celeb̄ret incurrit p̄pt̄ h̄ ir reg ualitem. nec p̄ p̄mā indiget dis sp̄satō: n̄ sit notoriū. ex̄ de tē. or. q̄ sitū. A. Nā notoriū p̄ctō: ec̄ p̄ p̄mā; nō d̄; ordīs execu tōes; h̄c n̄ disp̄seset p̄ ep̄m in casibz pape sp̄aliter n̄ res uatis. dūmō añ disp̄satō; n̄ cele brauerit Sina. alit n̄ posset disp̄sai nisi p̄ papā fīm Host. a nota in sū. cō. dicta. q̄. iij. ad fi. B. Et eodē modo dicēdū d̄ q̄cūq̄ q̄ celebrat soli; post simplicē phibitōe; in dicta. q̄. iij. B.

Vtr̄ cleric̄ in minoribz ex̄s si excōicatus legat ep̄lam sine solēnitate h̄iat irreg ualitis. B. fīm Wil. Credo q̄ n̄. tū q̄ fine solēnitate h̄ facit. tū ec̄

Irregularitas. ii. Hyromia.

q̄ laycis q̄nq̄ legunt ep̄le de sūetu dīne. tū q̄ etiā i illis. c. xi. q̄. iij. si q̄s ep̄s. j. a. ii. n̄ fit mentio misi de ep̄. p̄sbitero. a dyacono. p̄mo etiā si sac dos v̄l dyacon⁹ taliter sine solēnitate legat ep̄lam n̄ credo iþ; ppter hoc i curere irreg ualitatē cu pene n̄ fint extēdēde: sed restringēde. A. Idē in sum. con. li. iij. ti. xxix. q̄. viii. B.

Vtr̄ cleric̄ q̄ in excōicato cū solē nitate ministrat h̄iat irreg ualitis. B. fīm Wil. Si est in minoribz. credo q̄ n̄ cū duo. c. xi. q̄. iij. si q̄s ep̄s. j. et. ii. n̄ loqūt̄ de eis sed de ep̄. p̄sbitero. a dy acono. de q̄bz si ministrēt in suis offi cijs n̄ est dubiū: q̄r̄ irreg ualitatis effi cūk̄ ex̄ de de. excō. mi. latores. Et idē intelligo de B. dyacono cū hōdie i ml̄tis p̄fice⁹ dyacono ex̄ B. eta. a qua. a multe. A. s̄putet int̄ ordīnes sacros ut ibi. Quo rō ad ordīnes minores dīat idē Wil. q̄. a. si cleric̄ h̄c casu in currit irreg ualitatē. puta q̄ ep̄icos pus posset dispensare cū hoc non inueniat ei. phibitum. Sed Hostien. s̄tit. q̄ talis omnino incurrit irreg ualitatē p̄. c. cum medicinalis. ext. de sen. excō. li. vi. ut in sum. con. e. ti. q̄. viii. a. sic sentit q̄ non posset dispen sati nisi p̄ papam. Sic em̄ loquit̄ dis clūm. c. cum medicinalis. Reapiēs at ordīes etiā minores in maiori excōicatoe incurrit irreg ualitatē in disp̄e sabilē nisi p̄ papam. ut in. c. cum il loq̄ de sen. excō. vbi n̄ distinguatur inter ordīnes maiores a minores fī. Wil. du. a. nota. in dicta. q̄. viii. Rec̄ piens aut̄ ordīnes in minori excōicatione non incurrit irreg ualitatē fīm glo. ray. cum n̄ fit exp̄ssum. addēs q̄ talis siue fit irreg ualitis siue n̄ p̄ p̄ep̄m dispe sari cum sit ei inhibitū ut in sum. con. eo. ti. q̄. ix. B. Vtr̄ excōicatus baptisando h̄iat irreg ualitis habetur. S. Excōicatio. j. circa si.

Hyromia. Vtr̄ hyromia. s. cum q̄s minora dīc de se sit p̄ctō. Et q̄le. B. fīm Tho. ii. ii. q̄. cx. iij. Minora de se dicere: p̄t cōtingere

dupliciter. Vno modo salua veritate
dū. scilicet maiora q̄ sunt in eo retic;
a quedā minorā perfert a h̄ nō pertinet
ad hyromiā nec est p̄ctm̄ s̄m̄ genus
sū. Atio mō dicit q̄s minorā: dedinā
do avertit puta cū afferit de se aliquid
vile q̄d in se nō recognoscit aut cum
negat aliquid magnū q̄d tñ p̄cipit in
seipso eē et sic pertinet ad hyromiā; a
est semp p̄ctm̄. Nulla em̄ cā mentis
endū est. xiiij. q. iiij. Cū hūilitatis cā
mentis: si nō eras peccator mentie
do efficeris.

Hyromia s̄m̄ p̄b̄m̄ q̄nq̄ iactātia
est q̄d Tho. vbi s̄. sic exponit. dicens:
q̄ duplex est excellecia. Una in tpa
tibz Alia in sp̄ualibz Cōtingit at q̄nq̄;
q̄ aliquid p̄ exteriora signa p̄ vba p̄
tendit q̄dem defectū in exterioribz re
bus puta p̄ aliquā vestē abiectā sed
p̄ hocā p̄ intendit oīntare aliquā ex
cellentiā sp̄ualem̄. Vnde simul incur
runt viciū hyromie a iactātiae de q̄ di
ctū est s̄. Iactātia.

Triuo vide sup̄. Hystrio. in his
tera. vii.
Vde⁹ p̄uo cōiter. Judei dicunt
q̄ legē mosaycā ad lram̄ tenēt. sic di
cti a nōie p̄incipali tribz s̄. iudei. q̄ ec
p̄i⁹ hebrei dicebant ab heber cui⁹ fa
milia cultū s̄i tenuit cetery dolatria
sedat. hec Ray. a Host. A. Idē in su
cō. li. i. ti. iiiij. q. i. v.

Quō xp̄iam̄ se dñt h̄e circa iudeos.
s̄. R̄m̄ ray. Nō debet cū eis come
dere aut eos ad cūiuia recipere nec cu;
eis cohabitare. A. Idē dicunt ray. lau
Jo. Imo. a Goff. etiā de saracenis
q̄ et illi hodie iudei; ant vñ eadē est
cāphibitōis. Eūtes tñ ad p̄dicādū
saracenis abis eorū vti p̄nt s̄m̄ tēpa
tūtis. dūmō nō de h̄is q̄ fuerūt ydo
lis immolata. In extrema tñ nēcita
te vti p̄nt ydolatrico. dūmodo nō in ve
neratōne ydoli. ut in sū. con. eo. ti. q.
v. v. Item infirmi xp̄iani nō dñt in
suis infirmitatibz vocare iudeos. nec
ab eis recipere medicinas. nec se cū eis
in eisdē balneis balneare. xxviii. q. i.

null⁹. a. c. oēs. Itē nō dñt p̄mitti in
ter xp̄ianos h̄e officia publica. ne
occasione habeat sciendi. dis. liij.
nulla. xvij. q. iiiij. cōstituit Q̄s si iude
us talia officia recepit debet ei negari
xp̄ianorū cōio don⁹ q̄cqd accep⁹ vōe
officij s̄m̄ p̄uidētā dyocesani cōuer
taf in suis paup̄ū. A. s̄. xp̄ianor. ut
in. c. cū fit q̄x eo. v. Et ipse officiū di
mittat A. s̄. cū pudore. q̄d irrevēter
assumpit. Et idē etiā obtinet in pas
ganis dicto c. cū fit. dicit tñ hosti. q̄
hicit iude⁹ in publicis officijs pom̄ n̄
possit p̄t tñ dñs reddit⁹ suis iudeorū
dere custode p̄putato xp̄iano honesto
a n̄ suspecto a q̄ iudei reddit⁹ accipiāt
ita q̄ p̄ hoc xp̄iam̄ a clericū a iudeis n̄
grauēt. q̄x eo. ex sp̄alia nota⁹ in dā
q. v. v. Et intelligit s̄m̄ Tho. q̄ ad di
gmitates de nouo acq̄fitas. Seus de
dño p̄exūti. q̄ iđ q̄nq̄ tolerat eccl̄ia
apt̄ scandalū vitādū. lic; ordinaria
auct̄ tollere possit sicut tollit in suis
A. s̄. xp̄iam̄. v. q̄ volūt fieri xp̄iam̄
a q̄bz tollit ius fuitutis respectu iu
deo. ut i. c. fi. ex. eo. Et q̄cqd hic di
cat ex. p̄allegati ḡnāt̄ phibet offi
cia publica. iudei a paganiis cum n̄
mis sit absurdū. ut blasphem⁹ xp̄i in
xp̄ianos vim p̄tatis exerceat. dōc
cū fit. nec tolerātia ecce excusat q̄d de
se illicitū est. iiiij. di. demicq̄. a ibi glo
sup̄ verbo venia. v. Itē null⁹ p̄t iude
op̄. aggregati seu aliciū iudeo. v. pa
gano. ah̄qd relinq̄re in testam̄to. et
si fecit ec p̄ mortē iudicabif anathe
ma ex. de heretic⁹ si q̄s ep̄s. xxvij. q. iiij.
sane. iiij. A. hos. di. q̄ vniūtati iudeo
rū legari nō p̄t. C. eo. i. h̄ singul̄ for
te sic. s̄m̄ Azo. S; derico nō l; ec si iū
derit. q̄d fit. tñ eos pascō. ut in dā
q. v. v. Et videlicet intelligēdū s̄m̄ Wil
n̄ legaret ad succurredū nētitati. A.
Idē Wil. dicit. ut; in p̄fata. q. v. Cre
do q̄ siue clericus fit siue laycus si da
ret v̄l legaret aliquid tabibz maxime
sanguineis nō ad vitandū: h̄ ad siue
currendū extreme vel multū artō ne
cessitatē nō esset puniendus. Dicū
x. iiiij.

tū Hosti. vitioꝝ p̄babiliꝝ p̄ dictū ca-
si q̄s c̄ps. H̄tē nō deb̄ iudeis p̄mit-
ti nouas erigē suagogas h̄ antiq̄s
reficē dū tū nō ampliores v̄l p̄cioho-
res solito. Kit⁹ āta solēnitates suas
sūt p̄mittēdi seruaē. ex. eo. iudei. a.
c̄fūluit. Itē in diebz lamētatois a do-
minice passionis nō dñt in publicaz
p̄dire. ex. eo. in nōnullis. Aſſorte idē
cēt si eccl̄ia lamētareſ p̄ alīq̄ cōmūnī
inſortumio xp̄ianitatis fm glo. rap-
a in dicta. q. v. H̄ Q̄nietā in die pa-
ſcues nō dñt h̄c lōtia ſeſtēſ aptas. ex. eo. q̄ ſup̄ h̄ijs. Itē cogēdi
ſit talē habitu oſtinue deferre q̄ ma-
rifte ab alijs diſtinguāt. ex. eo. in
nōnullis. Itē cogēdi ſit ad decimas
ut ſ. Deame. ij. Itē cogēdi ſunt
xp̄ianos teſtes reape oſtra ſeſ; ſed iu-
dei nō p̄ ferre teſtimoniū oſtra xp̄i-
anos. ex. 8 teſti. iudei. A. Ibi ſi p̄mi-
ſcdm notaſ in glo. H̄ Judeis p̄mittiꝝ
agere a ſuemire ap̄d iudeiſ nr̄oſ ſi
nō apud ſeniores eoz Arbitry eē p̄nt
eligere iudeu cui ſiniam ordinariuſ
ereq̄tur. C. eo. ti. iudei romano. Itē in
ſabbatis ſuis nō dñt trahi ad iudei-
da nec ipſi alios trahē. ſi nec in alijs
festiuitatibz ſuis dñt turbati. A. miſi
in locis ſuis fecerint ſignū xp̄i v̄l alii
ud in oſteptū xp̄iane legi. ut C. eo. i.
iudeiſ. H. nec ſepulcre eoz obtētu for-
te pecunie effodi. ut C. eo. ti. die ſab-
bato. ex. e. ſicut iudei. q̄. i. et. ij. A. Ro-
ta etiā q̄. ethi iudeoꝝ v̄l ſaracenoꝝ ſi
lij. v̄l alij ad fidē ſuertafz dñt habē
portōem ſue hereditatis. ex. eo. iudei
ij. et in dicta. q. v. H̄ de iudeorū ſuis
iudeiſ v̄l xp̄ianis h̄ef. P. Judeij. p. to-
tū. Sile a de nutrīcibz infantū iudeoꝝ

¶ Que ſit pena p̄ticipatiū cū iudeiſ
cōtra caſus nūc dictos. P. fm rap.
Si ſint clerici a admoniti ſatisfacē et
emēdare nolūt; dñt priuari offiſio et
h̄iſio. Si layci ſūt rūputa p̄nicipes
q̄ nolūt exeq̄ p̄dicta ſue alij q̄ alīq̄d
impedimētū aſſert. A. ſue q̄cūq̄ alij
ſtrafacētēſ. ut in iuribz allegatis H̄
a admoniti n̄ ſatisficerint dñt excoꝝ

carū. xxviii. q. i. null⁹. Si do ſit iudei
tādiu ſunt xp̄iani ab illoꝝ cōione a
ɔmerō ſepandi ſb pena excōdicatōis
donec illi emēdauerinta ſatisficerint
ut optet. ex. eo. a ſi iudeos in fi. a ex-
de decimis. de terris. a ex. de vſu. cum
tu. A. Meliꝝ co. ti. p̄d imſerabilē. Q̄n
q̄ etiā pumū pena ſanguinis a mor-
tis ut ſi impugnarēt fidē xp̄i. C. de iu-
deiſ. l. ſi. vbi ſi. Cernat iudeus bona
ſua p̄ſcripta mox pene ſanguinis de-
ſtimand⁹ q̄ fidē alteriꝝ expugnauerit
puerſa doctrina. Itē ſi impedicit w-
lentē ſuerti. C. eo. l. iudeiſ. vbi ſi. Ju-
deiſ a maioriſbz eoz p̄iarchis volu-
m̄ int̄mati. q̄ ſi q̄s p̄d hanc legē alī
quē qui eoz ferale effigerit ſecta; a
ad dei cultū r̄ſpexerit ſaxis v̄l alio ſe-
roviſ grie q̄s nūc fieri ſgnouim⁹ au-
ſus fuerit attēptare mox flāmis dēdē
dēda cū om̄ibz ſuis p̄ticipibz ſacramē-
dus. H̄

¶ Quid fiet de iudeiſ v̄l alij xp̄um
blasphemātibz. P. fm H̄. Ois taſ
fm leges decapitaf eē xp̄ian⁹. Vñ p̄n
cipes ſc̄lares iudeoſ xp̄; blasphemā-
tes grauiꝝ punire dñt ſue pena pecu-
maria ſue eē ḡuion. ex. e. c. in nōnullis.
in fi. A. Itē in ſi. cō. eo. ti. q. vj.
S; in c. in nōnullis. alib⁹ q̄ ad ſi ſi
n̄ q̄ ſodigna aīadūſiō dñt ſpeci. S;
do pena pecuniaſ ſi; in c. ſtatuum⁹
ex. de male. vbi eē nōt dñs. An. de bu-
q̄ ſilt eē p̄nicipes dñt eos pumē pena
vltimi ſupplicij. v. morte. H̄ de xp̄iaſ
niſ blaſphemātibz vde. P. Maledictō
An liceat xp̄ianis cōicaē cū iudeiſ ſi
alijs infidelibz h̄et ſ. Inſidel. q̄. i. b
ſ. q̄. i. Contra āt xp̄ianos q̄ ſuit iudeiſ
p̄cedebū ſicut oſtē hēticos. ut ſ. H̄ē
tic⁹. q̄. xxi. q̄ incipit. oſtra xp̄ianos.

¶ Ut̄ liceat dñs karū exactō; facē
m iudeoſ. P. fm Tlo. in qđā trā ad
ducāſſa Lothringie. q̄tū ſi ſue iura di-
cūt iudei merito ſue culpe ſuitū ſunt
addicti; a ſie eoz res dñm poſſint acci-
pe tāq̄ ſuas. ita tū ut n̄ ſtrahāt ne
ceſſariavite q̄ ſi ſuit ſunt

ne nomen domini blasphemet Hoc obseruādū est ut exactōibz q̄s facere nō s̄fuerūt. A. i. n̄ soluē v̄l s̄fue rūt facē se; p̄decessores dñor ut p; p̄ cū. a. in sū. cō. e. ti. q. ix. B. nullaten⁹ pregrauēt. sed ad s̄fuetas cogi p̄nt.

Iquid si iudei nihil h̄nt nisi furas cui restituēt ea q̄ male accepta fuerit ab eis. Bz. f̄m Tho. in p̄dicta lrā. Cū ea q̄ iudei p̄ v̄suram extorserūt non possint tūcēt retinere s̄sequis est ut si vos illa ab eis recepitis nec vos tūcēt retinē potestis nisi forsitan esset talia q̄ a vobis v̄l ab ācessoribz v̄ris acte n̄ extorissēt. Si q̄ xo habet q̄ extorserūt ab alijs debent restituī illis q̄bz iudei tenebāt restituere si inueniūt alioq̄n in pios v̄sus f̄m s̄filiū dyoce samia alioq̄ p̄tov̄l in omniē v̄tilitate; t̄re si n̄tē est. nec esset illatū si vos de nouo exigeritis talia a iudeis seruata t̄n̄ s̄fuetudine p̄decessor v̄o v̄l ac intētōe ut i pios expēdāt v̄sus A. Jde in sū. cō. eo. ti. q. x. Et ista cōfuetudo attēdēta est in exactōe nō āt in v̄suraz restitutōe ad quā p̄cise et om̄ino p̄ p̄ncipes spelli dñt q̄cumq̄ s̄fuetudine nō obstante ext. de v̄sur. p̄ miserabilē. a. in de. ex. ḡui. e. ti. B.

Itrū iude⁹ q̄ nihil h̄z p̄ter v̄suras possit pumia pecuniae. Bz. f̄m Tho. vbi 8. Q̄ expedit oēs pecuniae pumi ri ne ex sua iniqtate s̄modū reportēt a maiori pena q̄ q̄unq̄ alioq̄ nō v̄surari in s̄li casu q̄to pecunia que eis auferē min⁹ ad eos p̄tinet. Pōt etiā supaddi a alia pena ne ad penā suf ficerē vide⁹ q̄ pecunia alijs debitā de finiūt possidere. Pecunia t̄n̄ pene no mine ab eis ablata retineri nō p̄t. sed debz de ea fieri sicut in p̄cedēti. q̄ dictū est. A. Jde in sū. cō. eo. ti. x. Et addi tur f̄m euīde. Si xo dicaf q̄ ex hoc p̄n̄ c̄ipes trax dāmificant: hoc dāmū si b̄i imputēt ut pote ex eoq̄ negligētia p̄ueniēs. Meli⁹ em̄ eēt ut iudeos laz warē ad p̄p̄riū v̄ctū lucrandū cōpel lerēt q̄ ut oīosevūtēs de solis v̄suris ditens. a. sic eoq̄ dñm de suis reddi

tibz fraudēt ita em̄a p̄ suā culpā p̄n̄ c̄eps defraudere redditibz suis si p̄ mitteret subditos suos ex suo latro cāno: v̄l furto lucrari. teneref em̄ re stituere q̄cqd ab eis exigeret. B.

Vtr̄ liceat recipere domū v̄l p̄cū laz waris a hm̄oi a iudeis v̄surarijs. Bz. f̄m Wil. Si iudeus habz alioq̄ alioq̄ v̄suras: p̄t accipi ab eo. A. V̄x est n̄ ip̄i v̄surarij sint nō soluēdo v̄l ex hoc redāt impōtētes ad restituēdu. ut. V̄sura. vi. q̄ v̄t̄ dona d̄ q̄ in se. F. B. Si v̄o nihil habz p̄t v̄suras: tūc aut recipies certat de dāno suo vitādo: a sic accipiendo nō peccat. sicut q̄ a fure v̄l a raptore dāmificat⁹ est utputa p̄ incēdiūa hm̄oi nō peccaret si recusaret ab eo dānū suū h̄c; ip̄e fur v̄l raptor nihil h̄et n̄ q̄d c̄tq̄stū ex furto v̄l rapina. dū t̄n̄ nō recipet p̄ dāno suo in spēm ip̄as res alienas Addit Tho. in ep̄la ad duicīā dīcēs q̄ si iude⁹ v̄l tro cōferat pecunia v̄l encēmū. expedit recipere ut pecunia sic recepta reddat h̄ijs q̄bz iure debe⁹ seu alijs ut dictū est s. q̄ viii. A. Jde in sū. cō. li. j. t. iiij. q. xij. B. **V**tr̄ dona a elemosīā data ab v̄surario possit recipi. vide. V̄sura. i. q̄ xij. q̄ incipit Vtum dona

Ord si iudei occupant totā aliquā prochiam emendo que a xp̄iamis solebat possidēti. nūq̄d potest ecclēsa hac occasione petere aliquid ab eis. Bz. Petere potesta soluere tenentur decimas p̄diales. et om̄is census. siue prestatōnes siue oblatōes reales q̄s xp̄iam de dominibz a possēdōibz sol uere tenebant. ex. de v̄sura. quanto Sed secus de decimis seu oblationibz p̄sonalibus. ut dictum est supria. De cime. ij. q̄ iiij.

Asimil iudeor in necessitate possūt emia comebi. f̄m Wil. A. Jde in sum. con. li. iiij. tit. xxij. q. cxix. Sine ne cessitate autē hoc p̄hibet sub pena de positōis q̄tum ad dericos: a excōicationis q̄tum ad laycos. xxviij. q. i. nullus. B. Quō iudeus sp̄llatur restituere v̄suras vide. V̄sura. i. q̄ fi-

In deo secō q̄ ad seruos a serui
entes iudeis. Quid ergo de f
uo iudei sivult xpianus fieri.
Rēfīm ray. Si seru⁹ est vñacul⁹. s̄ de
illi⁹ ancilla nat⁹ a vñlt fieri xpian⁹
stati⁹ eūp̄t in libertatē nullo p̄cio da
to. C. de epi. a de. l. deo nobis. q̄is ita
A. Ibi. S. Jubem⁹ ut null⁹ iude⁹ p̄ pa
gan⁹ v̄l heretic⁹ xpianos fuos h̄eat
q̄ si inueni in tali reatu fuerint sanxi
m̄ seruos om̄ib⁹ modis liberos esse
Ibi etiā S. q̄ serui iudeoꝝ paganoꝝ
v̄l heretic⁹ q̄ voluerint ad catho
licā fidē venire soueāt a defendāt per
rectores sp̄uales a tpales a postq̄ fu
erint ecclē catholicoꝝ associati om̄ibus
mōis liberi remaneāt nec redigāt ite
rū in seruitutē etiā si corū dñi postea
ad fidē catholicā uertatē. Et s̄bdiſ.
Contēptores h̄ legis nō solū pecunī
aria mulcta sed etiā capitis supplicio
punit̄. B. a ar. di. liiij. fratnitatē
Ide si seru⁹ fuit empt⁹ q̄ erat xpian⁹
di. liiij. mācipia. v̄l cēwlebat. q̄ ta
les nō licet iudeo emere v̄l in fuos te
nere. Ide si seru⁹ empt⁹ erat pagan⁹
a fuit empt⁹ cā seruiēdi. a nūc vult
fieri xpian⁹ ut in dicto. c. fratnitatē
Ide idē si emit̄ cā meramoni⁹. pu
ta ut vñdēt cā alteri. a nō exposuit
eūvenalē inſta tres mēses q̄ p̄sumit⁹
q̄ ad seruiēdi emerit. Si v̄o exposuit
eūvenalem inſta tres mēses; a nō ste
tit p̄ eū q̄ min⁹ vñdēdit; a ipse vult
fieri xpian⁹ inſta i⁹ spaciūv̄l etiā p̄
libeābi⁹ dato p̄cio xii. solidor⁹ ab aliq̄
xpiano ut in c. fratnitatē. a ex. eo. c.
i. a. ii. a. vi. A. In dicto aut̄ c. vlt. sic
S. Nulli iudeo baptisatū v̄l baptisa
ri vñlēt emere licet v̄l in suo ſuitor
retinere. q̄ si quē nōdū auersū ad fi
de cā meramoni⁹ emerita postmodū
fact⁹ fit v̄l fieri desideret xpian⁹ datis
p̄ eo. xxij. solidis ab illi⁹ p̄tin⁹ serui
no ſtrahaf. Si at̄ inſta tres menses
ip̄m venalē nō exposuit v̄l ad ſibi fer
uiēdi emit̄ cūdē nec ip̄vñdere nec au
teat ali⁹ cōpare. Sed nullo dato p̄cio
pducaf ad p̄mia libertatē. B. Et eīt

illi. xij. solidi v̄ſualē mouete illi⁹ loā
ex de male statuim⁹. A. Alij diaūt cū
q̄bz ſentit Goff. q̄ hic ſolid⁹ capif p̄
aureo. ut in Insti. de pe. te. titi. q̄. ſi.
vbi notat glo. q̄ in legib⁹ capif ſoli
v̄p̄p̄ auroꝝ a q̄. lxx. aurei faciūt libra
auri. Alij dicūt cū q̄bz ſentit Ray. q̄
ca⁹ p̄ ſolid⁹ vſualē monete. ff. de leg.
ij. l. numis. vbi S. q̄ in legato nu
moꝝ in dubio intelligi⁹ minor mone
ta. Predicata etiā notat̄ in ſū. cō. li. j.
ti. iiiij. q. xvij. ad fi. Et p̄ dicto Ray. fa
cit ca. cū ſint. a. c. o dia de re. tu. li. vij
B. Et h̄ intellige: n̄ dñs eū nolētē dī
cūcidēt: v̄l alteri⁹ ſecte ſignaculū im
p̄meret. A. s. cū diceret ſexelle xpia⁹
fieri. dicta. q. vij. vbi etiā notat̄ hec.
Et addit̄ fīm ray. q̄ idē dicēdū eīt p̄
omia de ſeruis ſaracenoꝝ Cō. Lau. a
Job. Idē enī ut dicūt piculum eīt in
utrisq;. Et q̄ S. ad Ep̄b. vi. a. j. pe
ij. ſerui obedito dñs v̄is carnalib⁹
dicūt intelligi dīre fīm ſtatū p̄miti
ue ecclē. Sed Hōſti. dicit q̄ h̄ dī intel
ligi de hijs q̄ ſeruitūt in gleba. a n̄ do
mi. ex. de cōſi. om̄is Meli⁹ facit ex eo
c. ii. In dicta. q. xvij. S. fīm ray. q̄ h̄
ui hētic⁹ impune p̄nt dños retinq̄
rea ad ecclā; ſugē. C. de hēte. l. mani
cthos. B. Tūc enī p̄t in iurā corp⁹ ſū
p̄cio liberabī. di. liiij. nulla Ide Gof.
1. Sed nūqd iste redēpt⁹ eīt ſu⁹ redi
mētis. Rēfīm ray. Nō. h̄ erit liber A
ſi ſoluto p̄cio. Per p̄p̄at remanet ſu⁹
u⁹ q̄n redēpt⁹ ē ad ſuicēdū. eco. c. j.
Et ad h̄ facit. Fōns. ſ. allegat⁹. B. a.
r̄ſtituet ei p̄ciū. ar. Insti. de noxa. ac
Fōns. Et ſi n̄ h̄; p̄ciū q̄rat mēdicādo
v̄l ſuiat ei tātū q̄ ſuicēdū ſp̄ef cū p̄
cio. a poſtea eat q̄ B. ar. xxvj. q. vi
de rapto ibz. A. T̄ps ſuicēdū p̄t intelligi
de q̄nquerēto inſtar ei⁹ q̄ redēpt⁹ ē
ab hōſtib⁹. ut. l. ſi. C. de p̄klimio. a re
dēp. ab hōſt. v̄l eīt ad arbitriū tom̄
viri fīm ray. a in ſū. cō. eo. ti. q. xvij.
B. Et h̄ intellige n̄ cā pietatē empt⁹
fuerit. tūc enī nō tenet ahqd reddere
v̄l ſeruire. q̄ ſe pietate vaf. p̄hibet
tūs ne repeat̄. a ſic debiſſe p̄ſumit⁹.

misstrariū fuerit p̄testat⁹. ff. d̄ reli-
a sump̄. su. l. At si q̄s. & sed int̄dū. A.
Iibi s̄r q̄ q̄s p̄testari deb̄ de int̄tōe
fua. ne videa cā pietatis ḡtute egis-
se sūptus funeralis. a ibi glo-dic̄t̄ Ro-
ta q̄ attestatō p̄batwūtatis nostre
fniā. Et p̄dest h̄ notare in m̄nōmō
cū q̄s primo p̄testat⁹ est se nō dispē-
fare cā m̄nōnij. alia de cā. B. Con-
goff. a hos. A. Iđe in dicto. q. xvij. B.
¶ Quid si null⁹ emp̄or apparet. Rx⁹
fm Bern. Si hilomin⁹ erit libera ho-
stia q̄rat p̄cū. aut opas p̄stet ut in
p̄cētē. q̄dictū est. ff. de manuntis. l-
iiiij. A. Iibi s̄r q̄ seru⁹ redēpt⁹ suis nu-
mis oseq̄t libtātē. Et diaūt numi sui
si fuit ex aduētio lucro. siue ex dona
tōe amici. siue ex ei⁹ peculio. q̄d eē ad
venditorē p̄tinet. Et p̄dicta nōt glo-
m. c. i. extra co. B.
¶ Quid si plures fint q̄velint emere
Rx⁹ fm Goff. ep̄s loci eligat magis
p̄donū. ff. de accu. l. si plures v̄l si fuit
pares ḡtificet ep̄s cui velit. ar. ex. de
iure patro. cū aut̄ Iđe Hosti. A. Iđe
in sū. cō. eo. ti. q. xvij. B.

¶ Vtrū aliq̄ mō ticiū sit xp̄ianis q̄
seruiat iudeis. Rx⁹ fm Host. Cū phib-
bitū sit q̄ nullū mācipiū xp̄ianū ser-
uiat iudeis: multo min⁹ xp̄iam liberi
eis seruire dñt. Rō em dñt eē assidue
intra domū iudei neq̄ tanq̄ famula ā
obstetrix. Als si iphi xp̄iam ab eis di-
scēd̄ nobūt dñt excoicari. ex. eo. iudei
a c. ad hoc. a c. a si iudeos. Si at iudei
nobūt eos dimittē phibe⁹ iudeis cōmer-
tiū cū eis. ut in dicto. c. a si iudeos. in-
fi. Sed eē domū p̄nt eis seruitia fieri.
Vñ p̄nt h̄z xp̄ianos colonos. eē eo-
multor. A. Cō. ray. ut i sū. e. t. q. xxij
vbi cē s̄r. Eadē teneas de saracēis. B.
¶ Vtrū xp̄ian⁹ possit emēv̄l h̄z fuū
iudei. Rx⁹ fm ray. a. goff. Sic. ex. e. c.
et si iudei. xxij. q. viij. disp. Rō tñ d̄
cū eo morari. ita q̄ h̄eat cū tāq̄ fami-
liarē. xxvij. q. i. c. sepe. a c. null⁹. Et
si voluerit fieri xp̄ian⁹ nō p̄t eū dñs
phibē. xij. q. i. due sūt Iđe Hos. A.
Iđe in sū. cō. eo. ti. q. xij. B.

S; nūqd iude⁹ q̄ est seru⁹ xp̄iam si
baptiseſ fiat liber Rx⁹ fm ray. Non-
h̄ romanet su⁹. q̄ seruit⁹ introducta
est de iure Simo. p̄xxv. d. sexto die. et
p̄ ius gētū. d. ius gētū. a iūē cano-
mico confirmata. xij. q. ii. eccāp. Con-
goff. a hosti. Addit ray. q̄ vbi de bō
ɔfuctudine nō solēt xp̄iam eē sui cō-
fulerē q̄ in remissiō; p̄ctōq̄ dñs ma-
nummittēt eū v̄l saltē de pecunia mēdi-
cata: v̄l seruitio ad tps p̄stito h̄; ar-
bitriū boni viri redimēt se. xij. q. ii. cū
redemtor. A. Iđe in sū. cō. eo. ti. q. xx. B.

T Vbi scīdū q̄ iudei a ceteri iſi
deles nō dñt ad fidē p̄elli as-
peritatibz. h̄ poti⁹ dñt induci autoita-
tibz. v̄l bōlābz v̄bis. Rā coacta
fuitia nō placet deo. xlvi. d. q̄ sincera
a c. de iudeis. Si tñ coacti cōditōnaſt
puta p̄ minas v̄l rex suaꝝ ablatoꝝ. h̄
p̄ v̄bera a hmōi baptismū suscep̄t
a postea recesserēt a fide: p̄pellēdi sunt
rediō ne nomē dñm blasphemē. a fides
st̄ceptibl̄ h̄ea⁹ ut in p̄dcō. c. d. iudeis
Si v̄o fuit absolute coacti. ut si per
violētia i aquā merli fuit: n̄ recipiūt
baptismū. eē de bap. maiores. Con-
Tho. ii. q. x. a ec̄hos. Addit ray. q̄
tales infideles p̄nt trahi muncibz et
p̄missis. Et intelligēdū fm Wil. n̄ q̄
licet aliqd daēp fide suscipiēba: h̄ si
aliq̄s infidel timēt paupertatē si bap-
tisaret: pos̄ h̄ obstatul ab eo tolli
q̄ sciret eē p̄positū. De hac mā pleni⁹
¶ Mun⁹. q. i. Dñt eē fm ray. induci
p̄ ḡuorē exactōe; p̄fisionū facēdā in
principio locatōis. xxij. q. iiij. d; bō et
q. vij. iā v̄o. A. Iđem in sū. cō. li. i. tit.
iiij. q. iiij. B.

¶ Vtrū pueri iudeoz a infidelū inuit-
pontibz sint baptisādi. Rx⁹ fm tho. ii.
ii. q. x. Rō lic; h̄ qñ ad ānos discre-
tōis puenerint p̄nt fidē suscipe ec̄pn
tibz inuitis. A. Iđe in sū. cō. e. li. ti. iiij
q. iiij. B. Cō. Wil. dicēs q̄ nec lic; nū
trabz occulē baptisare puulos iudeoz. Si tñ in articulo morte puulorū
hoc facerent nō credo q̄ peccarent.

Quid fiet de possessionibz a bonis iudeoz a aliorū infidelium ad fidē suer forz. Rx^o fm ray. Non vñt ab eis excludi. ext. eo. iudei. h. n. sint usuratio vñ de usura empta. quendemda a restituenda sunt illis a qbz sūt excepta vñ heredibz eoz. q si nō muemūt poterit sic oūis tāq̄ paupibz p ep; assigri

Que pena iudeoz q̄ temptant subūtere baptisatos. Rx^o Dñt public fla gellis deputai xxvij. q. i. sepe. ita tñ q̄ hec pena nō trāseat in vindictā sā guimis. q̄ talis pena retinēnda est brachio sclari. A. Pāpter subūsiō; prefatā vñ filiem fm leges: irrogat pena mortis ut pat; supz. iudei. j. q̄ iñ. in additōe. flagellatio āt irrogatur etiā p sola auersatōe. dicto. c. sepe. vbi dicitur Sepe maloz osortia etiā bonos corrupūt. Et. Quidicū ergo amō ex hijs q̄ baptisati sūt infidelium osortia nō vitauerūt a hñ xpiamis do nēk a illi publice cedibz deputen. H

Iudicare pōt intelligi duplē. Uno mō qñ alijs vidēs opa primi de qbz dubiū est q̄ aio sūt iudicat in peiorē pte a de hoc 8r. S. Dubia. Alio mō si iudicare iudex qñ finam pferta de s. vicef statu in c. Iudex. i. q. iij. a sequētibz.

Iudex pū cōiter Quātam sci entiā d; hē iudex Rx^o fm ber. ex. de rescp. sciscitat^o d; eē piz tñ nec querere ab alijs qd cū loq̄ opterat in Autē. de iudi. in principio Col. vij ex. de consang. a affi. ex lēis in fi. a tñ etiā si illiterat^o fit a habeat cōfuetudinē. a pitia iudicad. pōt ei cā omitti. C. de iudi. certi iuris Sed iudex maxime ecclastic^o eē nō pōt n̄ fit pit salto mediocri iuris sciētia. ut nō dis. xx c. j. A. Ide in sū. cō. li. iñ. ti. v. q. cxxxviii. S; cōte videt q̄ q̄ possit eē iudex etiā sine sciētia iuridūmō habeat expientia causaz ex oſciitudine Pāta dicta. l. certi iuris nō distinguunt int̄ iurisdictō; ordinariā delegatā. a vis de exp̄sse haberi in Autē. de iudi. in pū Col. vij. ibi. neq̄ causaz hñtiuz

exp̄metū. tē. vbi etiā pat; q̄ admī strates impatorii a hñtes dignitatē singuli pñt eē iudicos ordinarij etiā si nec sciām iuris nec expientia habeant causaz sed debet hē pītos assēsores. ut ibi. H

IUtz q̄s possit sup se oſtituē eēneū iudice. Rx^o Layc^o p̄t oſtituere suū iudicē oēm q̄ alb iurisdictōi p̄est. non atiū. C. de iure. om. iu. l. j. a. l. p̄uato rū. Clerici vñ nō pñt in nō suū iudicē oſentiē. nisi sit psona ecclastica a de oſensu sui ep̄i ex. de fo. cōpe. fig. misicasti. Pāta et secularis iudex nullā in eo p̄t hē iurisdictō; nec in criminā libz. nec in ciuiibz. C. de ep̄i. a. de. Autē. statuim^o A. ibi. S. Statuim^o āt ut nullā ecclastica psonā i criminali cā vñ ciuii trahere ad iudicium sclare p̄sumat oſtra oſtitutō es impiales a canonicas sanctiones. q̄ si fecerit actor a iure suo cadat. iudicatūq̄ nō tenet. a iudex extunc sit iudicandi pōtestate priuatus. Sanxim^o aut ut si q̄ dec̄ias vñ psonis ecclasticis iusticiā denegare p̄sumperint tercio req̄ siti suā iurisdictōem amittant. H. et ex. de fo. cōpe. seculares. li. vj. Rec de ric^o pōt huic p̄uilegio renūcare ut. Renūdatio. iij. q. iij. Et hoc p̄m vide hic. q. penk. et. q. Sentētia. q. vj.

IUtz iudex possit aliquē iudicare si ne actore vñ accusatore Rx^o fm Tho. ii. ii. q. lxvij. Cū iusticia nō fit ad scip;: sed ad altero: optet q̄ iudex int̄ alios duos iudicet. qd qd fit cū vn̄ est ac t̄p̄ia aliq̄ re^o Vñ in criminibz nō p̄t alii quē oſdemnare. n̄ habeat accusatōē. ex. de accu. si legitim^o. Pribilomin^o tñ interdū infamia habaz locū accusatōris. ex. de accu. evidētia. a tūc est p̄cedēndū ad inq̄fitōem. ut sup. In quifitio. pagrpho. ii. et. iii.

IUtz iudex possit aliquid accipere a p̄tibus Rx^o fm ray. Ordinarij iudices nō debent petere aut recipere a p̄tibus etiā expensas. cum p̄pter iusticiā am tenēdā habeat suas p̄uisiones sc̄; ne dū sumptus querit p̄tē cras;

sef. di. lxxxvij. nō satis. xxij. q. i. mis-
titare in fi. Sec credo q̄ etiā spōte ob-
lata debeat recipere ppter suscipitōem vi-
tandā. Ab alijs & encomia spōte ob-
lata ac etiā moderata recipere p̄t. dist.
xvij. de eulogis. ff. 8 offi. p̄ cō. solēt
A. Ibi 8. Nō in totū encenīs absti-
nere debebit p̄cōsul. sed modū adīcē
ut neq̄ mō se in totū abstineat. nec
auare modū encenī excedat. Raz;
valde inhumanū ē a nemine recipe
sed passim vīlissimū a p̄ omnia amaz-
rissimū. Hec ec̄ notant in sū. con. li. ij.
ti. v. q. xlj. B. Iudex ec̄ delegat⁹ mi-
hi recipere p̄t a p̄tibz. n̄ forte elculētū
v̄l p̄cōlentū ex mera libealtate ob-
latū q̄ paucis diebz osumi possit v̄l
misi moderatas expēsas cū ip̄m ppter
cām sibi omīstā otigerit ej̄ suū domi-
ciliū p̄ficiſci. ita q̄ in ip̄fis expēsas nō
excedat modū. nec exigat p̄ ab una
pte q̄ ab alia. a q̄ p̄t expēsas habē-
das mīsi cā reqrat occasiōne p̄ficiſce-
di nō assumat. a si litigantes fuerint
notabiliſ paupes ec̄ p̄ expēsas nihil
exigat. ej̄ 8 reſep̄. statutū. q̄ iſup li.
vij. Assessorē nō accipiat nisi eo indi-
geat. atioq̄ de suo p̄prio teneſ p̄uide-
re ei. Sed si indigeat assumat neutri
pti ſuſpectū a ei de p̄peteti ſalario mo-
derato ab eo faciat a p̄tibus p̄uideri.
Notarios in cā ſibi omīſſa ab imode-
rato ſolario refrenet. nec cū eis nec cū
assessorē lucū p̄ticipet. a si tra hec re-
cipet ad reſtitutōe; teneſ. a n̄ p̄deſt
remiſſio. A. s. eorū q̄bz facienda eſt re-
ſtitutio q̄n teneſ ad integrā reſtitu-
tōe; ut in e. de q̄ ſtatū. B. ut in victo-
ta. ſtatutū. Silt debz refrenaē nūcios
a officiales quoſcūq̄.

¶ Quid si iudex iūſte iudicauit b̄o
fm ray. Si ſcient male iudicauit. pu-
ta timore cupiditate. odio. timore. &
alia q̄cūq̄ cā: teneſ leſo p̄cise ad oē
infesse. n̄ poſſ inducere illū p̄ q̄ tulit
ſinā ad plenariā reſtitutōe. C. de pe-
na iudi. l. v. xi. q. iij. q̄tuor Et fm le-
ges multas alias penas d; fustimē. d;
ec̄ ppter reſtitutōe; ip̄m ei p̄mā tāq̄ p

gruſſimo cīmīe. xj. q. iij. q̄cūq̄. A. B
enī gruſſē rapina ſimplicā. q̄ auſte di-
uina abutēd ppter iniuriā p̄ximū dū
inbonorat fm Vl. a in sū. cō. co. ti. q.
cxxxvij. B. ec̄ ſi fit iudex ecclāſticus:
Adhuc als multiplē pumī ut. Jus-
dex. q̄. n̄. Si ſo p̄ ignorātā iūſte iū-
dicavit: teneſ fm leges leſo inqntuz
tonū a equū videbif religiōi iudicātē
ff. de va. a ej̄ or. agmī. l. v. In iudi-
cio tñ aīe teneſ ut in p̄io caſu ſi i cul-
pa fuſ ſez q̄ ſciuitv̄ ſciē debuit ſe i-
ſufficiēt a iudicaē talē cām p̄ſupſit
Et idē ſi erat ſufficiēs: ſi neglexit ſtu-
dē a vidē q̄ debuit. Miti⁹ tñ agēdū
cū iſto ē q̄ cū illo q̄ ſciēt ſoc̄. Et addit
hic Vl. q̄ ſi iſte ignorās fuſ delegat⁹
a nēcitate obedie male iudicauit: ſi
tñ bō ſidea de ſilio pitoy: n̄ teneſ. A.
Teneſ āt ad reſtitutōe; ſi in petēdo cō-
ſitū ſuſh negligēs a culpabilē ſz; eū.
Vl. a glo. ray. in dca. q. cxxxvij. vbi
ē ſetur q̄ ſtaſ ſeq̄. B. Et idē dicit
Ray. ſi tak iudex tulit iniquā ſinā
decept⁹ p̄ aſſessorē talē q̄ coiter ſuffi-
ciēs putabat. A. Ray. ut; vbi 8. nō
videſ loq̄ de delegato tñ. ſed gnatē
de omni iudice. B

¶ Quid ſi iudex accepit pecunia; ut
male iudicaret b̄o fm ray. Nō ſolū
pumī ut 8. in p̄cedēt. q̄ dictū ē: q̄ ſci-
ent male iudicauit: ſi ec̄ pecunia ſic
receptā teneſ reſtituōe. n̄ ei q̄ dedit cuž
turpi dederit ſi ei in cui⁹ iniuriā reſe-
pit. j. q. i. iubam⁹. a ar. xvij. q. iij. ſi
q̄s in atrio ff. de caſu. l. gnatē. q̄. d.
Idē in sū. cō. e. t. q. cxxix. Et b̄ veruz
in foro iudicacili. ſec̄ i p̄māt. in q̄ n̄
ſuccedit obligatō ſi ad ſolū infeſſea
nō ad penā ſi p̄coſſerit iudicāl ſinā.
als pena ſi debet in foro p̄mē ut dicit
glo. xii. q. iij. ſtatūtis Hec ec̄ ſentit
glo. ray. ut; in sū. cō. ti. q. cxi. Et ut
ibi p̄ fm Vl. b̄ caſu dicēdū ē de hē pe-
cumia idē q̄ ſe alio turpi lucro. B

¶ Quid ſi accepit pecunia ut iudica-
ret. v̄l etiam ut nō male: ſed b̄ ſi iudi-
caret. b̄o fm Ray. Teneſ reſtitueret
ei q̄ dedit A. ſi dediſ ſi aīm iudicet B

spē recti inclinat. a ita indirecte a tā
ato intēdebat ip̄m corūpe s̄m cū ut
in dca. q. cxl. b. q̄ cū ex officio suo te
neref gratis iudicāē a bñ: turpit ac
cepit. a crīmē cōfūsiōis om̄isit. Et idē
dico si ex aliq̄ cā optebat eū nā iudi
care. a m̄ibilo min⁹ ut non iudicaret
acepit atiqd. j. q. j. iubem⁹ a. c. lege
iutia. a. c. venale ius. A. Als incipit
v̄l a seq̄t immedie p̄c. lege iutia.
b. ex. de simonia. nemo. Et augu. xj
q. ij. ss̄o licet iudicā v̄dere iustū iu
dicā. et si licet aduocato v̄dere iu
stū p̄zōmū. a iuris cōfūto iustū cō
tū. Al hoc h̄c ea. q. ca. nō licet. Et p̄
dictis cō. Vl. ut p; in dicta. q. cxxix
a. q. se. b.

¶ Quid si iudex tenet a nullo modo
vult iudicāē ppter h̄ amittit atiqs
ius suū. Rx̄ s̄m Ray. Tenet restituē
totā titis extimatōe; si q̄ ppter h̄ est
Iesus. xxij. q. ij. dñs. a. q. v. admist̄
tores. Autē. ut diffi. iudi. q. penit. A.
Con. Vl. ut in sū. cō. eo. ti. q. cxli. b.
¶ Utq̄ iudex possit penā reo tōk̄ rela
pare. Rx̄ s̄m Tho. ij. ij. q. cxlvij. Duz
ptici rōe impedit iudex ne reū a pena
absoluē possit. Pr̄o qđē ex pte accu
fatore ad cui⁹ ius qñ q̄ p̄tinet ut re⁹
pumia. puta ppter aliquā iniuriaz
in ip̄m om̄issa. a hm̄i relaxatio nō
est in arbitrio iudicis. q̄ tenet vni
cui⁹ ius suū reddere. Scđ mō impes
dit ex pte rei publice. ad cui⁹ bonu;
ptinet q̄ malefactores pumia. h̄ tñ
qntū ad hoc differētia est int̄ inferio
res iudices a supmū sc̄; p̄ncipē. cui ē
plenarie p̄tās p̄blica om̄issa. Iudex
enī inferior non h̄t p̄tātē absoluēdi
reū a pena cōtra leges a supiore sibi
positas. h̄ p̄ncip̄s q̄ h̄ plenā p̄tātē;
i rep̄blica poterit reū lictē absoluē
si h̄ rep̄blicae viderit expedire a pa
sus iuriā voluerit remittē. Vl; tñ lo
cū mia iudicis put in se. q̄: d̄ in fi.
¶ Utq̄ iudex possit penā diminuere
Rx̄ s̄m los. Reo cuncto si in iuc certa
pena inuēiat illa impom̄ d̄; als arbi
trio suo. om̄issit. C. devi. pub. v̄l p̄i

ua. l. huos in sū. a ex. 8 trāsa. c. vi. tñ
in h̄uamōrē p̄tem d̄; h̄ dedinare a sic
mitigare maxie cū cā s̄best. puta. q̄
nō ex p̄posito : h̄ casu culpa om̄issa fu
it v̄l q̄ iniūia effectū nō h̄uit v̄l p̄p̄
etate puerilē. aut ec̄ semilē a hm̄i de
q̄bz. Pena. j. q. ij. a. iiiij. A. Bñ ad 8
facit dictū c. fi. de trāsa. b. Et intelli
gēdū est s̄m Tho. vbi ē. q̄ mia iudic
as h̄; locū solū in hijs q̄ cī arbitrio
relinquūt. circa q̄ vide. Pena. j. q.
a. iiij. A. Ad h̄ vidēt intēdere q̄ ha
bēt in sū. cō. eo. ti. q. cxlvij. vbi ec̄ 8.
In exordiarijs āt tūc diceat pena di
minuti v̄l augeri cū iudex nō h̄uat id
q̄d in talibz h̄uari cōsuant. b.

¶ Utq̄ iudex possit penā augē Rx̄ Au
gēda ē pena atiq̄ ad trocē atiorū q̄
pmi sūt ad culpā. q̄ mult̄ crassātibz
op̄ est exemplo ff. de pe. l. aut facta
Fvlt. A. Idē in dicta. q. cxlvij. b.

¶ Utq̄ licet iudicā iudicāē ppter pba
ta ot̄ veritatē quā ip̄se nouit Rx̄ s̄m
Tho. ij. ij. q. cxlvij. Iudex in iudicādo
magis d̄; seq̄ legitima docum̄ta p̄ in
struēta a testes. a alia hm̄i. q̄ id
q̄d ip̄se nouit tā q̄ p̄uata p̄sona. Ex
hac tñ p̄uata cognitōe p̄t iuuari. ut
disticti⁹ disertiat p̄batōes īductas
ut possit eaz defectū inuestigare. q̄ si
eas n̄ p̄t de iure repellē d̄; eas in iudi
cādo seq̄. dicit ec̄ Tho. ij. ij. q. cxliij. q̄
si atiq̄ quē sc̄it iudex innocentē falsis
testibz ouindat ut ocaðat si iudex nō
p̄t inuēire occasiōe; liberādi inuoxiū
d̄; cū ad supiōrē mittē iudicādū. Si
āt negi hoc p̄t: nō peccat s̄m allega
ta feres finam. q̄ nō ip̄se occidit cūz
h̄ illi q̄ cū afferūt no cent. Cō. Pe. et
rap. A. Vl. aut̄ dicit. q̄ exq̄ iudex sc̄it
negocij veritatē cū suis ēcūstatijs im
possibile iudicat qn̄ aliquā viā iure
inuēiat q̄ liberet inuoxiū. si sit ex im
prudētia v̄l negligētia iudicis. Et po
sito q̄ nullā viā inuēiat p̄ quā eaz
liberare possit; nec actorem nec testes
possit emollire q̄ defistāt a cā: d̄bz p̄
testari se nō habere cōscientiā cōtem
nādi cūm quia sc̄it cūm innocentem.

et hoc certis indicis ostendat probabilem
ita quod cōitas non scādatiseit. a sic ab
soluat eū a suo iudicio p̄tatem relin-
q̄ns eis ut deferat crīmē ad supiorē
firmiterint siue agat & rebz siue de p-
sona. Glo. aut̄ Ray. dicit q̄ nō videat
tutū q̄ talis ad supiorē mittat. nec
credit b̄ facēdū eē: h̄ poti⁹ tēr; omnia
mala tolerare q̄ innocentē sciēt ad
mortēv̄ ad mutilatōem adēnarev̄
etia exponē adēnandū. Et dicit eccl̄ q̄
iudicē in hoc casu adēnātē nō aude-
ret a p̄tō mōrti excusare. Item dicit
Credo etia q̄ iudex inferior q̄ scit veri-
tātē nō debet adēnare innocentē etia si
p̄cipiat ei a supiore iudice. Idē notat
Myco. de ly. Exo. xxiiij. Nec est cōtra
ej̄ de off. dele. pastorat. vbi 8i. q̄ or-
dinari⁹ rebz exeq̄ finiam latā a delega-
to ad mādatū eī q̄uis idē ordinari⁹
sciat illā eē iniustā: n̄ possit obtinere
ab eos delegato ut ab b̄ onere absol-
ua. q̄ loq̄tur ibi de ciuitibz causis et
cētaſticis. vbi null⁹ adēnaf ad mor-
tē a iō nō est ibi tātū piculu; sicut in
casu p̄posito. Pro b̄ optime facit. ca-
mōfitioni. ej̄ 8i. sen. exco. Ad dictū eccl̄
c. pastoral: p̄t dicit q̄ loq̄tū in cog-
nitōe seu adēnātōe sed in cause execu-
tōe ea circa ea q̄ n̄ sūt tātī p̄iudicij. Et
p̄dicta notātē in sū. cō. e. t. q. cxti⁹. b̄

I Vtrū iudex layc⁹ possit iudicādē de
clericō. Rx⁹ Nō p̄t. sed si eū vocat dī;
p̄uari officiō iudicādi. xij. q. j. inolita
A Melij videat facere. Autē. statuim⁹
de q̄. I. H. nec finia valebit. ej̄ de iudi-
cāti si clericī. a. c. cū nō ab hoie. Sed eccl̄
q̄ eū vocari fecit: dī; amittē cām. In-
tellege p̄ finiam. debet excoicari. ut in
dicto. c. inolita. Idē etiā p̄. C. de ep̄i-
et de. Autē. statuim⁹. Et fm̄ Hos-
ex sola vocatōe exq̄ cleric⁹ tract⁹ erit
aduersari⁹ patief p̄ dictā penā. xij. q.
ij. placuit. ex. de excess. p̄la. graue. Ju-
dex vero nō patief p̄ dictā penā nisi iu-
dicauerit. v̄l̄ forte solū cōtra litis co-
testatōem loc⁹ est p̄mē. A Certe vide-
tur q̄ in hijs casibz ipso iure pena ir-
rogat. ut in dicta Autē. statuim⁹.

et p̄. 5. q̄. j. in additōe b̄ De materia
hm̄di questionis habes hic 5. q̄. j. a
7. Sententia. q̄. vi.

I Vtrū minister peccat exequēdo sen-
tentias iudicū cōtra innocentē. Rx⁹ fm̄
Tho. ii. ii. q. lxij. in fi. Si finia stinet
intolerabilē errorē: minister nō debet
obedire. Als excusatē carnifices qui
martires occidēt. Si aut̄ nō stinet
manifestā iniusticiā n̄ peccat p̄ceptū
exeq̄ndo. q̄ ipse nō h̄z discutere finia;
supioris. nec ipse occidit: h̄ iudex cui
ministerū adhibet. Et intelligit ray.
q̄ si ipse minister sciat q̄ adēnat⁹ in
noctē ē: nō dī; exeq̄ mandatū iudicā.
Sece si dubitat. tunc enī excusat̄ obe-
diendo. xj. q. iii. quid ergo. xxij. q. j.
quid culpatur. A. Con. cū Ray. Vi-
ut in sum. con. eo. tit. q. cl. et faciunt
ad ea que dicta sunt sup̄. q̄. j. in ad-
ditione. b̄.

I Vdex secundo. de iudice ecclē-
fiaſtico. Est hic aduertendū
q̄ p̄sona ecclēfiaſtica potest
iudex esse et causas ventilare et iudi-
care inter subditos in quibus iuris-
dictionem habet presertim clericos.
xi. questione. j. c. j. et. c. experientie.
extra dī. fo. compe. per totum. Et nisi
ecclēfiaſticus non potest exercere iuris-
dictionem nec habet eam in clericis.
ut sup̄. Iudee. j. q̄. j. nec clericis po-
test huic iuri renunciare. Et quid si
de facto renunciat. habetur. 7. Renun-
ciatio. ij. q̄. j. et. ij. De hac questi-
one dare habes 5. Iudee. j. q̄. penul.
I Judee ecclēfiaſtic⁹. A. ordinari⁹ si
ue delegat⁹. ut in c. cū eterni. de quo
7. H. q̄ cōtra iusticiā; i grauamē alte-
rius p̄tis i iudicio q̄cōp̄ facit per gra-
tiāv̄ p̄ sortes puta p̄ pecunia: suspe-
sus est p̄ amū ab executōe officiō. a
dī; cōdēnati ad extimatōem litis p̄t
quā lefit. a si suspensiōne duratē in-
gesserit se simis: fit irregularis. a nō
nisi p̄ papā poterit liberari. ej̄ de se.
et re. iu. cū eterni. li. vj. Et adde hic
q̄s habet 7. Simonia. j. q̄. xxv. q̄ in d-
pit. quid si datur.

Inunqd protinet cognitio ad iudicem ecclesiasticum si iudex laicus tenet maleficiorem quod dicit se clericum a petit remitti ad curiam ecclesiasticam vel ipsa curia petit eum ipse iudex denegat. **R** Ad iudicem ecclesiasticum protinet cognoscere quod de re agitur spirituali sive ecclesiastica. sed debet esse iudex secularis vel alius cuius infinitus est de sen. exco. si iudex. li. vij.

Sed quod procedit in dicta. q. **R** Si notorium est quod ille sit clericus quod tali pruilegio gaudere debeat. statim absque tali cognitio debet reddi. quod si fama publica de hoc est ut ipse pro clericus cōiter habebat se pro badi se pro uidebat per laicorum de pro fessus fuit cum totur a habitu clericum. etiā reddi incontinenti. **R** dico si ne cāe cognitio. sed an cāe cognitio. sed clericatus ita tanque probadi necessitate non ipse habet adūlasyn astriungatur. Si vero an de pro fessione per laicos publice se gebat a per tali cōiter habebat etiā si type de pro fessiōns in clericatus erat habitu non est restituendu quod quod fidē fecerit de clericatus sed tanque interutra cum processus iudiciale quod fecerit. ex de sen. exco. si iudex. li. vij.

Quicunqs impedit quod coram iudicibus ecclesiasticis delegatis vel ordinariis in causa quod ad eos protinet illi quod cōqueretur possint iusticiam obtinere vel quod cōpetit imparatores tractant vel alios recurvatos ad foros ecclesiasticos in causa quod de iure vel antiquo suetudine ad ipsum protinet ad defensandum ad litigandum de causis in foro seculari grauando iudices ecclesiasticos vel imparatores vel litigantes. si uec litigare volentes coram eis vel grauando pro minqs ipso seu capiendo res ecclesiasticas tali vel quod unqs alio modo. Itē quod ad predicta daret auxiliū filii vel fauore: oēs tales ipso facto sunt excōicati. quod immunitate. quod li. vij. A. Et ibi additu quod a dicta excōicatio nulla tenet absolūtā. non tanque iudicii cuius cognitio fuerit ipedita: vel iurisdictione usurpata: quod proti que perturbata fuerit in prosecutio sive iuria dāmis. ex penitis. a interesse prius integre satisficerint. **B**

Vtrū iudex ecclesiasticus possit iudicare de subditis laicorum principiū a de ipsis principibus **R** Omnis christianus rōe processus officia de foro ecclesiastico. Ecce consti tui te super genites a regis. quod ex*de* iudicavit. **J**ō si iudex laicus negligit facē iusticiam de subditis: per iudex ecclesiasticus compellere illū ad tenēdū iusticiam vel supplere defectū ei cognoscendo de causa sic de illis subditis iudicare. extende foro. ex*tra*missa. a*c*-lic*z*. a*c*-ex*tenore*. **R** quod possit in principes felazos habet. quod. **F** iiii. **P** e*fi*. **A** **J**ste. **F** in*cipit*. quod sunt casus Predicta etiā notandū in sū. cō- li
. j. ti. v. q. **R** Quod iudex ecclesiasticus putat episcops habentes iurisdictionem typalē quod ex*equi* habet super Episcops. **F** v*n* **A**. quod incipit. episcops quod in atique et est. **F** ix. **H** et **S**. **H** omiddū. **F** i.

Vtrū iudex ecclesiasticus possit iudi care de infidelibus. **R** **F** m **R** ayp. directe non iudicat de his que foris se sc̄i; aliquas religiōis regulas eis imponendo. sed indirecte iudicat subtertendo christianos ab eorum cōmuni one. ut patet de iudicis supra. iudeus. **F** iiii. Item iudicat de his si loquuntur contra xpristum ut ibidem. **F** v. Item si attēptant subuerttere fidēles. super iudeus. **iij**. **F** fi. **A**. **H** enīter iudicat in omnibus ad defensionē fidēi protektibus. ac etiam ad delictorū correctionē quo ad infideles. seu temporali iurisdictioni subiectos. ar. C. de iudeis. l. iudei. Romano. **B**

Tridicū. Quid est dicere cum debet procedi simpliciter sine strepitū et figura iudicij. **R** Tunc non oportet quod necessario erigatur tibellus: vel litis cōtestatio. Pot etiam iudex procedere type feriarum ob necessitates hominū indultarū. Amputet dilatōes quantū potest. excepcionē. appellatōes et dilatōes frustratoias repellendo partiū aduocatorū. a procuratōrem iurgia repellat refrenet multitudinem testimoniū. sed probationes necessarias et defensiones

legitimas recipiat. Sed nō dñt ppter hoc excludi citatōes iurāntū de catū mia; vñ malitia vitā da l' de vita di ceda. Est ecē in ipso hī exordio petiō facēdā pte agētis siue etiā rei siue tuerit: a hoc in scriptis vñ abis mor redigēda in actis. Pōt etiā iudex diē certū a t'minū assignat A. s. fil' utriqz pti. ut in de-sepe de q̄. B. ad vādū positiōes a articulos a ad exhibēdum omia acta a munimēta q̄bz ptes vti volūt in cā misi aliō de ptiū volūtate pcedat eo q̄ saluo q̄ q̄n cunqz fiet remissio p testibz pducēdis possint ec̄ instā p duci. A. assignatōe dicti termimi nō obstatē ut ibi. B. Itē iudex ex officio siue ad alteiō ptiis instatiā p̄t interrogare quālibz pte vbiacqz eq̄ tas suadeb. Itē p̄t finam ferre in sc̄ptis citatis ptibz hīz n̄ pemptorie stādo a sedēdo. a si a videbit cōdūsionē n̄ facta. A. put ex petitōne a pbatis a alijs accitatis in cā fuerit faciēdū ut ibi. B. Et si etiā in pmissis casibz solēmis ordo iudicij in toto vñ in pte n̄ cōtradicētibz ptibz obfuez valebit. Hec omnia in de-sepe de ver. sig.

Procedi p̄t simpte de plano in causis sup electōibz postulatōibz vñ pui sionibz sup psonatibz canonicitibz vñ p̄bēdis a bñficijs q̄buscūqz a sup decimis. m̄tōnijs. a vñfis. a ea tan gētibz ut in de-dispēdiosam. ex eo.

Quartuor modis pūtit iudicij humānū sc̄z timore. cupiditate. odio et amore Vñ ver. Quatuor ista timor. odii. dilectio. cēfus. Sepe solēt hom̄i rectos pūtere sensus. xj. q. quatuor.

Mulieres ad iudicij nō pñt euoca ri. vñ trahi cā testimonij. vñ alia q̄z cūqz cā q̄ in iure nō exprimif. A. s. inuite. ut in c-muliōs. de q̄. B. Sed cū n̄cariū fuerit testimonij carū. fiat ut dī. Testium. j. G. ijj. Als est irrisū q̄cqd fit. ex. co. mulieres. li. vij.

Mulieres religiose p̄sertim q̄ debet s̄t clausura morari: nō votū ad iudicij psonalit ex quaicqz cā etiā fuit. Als votū q̄s fit tra est irritum

ex. co. mulieres. li. vij. B

Nō lic̄ accusato in iudicio negatē veritatē. ut s̄. Accusatō. F. ijj. De iudicio ferri cādētis a aq̄ bullētis h̄es s̄. Duellū. F. penl. Vñ iudicij vitādū sit ppter scandalū vide. Scandaluz. F. antepenl.

Iurare qđ sit. B. fm Tho. ii. ii. q. lxxxix. Jurare est deū in te stē inuocare ē actō latrīe Vñ Thero sup Mat̄. Qui iurat̄ a vene rat̄ aut diligit eū p̄ quē iurat̄. A. fm Ray. vñ a in sū-co-eo-li-j-ti-ix-q-j. Jurāntū est affirmatō de aliq̄ sacre rei attestatione firmata. B

Jurare q̄d iurare p̄ creaturas B. fm Tho. vbi s̄. Jurāntū p̄ncipalit̄ refert ad ip̄z. deū cui⁹ testimoniū in uocat̄. Secūdāt̄ at assūmūt aliquē creature. nō fm se h̄ inq̄ntū in eis di uina virt⁹ manifestaz̄ sic iuram⁹ p̄ eu angelū. p̄ deū c̄ veritas ī cuāgētio manifestaz̄ a p̄ sc̄os q̄ hāc veritatē c̄e dīdeita obfauaeit. Aliq̄ ē q̄ modus iurādi p̄ exēratōz qñ iducit̄ creatuā aliq̄ in q̄dīmū iudicij exērat̄. h̄c solet q̄s iurare p̄ caput suū aut p̄ fistū a hmōi. Q̄s āt dñs p̄hibuit iurare p̄ creaturas ut; Mat̄. v. intelligi. p̄ hibitū ita q̄s eis exhibeat̄ reuerētia Sma. sic iudei p̄ āgelos a creatuās iurabat̄ ut ait Theronim⁹. a eo mō p̄mit̄ deric̄ iurās p̄ creaturas. xij. q. ii. deric̄. a. c. si q̄s p̄ capillū. A. Con-glo-ray. ut in sū-co-co-ti-q-vi. B

Quid de hīs q̄ iurāt̄ p̄ mēbra dei B. Si ē deric̄; deponit̄ si layc⁹ ana themati; ari. xxij. q. i. si q̄s p̄ capillū. Sed intelligēdū videt̄ qñ cū irreuerētia a q̄si blasphemia iurāt̄ Vñ subdi⁹ ibi Vel alio mō blasphemia otra deū vñfus fuerit t̄l. See⁹ videt̄ si cū reuerētia ut p̄ sc̄um caput dei iurarenta hmōi. A. glo. ray. dicit hoc intelligēdū esse qñ habetur ex cōfitudine. Als si quis aliq̄n iurat̄ p̄ caput aut p̄ oculos dei aut p̄ alia mēbra c̄ que in ceteris hominibz nō consētur turpia vel in honesta; non credo q̄ peccat̄

mortalē Ribaldoſ āt illos q̄ passim
a affidue iurāt p̄ membra dñi nō au-
deo a p̄tō mōti excusare a credo blasphemā
ēē qn̄ q̄s iurat p̄ mēbra dñi
q̄ in alijs homibz reputat̄ in honesta
ut in sum-con-e-ti-q-vij. Tales em̄
fīm leges pumūl vltimo suphtio ſit
ā sodomit̄. in Auten ut nō luxuri
enf̄ tra naturā col-vj. B.

¶ Quid si q̄s ex impetu iurauit id
q̄d deliberaſe nō iurauit. B. fīm Wil-
Seruare tenet ſi liatū est. A. Suffic
em̄ ad h̄ q̄ fit obligat̄ q̄ intēdit deū
inducere in testē illi⁹ mi quā dixerat
fīm eun-ut in sum-con-eo-ti-q-x. B.

¶ Vtr̄ vxor poſtq̄ ſefla eſt ſac̄doti
de adulterio poſſit iurare maito q̄ n̄
habz culpa. B. fīm Wil. Poti⁹ debz q̄
tibet mala tolerāc̄ q̄ obiurare q̄ ūta
ēē nō pt q̄ hmōi culpa ſit ei dimiſſa
ex. de pu-ca-e-accipim⁹. Jde Ver. a
host. A. Jde in ſu-co-eo-ti-q-xij. B.

¶ Quid ſi q̄s q̄ iurauit aliq̄d fac̄
re q̄d eſt veniale p̄tūl īā omittit illi⁹.
B. fīm Wil-hu. notauit q̄ talis mōr
litor peccat. Nā impia eſt p̄missio q̄
ſcelere adimpleſ. xxij-q-nij-in mal⁹.
Et ſed Wil. Ego credo q̄ nō peccat-
ni venialitor. A. Hoc poſteſt eē reuiz
q̄n̄ ex iusta ignoratiā neſciebat illi⁹
tū eſſe q̄d iurabat alb ſecis. q̄ cū in
iuramento h̄ caſu deficiat iudicū equi
paf piutio. xxij-q-n-aiaadūtēdū. B.

¶ Qui ſit illi q̄ nō admittunt ad iu-
randū. B. fīm Tho. ij-n-q-lxxix.
Nō admittunt ſue nō cogūk pueri
an amos pubertatis xxij-q-v-puei
vbi etiā 8r. q̄ ſi iurauerint: a pater
ut audiuit ſtat̄ cōtradixit: iurita ſuit
iuramenta. Jde nec als piutio. xxij-q-
v-puuli. Jde non dñt accedere ad iu-
randū. ri ieuim ppter reuerentia. xxij
q-v-honestū. A. Ibi pat̄ q̄ hoc eſt
de fuſionea non de p̄cepto. B. Item
ſolēnibz diebz nō eſt iurandū p̄ re-
bus tēmpalibz. ri in magna nēcitate
ex. de fer. c-j. A. De hoc dictū eſt ſ. ſe-
rie. q-v. cum additōe. B.

¶ Vtr̄ ſacerdotibz licet iurare. B.

fīm Tho. vbi ſupra. Nō licet eis n̄ p
magna nēcitate et utilitate. ij-q-v-
fi q̄s p̄ſbiter Et ponit ray. viij-caſus
in quibz p̄nta debet iurare. Pim⁹ ne
defectu p̄bationū aliq̄ ſeda² v̄l rem
ſuā amittat. tūc em̄ debz iuraea testi-
ſifici p̄ modū q̄ pon⁹. Testis. ij-q-
x. A. i. fīm diſtinctō. ibi poſitā. B. Itē
p̄ fidē. Item p̄ obediētia. Itē p̄ pace.
Itē p̄ inđmitate ecāe. qui caſus p̄t
reduci ad p̄imū. Itē cū abſolutiſ ab
excōicatō. Itē cū infamatiō debet ſe
purgare. p̄bank hec oia ex. de elec. ſi
gñificasti. vltra mediū. xx viij-di. de
ſiracuſane ex. de of. or. ad repimēdū
ij-q-v. p̄ſbiter. j-a. ij. A. Itē in ſum-
con-eo-ti-q-xvj. B. Poſtest hodie ad
di. viij. a. ip̄. caſus q̄ ſi ſacerdos li-
get ſue in cā ſpūati ſue alia debz iu-
rare de calūmia. ſi ſi de calūmia. li. vj.
A. Videſ q̄ in bīs caſibz. v̄l ſi libus
debz iurari tachis ſacrosās euāgelijſ.
ri ab ep̄ q̄ iuāt p̄poſitī tñ. ſed non
tachis ut i. c. ſi. ex. de iura. c. In alijs
leuioribz ſacerdotes nō tangūt euan-
gelīu. ſed interrogantur p̄ ſcam cōſe-
cratōem dictō. c. ſi q̄s p̄ſbit. Et idz
videſ in alijs clericiſ ut interrogant
p̄ ſanctā ordinatōem. q̄ nec ipſi ſine
mēna nēcitate dñt tāgere euāgelīu
xxij-q-v. null⁹. B.

¶ Vtr̄ ſi q̄s ſimpliſter iuret aliq̄d cō-
ditio intelligat. B. fīm hō. Multe cō-
ditioſ etiā ſi tacēt intelligūt. Nam
q̄n̄ iuro q̄ faciam aliquid: intelligif
ſi deo placuerit. q̄netā ſi pape placu-
erit. q̄ ſemp eius autoritas videſ ex-
cepta. xxv. q. i. c. vi. verſu. ipſi nāq̄
Jde ſi res in eodē ſtatu pmanſeit. Vñ
ſi q̄s gladiū depoſuit apud mea fa-
ct⁹ ſuriosus repetit nō teneor redere
etiā ſi iurauit. xxij-q-n-ne q̄s. Jde in-
telligif ſi mihi fidē ſeruaueris. Non
ſeruant eī ſitem. nō ē fidē ſeruāda
Vñ ſi nō facis m̄ q̄d p̄miſſiſ: nō te-
neor eē de iureiurā. p̄uēit. n-a. c. ſicut
Jde ſi iuro tibi pecunia r̄dere ad cōr-
tū tps ſp̄e futuē muſuatōiſ intelligi⁹.

Jurare.

si pecunia mibi prius numeraueris si-
ue mutuauerit. Et de non numero i du-
bitati. Itē si iuro tibi soluē ad certū
tēs intelligit nisi iudex sibi p̄cipiat.
Nam ius supioris sp̄ videt exceptū ex
de iureiu. venientes. q̄d. ad si. Sicut nisi
p̄ te fuerit absolutus ex de iureiu. c. i. a
ca. sic. Itē si iuro tibi dare dote. sbaud
dixi si nuptie secuto fuerit. ut. ff. de iu-
do. stipulatō. Itē si iuro tibi tāq̄ re
gi v̄l ep̄: te deposito nō obligor. Itē
videt si tu tāq̄ ep̄s iuras m̄hi restis
tuero pecunia quā mutuaui. Nam de-
posit⁹ nō tenaberis. Qd̄ ver̄ credo si in
utilitate eccl̄e pecunia versa est. xv.
q. vi. ali⁹. Itē si iuro stare mādatis
tuis p̄ offensa tibiv̄l tuis facta: intel-
ligit n̄ p̄cipiat immoderatū. iniustū
impossibile a h̄mōi. ex. 8 iureiu. ve
mēs. a ca. q̄nta vallis Con-ray. ad-
dens q̄ oēs tales ne def materia p̄iu
rādi dñt petere autoritatē ab eccl̄e
ut colligis ex eisdem decretalē. a con-
Tho. ii. ii. q. xxvij. Itē intelligit si fa-
cultas siue possibilitas se obtulerit
ali⁹ nō imputabif. ex. de iureiu. q̄
relā. a. c. breui. Vñ excusat h̄cēm ne
cessitas siue impossibilitas. Ver̄ qui
iurat pecunia reddere ad certū t̄mī
a nō p̄t cōfultuit ray. q̄ aī diē veni-
ens corā iudice cedat bonis ex de so-
luti. Odoard⁹. Itē si iuras n̄ reddere
vinū v̄l bladuz; sbaudix eiusdē boni
tatis. ff. si certū. pe. l. cū qd. Itē si iu-
ro tibi dare fidiā meā in v̄fore: intelli-
gi⁹ q̄ bona fide labābo ut eā habeas
nec ad aliud obligor cū alienū factū
p̄se p̄mittere nō possum ex. 8 sp̄o. ex
lūs. Itē si iuro alii⁹ fidelitatem v̄l q̄
nō ero alia eū: intelligit ne parere v̄l
sentia q̄ vitā v̄l mēbyp̄ v̄l res suas
p̄dat. a si me offendat v̄l cūctos n̄
potero me tueri. ex. 8 iureiu. petitō. a
c. ego. Et de b̄ iuramēto h̄cē s. Jeudū
q̄. vi. A. Itē in sū. cō. e. ti. q. xvij. B.
Quid si q̄s iurauit tenē obstagia
in ēto loco. nec h̄z ibi qd comedat v̄l
vñ soluat R̄o. B̄m host. Si tpe obliga-
tōis iā erat nō soluēdo: tenē obstagia

CL Xviij.

gia suare q̄ videt ad b̄ se obligasse.
et q̄rat victū manib⁹ suis v̄l mēdicā
do. Sed si tpe obligatōis eāt soluēdo
a nūc deuenit ad paupertatē: tūc disti-
guo q̄ si est talis q̄ possit mēdicaē si
neve cēdia dico idē q̄s p̄n̄. ar. xaij
di. dyacōm. Sed si est nobilis a in di-
gnitate tali s̄buenēduz est iuris bñ
ficio. ex. de iureiu. q̄relā. a ca. breui
A. Itē in dicta. q. xvij. B.

¶ Quid si debitor iuāuit creditori se
soluitur in certo t̄mī a impedit⁹ nō
p̄t. R̄o. B̄m host. Si qñ iurabat crede-
bat se nō posse soluē: v̄l nō habebat
probabilē cām credēdi: tūc in v̄troq̄ ea
sū piurat q̄ in p̄io deerat veritas. in
scđo deerat iudiciū. Si v̄o ab initio p̄
babili⁹ credebat se posse soluē nō piu-
rabat. a si postea fecit posse suū. nō ē
piur⁹. Sed a multō magis excusat si
misit pecunia tpe debito sed casu p̄-
vita fuit ext. de iureiu. q̄relā. xxij. q̄.
vij. si nulle. de. ose. di. j. sic. Qd̄ si po-
stea laps⁹ t̄mino pos̄ha nō soluē p̄
piur⁹. cēt. ex. de dolo a stu. cum dilecti-
con. Tho. ii. ii. q. lxxxix. Al. Hoc videt
fuisse p̄cipale dictū ray. ut p̄; in di-
cta. q. xvij. B.

¶ Qd̄ si iuro aliquid ḡnali⁹ nūqđ ad
spātia teneor. R̄o. B̄m host. Cū ḡnali⁹
tas obscuritatē pariat n̄ videoz cogi-
tasse de h̄is sup̄ qbz spālt̄ iuātū n̄
fuisse a sic int̄p̄tandū ē iuramētu h̄m
int̄tōe; iurātis qñ sī dolo q̄s iurat.
Sec̄at qñ ipē cū dolo ē. a ille cui iuā-
tur ē fine dolo. Iō si em̄gat casus in-
opiat⁹ de q̄ si cogitassē nullo⁹ iurassē
nō teneor. Satis con-ray. a. B̄l. et ec
Tho. ut h̄cē. ¶ Juramentū. j. q. v. A.
Item in dicta. q. xvij. B.

¶ Quid de duob⁹ h̄ntib⁹ mēsurā cōi-
tatis v̄l staterā quā cōfuerit p̄orre
ad v̄detes a mercedē recipere si iuraue-
rūt sibi inuidē de cetero nō p̄orre. R̄o.
B̄m host. ec si ex hoc multū dāmificati-
fint puta q̄ p̄iusuz ē de alia mēsura.
nō p̄nt autē p̄pa v̄ire alia iuramētu
n̄ forte ex b̄ ad extremā n̄citatē sue
mirēt. nec v̄lo⁹ possēt h̄cēn̄ viuerēt

Ep̄us tñ absq; tanta n̄citatō posset
hm̄i iuramētū in meli⁹ om̄utare cū
nulli sit vtile a aliquibz dānosum A
Iūdē in sū.-cō.-e.-ti.-q.-xix.-B Sed sivn⁹
p̄dictoꝝ piurat nūqd alter p̄dictoꝝ
poterit venire etra iuramētū. Dicens
q̄ si int̄debat iurare sub editoꝝ sc̄z si
alter nō portaēt tūc altero portate n̄
tenebit. Si autē absolute iurauerit:
tenet. q̄ si nescit quō iurauerit v̄lm̄
tēderit: tūc si emolumētū; mēsure fit
cōe ambob⁹ vno piurāte reliqu⁹ mis-
hilomin⁹ tenet. cū nullū ex hoc ei fiz-
at p̄iudicā. si aut̄ emolumētū est so-
lū ei⁹ q̄ portat. tunc benigni⁹ inter-
tandū est sc̄z q̄ nō seruanti fidē nō p̄
miserit cū suo damno a lucro alteri⁹
¶ā grīalt fm̄ h̄os. et ber. Si duo sibi
adimicē aliqd iurauerint: vno nō h̄
uante nec ali⁹ tenet. ex eo. sicut. iñ-
in si. nisi q̄ iuramētū est cēt in honorez
dei. ut si iuramētū dicerem⁹ psalteriū
vnū p̄inuitē v̄l certā eklnā darem⁹.
A Iūdē in sū.-cō.-e.-ti.-q.-xxxvij.-a.-xxxvij.-
B. Et de hoc vltio h̄os hic. ¶ā. a. n̄p̄e-
in si. a. vide etiā. ¶ā. Juramentū. iñ. ¶ā.
¶ā. nūqd pagan⁹ q̄ iurat p̄ falsos de-
os v̄l creaturas nō cessas teneas. ¶ā.
fm̄ rap. Dico q̄ cū iurauit: p̄ctū cō-
missū addit p̄ctū p̄ctō. xxij. q̄. mo-
uet te. Cō. inno. host. et Thō. iñ. iñ.
q̄. xcviij. et addit q̄ līcītū: est recipere
iuramētū ei⁹ q̄ pat⁹ est p̄ falsos deos
iurare nō tñ h̄ic; eū; inducere ad h̄ q̄
p̄ falsos deos iuret. Cō. pe. a. inno. A.
Iūdē in sū.-cō.-e.-ti.-q.-xxvij.-a. se. B
¶ā. Quid s̄ eo q̄ ap̄pulsus p̄ metū iura-
re se aliqd datuꝝ a hm̄i. ¶ā. fm̄ rai-
Talis q̄ntūcūnq; fuerit met⁹ mibilo-
min⁹ obligat⁹. dūm̄ fit de re līcīta.
Sec⁹ de līcīta. ex. eo. si. v̄o. e. q̄ met⁹
e. ad audiētiā tñ q̄ sic iurauit. poter-
it ab episcopo petere ut cogat illum
absoluē cū a iuramētō. ex. eo. admī-
stratōis. Si h̄ impetrare n̄ p̄t soluat
a postea repetat. q̄ h̄ic; iurauerit sol-
uere nō tñ iurauit nō repetere. ex. eo.
debitores. a. dō. c. ad audiētiā. q̄ si

etiā iurauit nō repetere: tūc denūdet
ecce fm̄ formā euāgelicā ut ecce com-
pellat illū ad restitutō. Si v̄o iurauit
q̄ nō denūciaret tale iuramētū est il-
liciū a iō nō seruandū. ex eo. quēad
modū. Con. tho. iñ. iñ. q̄. lxxxix. a. pe-
a inno. et ber. A Iūdē in sū.-cō.-e.-ti.-q.-
xxxv. vbi ec̄ addit fm̄ h̄os. q̄ cū quis
iurauit nō denūciare ecce tñ denūcia-
re p̄t: dūm̄ h̄ faciat p̄cipalē itētōe
salutis fraterne. B Silēm casū h̄os. ¶ā.
Vfura. vj. ¶ā. Quid si dñs facit fa-
miliā suā iurāe q̄ reuelabūt ei si quē
sc̄iūt v̄l audiūt surripisse de bonis
suis. vide s̄. Familia. ¶ā. si.

¶ā. Quid si q̄s audit aliquid iurāe iñ
q̄s audiēs sc̄it falsū cē. ¶ā. fm̄ Ray.
Sufficit audiētiā tonefut idicet h̄l q̄
magisp̄nt p̄fīcē q̄ obē p̄iūo. sū cū cor-
ripiēdo sū p̄ eo orādo. xvj. q̄. v. h̄ viñ.
¶ā. Ord si cleric⁹ iurauit se fuituꝝ sta-
tuta in ecce sua edita. a postea fit nos-
uū statutū. ¶ā. fm̄ tho. iñ. iñ. q̄. xcviij.
¶ā. tenet ex iuramētō suā futura n̄
intēderit se obligāe ad oia p̄terita et
futura. Tenet tñ ea suā ex vi ip̄a sta-
tutorꝝ. ¶ā. si tal cleric⁹ p̄misit p̄ p̄p̄
stū iuramētū suā iñ statutū q̄s p̄p̄
ea factū ē itēz nō ē obligat⁹ ex iuramētō.
ex e. cleric⁹ Et idē in tolligēduꝝ
est de eo q̄ fit nou⁹ ciui⁹ aliquid aiuta-
tis a iurat seruāe statuta Con. Ray.
¶ā. Ord si aliqd dñi tpales v̄l cleric⁹ a
plati iurat suare statuta a siuctudi-
nes alic⁹ loci v̄l ecce a int̄ illa sūt aliqd
illicta impossibilitatē obvia-
tia. ¶ā. Si iurātes h̄ sc̄iūt nō debuerit
sic grīalt iurāe n̄ sūt aliqd tñ hm̄i
iuramētā suāda h̄ solū alia Silē ec̄ si
nesciūt nō sūt seruāda. q̄ nō tenen⁹
ad illa ex de iure. st̄ingit. li. vj.

¶ā. Vt̄ ille cui iuramētō aliqd p̄mittit
poshit relaxāe iuramētō. ¶ā. h̄; tho. iñ. iñ.
q̄. lxxxix. h̄ p̄t p̄mittit aliqd alteri h̄
iuramētō duplē Vno⁹ q̄ p̄tinēs a vti-
titatē ip̄i⁹ puta si sb̄iuāmētō p̄mittat
se fuituꝝ ei v̄l pecunia datuꝝ. a. a ta-
ki p̄missione potest absoluerō ille
cui p̄missio facta est. Intelligit

Juramentū p̄o.

em̄ ai soluisse p̄missū q̄dō facit de eo
fīm ei⁹ voluntatē. At hō mō p̄mittit q̄s
alterū qđ p̄tinet ad honorē dīv̄l v̄tis-
titatē alioꝝ puta si aliq̄s cū iuram̄
to p̄mittit alicui se intratur p̄ religiōꝝ;
v̄l aliqđ op̄ p̄iectat factur a ille tūc
au p̄mitt̄ n̄ p̄t absolue p̄mitētē. q̄
p̄missio nō est facta si p̄incipale h̄ dō
n̄ forte sit int̄posita ōditio sc; si illi
debif cui p̄mittit l̄ aliqd aliđ tle. cō-
bos a rai. A. Id ī sū. cō. e. t. q. xxviii. b.
¶ Quid si v̄tōdōt̄ aliqđ iurauit non
venire ōtravenditō; a nūc dicit se de
ceptū v̄tra dimidiū iusti p̄ecl̄. nūs
qd d̄; audiri. R̄o fīm Ber. Si maior
est nō credo q̄ audieſ. Secūfi minor
q̄ p̄ tale iuram̄tū nō excludit: n̄ bñ
ficiū etatis. nō āt q̄ renūciā iuri cō-
mum. Vñ p̄t agere ad supplemētū p̄-
cij v̄l ad reſeindēdā venditō; fīm id.
ex. de emp. a ven. cū cā. A. a ibi b̄ no
tat glo. notaſ etiā ī sū. cō. e. tit. q.
xli. b. Quid de puella q̄ iurauit nō
h̄z̄ regressū ad bona patna h̄ q̄ cēt
dote ōtentā h̄t̄ s̄. Dos. C. iiii. Vel si v̄p
or iurauit nō ōtrauenire alienatōm̄
dotis. ibidē. C. iiii. Multa circa hanc
materiā h̄en̄ hic stat. c. iuram̄tū. j.
et. h̄. et. f. p̄iurii.

Tra m̄tū. j. cōiter Que est cā
institōnis iuramenti. R̄o fīm
rap. Duplex est cā. Una p̄t
infirmitatē nō credētū. utputa cū ali
cui suadet aliqd bonūa nō credit ver
bo simplici itroductū est q̄ possum⁹
iurare. xxij. q. j. non est ōtra. a. ca. si
p̄tē. Atia cā fuit p̄missua. sc; p̄tē
eūtandā ȳdolatriā. p̄pter qđ ōcessū
fuit iudeis iurare p̄ deū ne iurādō per
creaturaſ in ȳdolatriā m̄derēt. xxij.
q. j. oſidera Est ergo iuram̄tū lictū a
meritoriuſ: qđ p̄ ipsū p̄ primo ſhuem̄
Vñ ī p̄. Dñe q̄s habitabit in tab-
naculo tuo a ſeq̄. Qui iurat p̄ primo
fuo a nō decipit. A. Id ī sū. cō. li. j.
ti. ix. q. iiii. b. Nō tñ est affuescendū
ad iuramenti p̄pter p̄icē ſiurii. p̄p-
ter qđ nō n̄ ob n̄citatō v̄l v̄tilitatē ē
iurandū. xxij. q. j. ita ergo Et ſic in-

CL XIX.

telligēdū est q̄nācūq̄ iuram̄tū inuēt̄
p̄hibitū. A. sc; qđ p̄ intelligif p̄bi-
bitū n̄ cōnabilitis n̄citas v̄geat ēp̄ de
iureiurā. a. ſi xp̄us. Et notat mīo. de
lyra. ſup̄. xx. c. exo. b.

¶ Quot ſunt ſp̄es iuram̄tē. R̄o fīm
rap. Due ſtā aliđ est assertoriū. ut
cu; iuraf dī p̄nti aut dī p̄terito puta
ſic cēv̄l nō eſſe. Aliđ est p̄missoriū. ſe
de futuro. ut cu; aliqđ iurat aliqd ſe
datuſ v̄l facturū. Id ī T̄o. in. iii. ſen-
di. xxix. a ſecūda. h̄. q. lxxix. Et addiſ
q̄ h̄ec aliqđ ſuſt ſimplē. ut cū ſtā.
Testis eſt m̄ dē. v̄l corā deo loquor
v̄l p̄ tuū qđ iđe eſt fīm aug. Aliqđ ſo
p̄ ecreatōem. ut cū q̄s obligat ſe ad
aliquā penā. ut ſi b̄ nō fecero hoc ac
cidat m̄ v̄l filijs meis a hm̄oi. a. tunc
fīm Aug. illa p̄ q̄ ſic iurat obligat
deo ut b̄ illis euemiat ſi ſec̄ē q̄ ſic dicit.
A. Id ī sū. cō. eo. ti. q. ii. Et addiſ
fīm rap. q̄ alie diuisiones iuram̄tū p̄
tinet ad ſon̄. ōtentiosum. b.

¶ Que eſt forma iuramenti. R̄o fīm
rap. In veteri lege iurabāt ſic. Viuit
deū a viuit aia mea. Hoc faciat m̄ dē.
Et b̄ addat. xxij. q. j. a iurabūt. a. j.
R̄o. xiiii. a. xxv. In p̄missua ſo ecta
iurabāt ſic. Testis ē m̄ dē. Ro. j. Idē
testis ē m̄ oſcia mea. Ro. ix. Vel corā
deo loqra hm̄oi. xxij. q. j. ſi p̄tē. Hoc
die ſo iuraf ſic. P̄ dōu v̄l ſic me dē
adiuuet. v̄l p̄ iſtas ſcās reliqas. p̄
iſta ſcā euāgelia a filia. xxxv. q. vi.
de p̄telā. Et ut dicit Jmo. nulla v̄l
modica dīa ē. ſiue q̄s iuret ut dicitur
eſt. ſu ſi ſolū b̄ dicat. Promitto b̄ in
ſife mea Mai9tñ p̄cē; ē fallē iuram̄tū
factū p̄ increata v̄l p̄ ſup̄iores creatu-
raſ q̄ p̄ iſferores. Idē iuram̄tū ē qđ
aſſent ſe dicō veritatē i p̄iclo aie ſue
ēp̄ de ſtigl. a male. ſratnitatē. ſēp̄ tñ
qđ p̄ ſtī iuram̄tū defert. iurādū eſt
fīm q̄ plac; abob9. ff. 8 iurāu. l. iiii. q̄
vi. a. l. iiii. a. v. In iuram̄tū ſo q̄ a iu-
re p̄cipūt ut ē iuram̄tū testis v̄l iu-
m̄tū catūm̄: eſt iurandū ſup̄ ſacta
dei euāgelia. A. Id ī omibꝝ aliđ
iuram̄tēs: que a iure v̄l iudice vol a

Ptibus ex nccitate deferunt s'm eundem
Imo. et Hosti. ut in suu. co. eo. tit. q.
vij. Et adde q's h'f s. Jurare q's vij
in ultima additio. B. ej de iura. cas
tu. c. vlti. xj. q. i. testimoniu. Ide q'
si p'miserit q's aliqd iurare. ut dicit
Hosti. A. sc; nulla forma distincta
s'm eun. ut in dicta. q. viij. B.

Que exigunt ut recte fiat iuramentum? In ray-Tria s. veritas. iudi-
cium. a iusticia Iherere. iiiij. Jurabut (vi-
uit dominus in exito a iudicio a iusticia)
xxij. q. j. et iurabut Veritas enim per dicitur
adesse ut scilicet sciat quod firmat quod vero est
quod iurat. Ad id si adesse veritas rei scilicet
quod fit vero quod iuratur a scientie. ut putetur
certum ut non glo. i. c. a iudicium. xxij.
q. j. B. Alii si tam credunt non debet iurare
de scia sed de credibilitate. Ita dicitur enim iudi-
cium. a discreta deliberatio ut scilicet non iurare
est verum. non pro necessitate vel utilitate. xxij.
q. j. ita ergo iusticia sicut illud quod in
ratificati sit a honestum. ut in dicto. c.
ita ergo. Ita Thos. iiiij. q. lxxix. A Glo-
ray. exponit iusticiam scilicet quod non sit peccatum
modestie vel veniale. principale vel per acci-
dentes. ut in summa. co. eo. t. q. ix. Et si aliquis
predicitor trium defuerit. neque iuramentum
erit. sed plurius. dicto c. a iudicium. Et si
in dicta plurius est quod non de certe veritas
quod iuramentum principale ordinatur ad confirmatio-
nem dicti humani cui confirmatio
tum falsitas opponitur. Secundum autem quod non de-
est iusticia Tercio quod non deest iudicium. B.

¶ Quid qñ in iuram̄to nō ē eadē in
tētio iuratis a recipiētis Rx̄ fm̄ Tho-
ni. ii. q. lxxxix. Si hoc puenit ex dolō
iuratis; o; iuram̄tu; suari fm̄ sanū is-
tellectū ei⁹ cui iuram̄tu; p̄staf. Si x̄o
iurās dolū nō adhibeat obligat solū
fm̄ suā intētōe; Sile s. Jurare. ¶ xij
q̄ incipit. Quid si iuro. A Videat iu-
rās dolū adhibē qñ legitimē interrogati
studiosē n̄ clae r̄ndz; xxij. q. v. q̄ui; B

Vt iuram̄ p̄missiū sit p̄ obli-
gatoriu^m p̄ m̄ t̄ b̄o. vbi s̄. Quicq; iurat se aliqd facturū obliga² ad id
faciōnū n̄ vergat in peiorē exitū. ut cū

iurat aliq̄s aliqd qd ē fī se malum
utputa se patētū adulterū in q̄ ca-
su peccat iurādo a peccat iurāmū fī
uando. Sicut vergit in deteri⁹ q̄ ē ma-
ioris boni impeditiū. puta cū aliq̄s
iurat se nō intratur religione v̄l q̄ n̄
fiet cleric⁹ a hmōi. a in h̄ peccat q̄d;
iurādo q̄ ponit obice spūscō fī metu
us facit nō implendo. nā q̄ mala sūt
vol maioris boni impeditiū. inra-
mto cadere n̄ p̄nt s̄a alio mō vergit
in deteri⁹ p̄pt aliqd q̄ de nouo emer-
git q̄s fuit imp̄meditati. sic cū her-
odes iurāuit puelle saltati se datur q̄s
petiſſ. Hoc enī iurāmū poterat cē a
principio tictū intellēcā debita aditōe
s̄ si peteret q̄s daē licet. si ipletio iu-
rāmū fuit illicita. p̄ij. q̄. n̄. a. 3 offi-
ciū. A Cō-glo-ray. ut i. fū. e. t. q̄. p̄ij.
Et addit Credo sine p̄iudicio q̄ iura-
mētū vergit in p̄iorē exitū. vi. mōis
Dñs cū iuraf aliqd q̄s est mōle in
se. Scđo cū iuraf q̄s ēxviale in se. Ter-
cio cū iuraf aliqd indīns q̄s ex circa
stācijs efficit mōle. v̄l v̄ciale. Q̄ndo
cū iurāmū excludit op̄pictat ex ca-
ritate facēdū. ut cū iurat aliq̄s q̄ m̄
h̄l dabit isti ex caritate. Q̄ndo cū ex-
cludit op̄p gr̄ne bonoꝝ. ut cū q̄s iu-
rat q̄ nō erit eps mōch⁹ l̄ canonic⁹
v̄l n̄ celeb̄bit v̄sq̄ ad mēsē. v̄l q̄ n̄
iciunabit p̄deo v̄l p̄tis suis in pane
a aq̄ n̄ p̄cipiaſ ei v̄l q̄ n̄ dicet psalte-
riū v̄l septē p̄. Sexto cum excludit
op̄pindīns pia intētōe p̄dā p̄prio fa-
cēdū. ut si q̄s iurat q̄ n̄ loq̄f martio
v̄l n̄ intēbit domū e9 v̄l n̄ coquet ad
furnū e9. v̄l q̄ n̄ v̄det ei rēp minori
p̄dō q̄ tāto l̄ q̄ n̄ īmedet ad cādē mē-
ſā cū eo. Ideo credo q̄ p̄pt hmōi iuraz
mēta q̄s nō d̄ declinare a talibz. si ea
facere velit pia intētōe. a p̄pt dōu a sa-
lutē aic sue. p̄pt tollēdū scandalū p̄x
imi 5 que; sic iurauit. In pūmis at-
tribus modis credo q̄ possit q̄libz sic
iurans autoritatē p̄pua cōtrauenire
sed imponenda est ei penitentia & te-
meratio iuramento. In reliquis tris
bus q̄uis hmōi iuramenta non fint

obligatoria. nec imponēda sit pīna
pī trāsgressionē eōpī tanqī pī mōti. nī
expedit tñ pīia auctē ūenire. nī pī
virgentē nīcitatē. tñ pīpter reuerētia;
facū. tñ pīpter scādalu simpliciū. Vñ
petēda ē absolutio a supiōre qī hmōi
iuramēta dī. facile relaxare vñ potiōn
dere sic iurantes nō fuisse obligatos
a ipōne pīnam de temeratio iura
mēto. Et cū hījs cō. theologi. ut pī in
dicta. qī. xiiij. B

Rue maior obligatio. votivū iu
mēti. Rxō fm Tho. ii. ii. qī. lxxxix. Votū
ex sui rōe est magis obligatorium.
¶az obligatio voti cāf ex fidelitate
quā deo dēm9 cui9 trāsgressio infide
tate a pī seqns irrevētia continet
Obligatio at iuramēti cātūr ex reue
rētia quā dēm9 ei. ex qī tenemur qī ve
risificm9 id qī pī nomē ei pīmittim9
cui9 trāsgressio cītinet irrevētia tñ
A. Idē in sū. cō. eo. tit. qī. xiiij. a alia
etīa est rō fm Tho. vbi sī. qī. pī obli
gat simplex pīmissio deo facta qī bo
mini cum iuramēto. B

RAn viri possint irritare iuāmenta
vīoz. Rxō fm Wil. II. nī fint taliā qī
vīoz nō pī implere sine scādalo a pī
iudicio viri. Et sic intelligēdū vide
qī dīat Tho. i. qī. se. in fi. A. Idē in sū.
con. li. i. ti. viij. qī. xxxvi. B

RVt̄ in iuramētis possit dispēsari.
Rxō fm Tho. ii. ii. qī. lxxxix. In iuramē
tis pīmissio ihs dispēsari pī sic in votū
Vbi notādū qī illud qī cadit sī iuā
mēto pīmissio. aliquid est manifeste
pīcīmvl̄ maiors boni impeditiū
a tale iuramēti dispēsatōe nō indi
got. Aliqñ est dubiū vt̄ fit hīcū vñ
ilicitū pīciū vñ noxiū. aut similit.
aut in aliq̄ casu. a in bī pī qīlibz eōs
dispēsare Cū sō pīmitti aliquid sī iu
ramēto qī est manifeste hīcū a vti
le: in tali iuramento nō vide hīcū lo
cū dispēsatio vñ cīmutatio. nī aliquid
meli9 occurrat facēdū ad omunē vti
lītē qī maxime vide pītē ad po
testatō pape. qī habz curā vniūsal ec
clesie. sīst etīa iuramēti absolute re

laxa°. A. Hoc est vñ ex iusta cā. ut
si iuramēti cēt cōtra pītētia ad obe
diētā supiōris. vñ ob alia iusta cāz
Aliter secus cū ob suatō iuramēti ut
pt̄. ¶az ad vñūquēq̄ pītēt irritare
iuramēti qī a subditis factū est circa
ea qī subdūk̄ a9 pītēt. sīt pī pī irri
tare iuāmentū puelle. a vir vīorū. ut
Si numeri. pīxx. Alay. dīct ut nota²
in sū. cō. li. i. ti. ix. qī. xxvij. qī idē iudi
cādū est de absolute a iuramēto et
a voto. Et glo. ei9 dīct qī nō solū pī
sed etīa eōs pī in iuramētis dispēsa
re. sīt a in votis Pōt etīa hīcū iura
mēta mutare in meli9. nec est bī vīni
re otra iuramēti. ex. eo. pīuenit. nī. cū
etīa nō magis obligēt votū qī iuramē
tū excepti tñ iuramētis circa gītiora
qī reseruāk̄ pape. utputa si cīernerēt
aliquā nōbile vniūtātē. ex. de elec
venerabilē. Et in bī casu dīct intelli
gēs dīctū eōpī qī dīctū dispēsatōe; seu
omutatōem iuramēti resuata pape
Et satis videf con. inno. dīces qī eōs
in iuramētis dispēsat. si sīt dolo. me
tu vñ vi extorta a etīa qī qī ex cā i iu
ramētis hīcū pīstis. Et cō. hō. ut in
dā. qī. xxvij. B. Vt̄ debitor. pī vīm
iuramēti teneat reditū debitu excoī
cato vide sī. Excoīcato. vi. qī. xxvij. qī
incipit. qī dī si teneor. De iuramēto fide
litatis hīcū sī. fīeudū. qī. vi. a sī. Jura
re. qī. in fi. Itē de iuramēto fidelita
tis si nō pīstetur pape a plato vide.
Pēgin. ii. qī. fi. in fi. De iuramento
eōpī qī absoluū ab excoīcato habes
sī. Absolutio. v. qī. ii. et. iii. De mā iu
ramēti hīcū multa sī. Juraēa. qī. piuriū
Itē de iuramēto vniūtātē hīcū bī statī

IUramēti. ii. De iuramēto vni
ueritatis sīue aliciu9 societas
tis. Adūtendū est. qī qī vni
ueritas aliciu9 cīuitatis vel colle
giū: iuramento se obligauit: et iuran
tes iam mortui sunt: successores fac
entes contra: nō sīnt propter hoc pī
iuri. ¶az obligatio iuramēti pīsonak̄

est et nō trāfit ad successores: tenēt
tū ex quadā fidilitate adimplere q̄s
iurātū fuit. ar. ex. eo. veritatis. Hoc
rap. et Tho. ij. ii. q. xcviij. A. Id ī su-
con. li. i. ti. ix. q. xxvij. B.

¶ Quid si boies alicui⁹ vniuersitatis
seu societatis iurāt aliquid se facturos
v̄l nō facturos nūqd p̄nt sibi remit-
tere. R. h; Wil. Hoc p̄t eē q̄tuor mo-
dis. P̄imo q̄dē si iuramētū sit de b̄is
q̄ ptinent ad cultū dei seu ad religio-
nē v̄l ad pietatē tūc nō p̄nt remittē
ut si duo iurent q̄ ibūt v̄ltra mād mi-
litare p̄ deo. v̄l q̄ intrabūt religionē
aut q̄ dicēt duov̄l tria psalteria p̄m
uicē aut si q̄ artifices iurāt q̄ d̄ lucro
suo certā portō; dabūt fabrice alic⁹
ecclesie v̄l in alios pios v̄sus. Vbi tū
alic⁹ iurāt q̄ ibunt v̄ltra mare siml;
p̄nt quidē sibi remittē ne vadant sil
sed non p̄nt remittere q̄n vadant. q̄r
quasi duo iuramenta sunt scz; q̄ va-
danta q̄ simul vadant. Scđ si iura-
mentum sit de t̄p̄libus. a sit tale q̄
absq̄ iuramento tenēt facere q̄ iu-
rāt. a tunc etiā nō p̄nt sibi remittere
q̄ p̄ter salutē animar̄ vide sic iura-
tū. ut si carnifices iurent q̄ nō vendēt
carnes infectas p̄ sanis. aut q̄ nō so-
phisticabūt merces suas a hmōi. Ter-
cio p̄t attingere q̄ iuramentū sit qui-
dē sup re t̄p̄li. sed tali q̄ absq̄ iura-
mētū nō tenebāf facere q̄d iurāt. Et
tūc si obseruātia iuramēti spectat t̄m
ad cōmodū v̄l incōmodū iurantium
p̄nt sibi remittē. ut si q̄s iuret q̄ fac-
et alteri libz v̄l domū a ille q̄ redet
ei mercedē. Sile q̄n duo soch⁹ iurāt de
cōicando sibi inuicē om̄ia lucra. Si at-
spectat ad cōmodū; alio⁹ magis q̄
iurātū nō p̄nt sibi remittē. ut si arti-
fices aliquid iurent q̄ in mercibz. x. so-
lidor̄ nō accipiēt d̄ lucrov̄l v̄nu soli-
dū. v̄l q̄ nō vendēt opa. n̄ de mateia
sic pata. v̄l q̄ n̄ trahent petias p̄m
v̄ltra t̄mā hmōi. Q̄rto si obseruatō
iuramētū sit alijs dānosa. nā tale iu-
mētū nō est obligatorū ut si iurent
lutores q̄ certo t̄pe nō laborabūt et

Hut p̄p̄ rāritātē cari⁹ vendāt v̄l car-
nifices q̄ nō incidēt sive pabūt car-
nes v̄ltra t̄mū numer⁹ v̄l aliquid opifices
q̄ nō opabūt p̄ minori p̄cō q̄ talia
hmōi. que q̄dē iuāmēta q̄uis nō fint
obligatoria nō expedit t̄n q̄ p̄p̄ria au-
toritātē sibi renittāt. h̄ q̄ autoritātē
epi ruocenf v̄l poti⁹ denunciāt nō te-
nuisse. A. Et p̄ma est imponēda de te-
meraio iuramētū f̄m cūde. ut in sum-
con. co. ti. q̄. xxvij. B. Vel dic q̄ suffi-
cit autoritas p̄p̄a q̄n iuramētū fuit de
eo q̄s est manifeste p̄ctm aut maiora
ris boni impeditiū. ut dictū ē s. Ju-
ramētū. i. q̄. vi. AlHoc ē v̄x q̄n mani-
feste oibz ostat q̄ illatū fuit iuramē-
tū. als saltē p̄pter alio⁹ scandalū vi-
tandū: tenēndū est p̄udictum. B.
¶ Quando multitudo iurat aliquid fa-
cere v̄l nō facere nūqd aliquid straue-
niētibz p̄nt alij ūuenire. R. f̄m Wil.
Si absolute a in oēm euentū; iuramētū
est: q̄hibz seruare tenēt. si v̄o s̄b odi-
tōev̄l ob determinatā cām puta si alij
seruarenta hmōi: nō tenēt q̄s n̄si
existente conditione. arti. xxvij. que
stī. viij. non solum. ext. de con. app.
verum. ext. de iurei. pertinet. Vide
si om̄es alij v̄l plures non seruent in
hoc casu absoluti videntur alij. Si ve-
ro pauci sunt qui non seruaret. rear
rendum est ad intentō em iurantiū;
vici; q̄ si intendebant q̄ quoq̄cūq̄ nō
seruante ip̄i non tenērentur. aut so-
lum si multi essent illi qui non serua-
rent. Et si de intentione nescitur. tuti-
us est seruare. A. Glo. Rap. ut p̄; in
sum. con. co. questi. xl. dicit q̄ q̄n me-
dicas v̄l maior pars multitudis ad
huc seruat iuramentum: si ho. exergit
in dānum seruantium: a in lucuz
non seruantium: benignē interptan-
dū ē. sicut dictū est s. Jurare. q̄. xij
in casu de mensuris. B.

Iurisdictio. de iurisdictiōe epi-
scopi spirituali vbia quando
possit exerceri. vide s. Episco-
pus. q̄. viij. et s. Absolutio. i. q̄. vij
De temporali s. Episcopus. q̄. xij

Jurisdictio quedā est voluntaria sc; qn̄ nemo se opponit. a hec p̄t exercei oīsu tēpe a loco ut ff. de adop. l. emancipai. Quedā c̄tentiosa sc; qn̄ litigaf. a hec nō p̄t expediri a iudice p̄cedēte. A. nō p̄ tribunali sedēte. ut in C̄spacū de q̄. B. nec dīq̄z feiatis. nec de nocte. iñ. q. iñ. spaciū. v. a iudice p̄cedente. ext. de offi. dele. c. consutuit.

Vs. Quid est ius. Quid r̄zgor. qd eq̄tas. a qd disp̄sa. B. f̄m ray. a host. Jus ē ars boni a eq̄ cui. melito q̄s nos sacerdos appellat. A. B. est de textu. qd seq̄t est expositio. B. sacros p̄ceptori mīni stros. ff. de iusti. a iure. l. Rigor v̄o est excessus sue austritas iure atq̄tiens ad trorē script⁹. q̄ qd; nō est seruād⁹ n̄ vbi timeſ exēplū mati. A. ne p̄tm̄ debucat ad alios p̄ exem plū. ut in. c. sed a. illud. de q̄ statu. B. di. xlvi. h̄a ilibid. Qn̄q̄ tñ rigor idem est q̄s c̄tilitas iuris a seruād⁹. e. de vesti. spo. in l̄ris. Eq̄tas v̄o est me diū int. rigorē disp̄satō. C. de iudi placuit. Et dissimil sic. Eq̄tas est ius sticia dulcore mie tēpata. v̄l eq̄tas ē mod⁹ rōnabil. regens mīa; a rigorē Hāc iudeq̄ d; p̄re oculū h̄e. ff. de eo q̄s cer. loco. l. q̄ si ep̄thesi in fi. a. xlvi. di. disciplina a. c. q̄ emēdat. a. l. di. p̄deret in fi. a. c. dño sc̄o. IIā meti⁹ est s̄ mīa q̄ de seueritate redire v̄o; xxvij q. viij. allegat. Hoc intelligo f̄m rai ni ex cā iusta seruet rigorē vel faciat disp̄satō. Quid āt disp̄satō. plura de ip̄sa tēs. Disp̄satō p̄ totū. A. Itē in sū. con. ti. iñ. ti. xxix. q. j. B. Jus publicū vno mō. q̄s libz ius in sc̄ptis redactū. q̄s s̄i publicū q̄ a publicis p̄sonis introductū est ut a principatibz a. oīlijs. s̄ile a. c̄stitu. mu nicipialis v̄l ep̄atis. Itē alio. s̄i ius publicū q̄s publice v̄tilitati expedit utputa ne q̄s sua re malevaf a. h̄s mōi. Itē alio mōa sp̄alt s̄i ius pub licū iñ. q̄s cōsistit in factis a sacerdotibz ff. de iusti. a. i. l. j. Qd ec sp̄alt s̄imū

S. ex. de iureiu. nimis S̄mo. A. als in c̄pit. nimis de iure. Et hec cē notā. in sū. cō. li. iñ. ti. xxvij. q. xxvij. f̄m host. Ibi etiā plura alia s̄ isto iure publi co dicunt. B.

Vt̄ ea q̄ tra ius fūt̄ valeāt. B. Regula dicit. Que tra ius fūt̄. dñt p̄ infectis h̄i. e. de re. iure. q̄ con. li. vj. Quā regulā qdā volueāt dicere h̄e locū solumō qn̄ ius itaphibz q̄ ad dit et si tra fiat nō v̄aleat. Sed hec expositio reprobaſ exp̄ſſe. C. de legi. nō dubiū. Id indubitatē tenēdū est q̄ q̄n̄cunq̄ lexphibz si mībū aliis additūc ea q̄ tra fūt̄. ipso iure nō valent ut fūt̄ venditōes. donatōes. electōes. testam̄ta. a. oīa hmōi. n̄ fint talia: q̄ eoz effect⁹ reuocari nō possint. ut ho midūa hmōi. Si v̄o lex addit ali qd plus tūc cōsiderandū est q̄ addē p̄ tripliſter. Et primo quidē contin git si addat verba exp̄ſſe annulan tia ut dicendo. si contra factū. fuerit fit irritū. a. mane. Et tūc est planū. ff. de tutelis. l. mutuo. f̄. sub cōditione. Secūdū contingit. si addit verba exp̄ mentia modū p̄ quē illud factū anul latur. ut dicēdo qui tra fecerit. remoueatur exceptōe taliv̄l tali. ut māce domiania velleiani de dolo a simili bus. Et tūc q̄s tra legem factū est. prima facie valet. sed remoueſ exceptōe oīpoſita. Terdo cōtingit addi aliq̄ verba cōfirmātia. ut dicendo sic. Si cōtra factū fuerit. valebit qdē t̄q̄. et tunc valet. ff. de fideiūſſo. l. grece. f̄. a. tutorie a. de interdic. et releg. l. re legator. f̄. ad t̄ps. a. qn̄ appel. fit. l. j. q̄. bidū. Et hec ē finia di. a Cy. Ad materiā iuris p̄tinere p̄t. Lex.

Vstificatio. Que exiguntur ad iustificatiōem impij. B. f̄m Raym̄. quatuor. que sūt simul tpe. l. motus liberi arbitrii. cō tritio animi. infusio grē. a remissio culpe. A. Con. Tho. a pe. ut in sū. cō. li. iñ. ti. xxvij. q. xxix. B.

Caracter. Caritas cathecismus a si milia. quere in l̄ra. C.